

OBRAZOVÁ PŘÍLOHA

1. Vymezení pojmů evropského poválečného realismu a jeho hlavní představitelé

Obr. 1 Pohled do výstavy *Pablo Picasso. Práce z let 1906 – 1921* (září 1922) v síni Mánesa, fotografie otištěná ve *Volných směrech* 1923-24

Obr. 2 Katalog výstavy *Das junge Italien* v Hannoveru, Kestner Gesellschaft (květen-červen 1921), reprodukce z: FOSSATI, Paolo; FERRARIS, Patrizia Rosazza; VELANI, Livia. *XIII Quadriennale. Valori Plastici* (katalog výstavy), Roma, Palazzo delle Esposizioni, Milano 1998, s. 59

Obr. 3 Casa Museo Boschi-Di Stefano v Miláně, zásadní sbírka děl skupiny Novecento italiano, foto D. Mazancová

Obr. 4 La Ruche, ateliéry a ubytovna pro malíře pařížské školy, fotografie z 20. let, reprodukce z: BOUGAULT, Valérie. *Paris Montparnasse, a l'heure de l'art moderne 1910-1940*. Paris 1997, s. 44

Obr. 5 Plakát výstavy *Neue Sachlichkeit. Deutsche Malerei seit dem Expressionismus*, 14. 6. – 18. 9. 1925, reprodukce z: BUDERER, Hans-Jürgen. *Neue Sachlichkeit, Bilder auf der Suche nach Wirklichkeit*, München 1994, s. 10

Obr. 6 Giorgio de Chirico, *La Muta* (dle Rafaela), 1920, olej na plátně, 65 x 47 cm, soukromá sbírka

Obr. 7 Albrecht Dürer, *Velký drn*, 1503, akvarel a kvaš na lepence, 40,8 x 31,5 cm, Vídeň, Graphische Sammlung Albertina

Obr. 8 Franz Radziwill, *Trávník*, 1924, olej na dřevě, 35,5 x 27,5 cm, Oldenburg, Landesmuseum

Obr. 9 Walter Schulz-Matan, *Sběratel fajáns*, 1927, olej na plátně, 100 x 142 cm, Mnichov, Stadtmuseum

Obr. 10 Ernst Thoms, *Otevřené dveře*, 1926, olej na kartónu, 60 x 50 cm

Obr. 11 Francisco de Zurbarán, *Bodegon*, kol. 1640, olej na plátně, 46 x 84 cm, Madrid, Museo del Prado

Obr. 12 Willem Claesz, *Zátiší*, 1637, olej na plátně, 44 x 56 cm, Paříž, Musée du Louvre

Obr. 13 Franz Radziwill, *Zátiší s pruhovaným ubrusem*, 1925, olejomalba, nezvěstné

Obr. 14 Otto Dix, *Autoportrét se stojanem*, 1926 (detail), smíšená technika na překližce, 80 x 55 cm, Důren, Leopold-Hoesch-Museum

Obr. 15 Franz Lenk, *Amarylis*, 1931, vaječná tempera na plátně a dřevě, 66 x 44 cm, Berlín, Nationalgalerie

Obr. 16 Achille Funi, *Umberto Notari ve studiu na Pizza Cavour* v Miláně, 1921, olej na plátně, 108 x 94 cm, soukromá sbírka

2. Sociální skupina Ho-Ho-Ko-Ko

Obr. 17 Exponáty z výstavy Sociální skupiny Ho-Ho-Ko-Ko v Domě umělců 1925, Prager Presse, 12. 4. 1925

Obr. 18 Pohled do výstavy Sociální skupiny Ho-Ho-Ko-Ko, Dům umělců 1926, Prager Presse, 25. 4. 1926

Obr. 19 Exponáty z výstavy Sociální skupiny Ho-Ho-Ko-Ko v Domě umělců – repro z Prager Presse, 25. 4. 1926

Obr. 20 Článek K tendenci současného umění, *Život, výtvarný sborník*, IV, 1924, s. 80-83.

Obr. 21 Článek Jaromíra Pečírky *Kunst im Künstlerhaus* (začátek), *Prager Presse*, roč. V, 1925, č. 94, 5. 4., s. 8.

Obr. 22 Článek Jaromíra Pečírky *Kunst im Künstlerhaus* (dokončení), *Prager Presse*, roč. V, 1925, č. 94, 5. 4., s. 8.

Obr. 23 Článek V. V. Štecha *Noví lidé*, *České Slovo*, roč. XVIII, 1926, 15. 4.

Obr. 24 Článek Jaromíra Pečírky *Prager Kunstausstellung*, *Prager Presse*, roč. VI, 1926, č. 107, 18. 4., s. 7.

Obr. 25 Článek Bedřicha Piskače *Výstava malířů Holana, Holého, Šnáblové a sochaře Kotrby*, *Volné směry*, roč. XXIV, 1926, s. 167

Obr. 26 Pozvánka na výstavu *Obrazy a plastiky K. Holana, M. Holého, P. Kotíka a K. Kotrby*, 25. 3.-13. 4. 1925 (Krasoumná jednota-Rudolfinum, Praha)

Obr. 27 Exponáty z výstavy Sociální skupiny Ho-Ho-Ko-Ko v Mánesu, Prager Presse, 27. 3. 1927

Obr. 28 Článek Jaromíra Pečírky v *Prager Presse*, 3. 4. 1927, roč. VII, č. 92

Obr. 29 Dopis Miloslava Holého Karlu Holanovi z Paříže, 24. 10. 1923, nepublikováno (archiv Milady Sukdolákové)

Obr. 30 Dopis Pravoslava Kotíka Karlu Holanovi, 9. 6. 1922, nepublikováno (archiv Milady Sukdolákové)

Obr. 31 Dopis Pravoslava Kotíka Karlu Holanovi, 12. 5. 1923, nepublikováno (archiv Milady Sukdolákové)

Obr. 32 Zápis ze schůze Výtvarného odboru Umělecké besedy 21. 3. 1925 (informace o tom, že Holan, Holý, Kotrba, Kotík, Frinta, Schnablová, Kopřiva a Brůha vystoupili z UB, o čemž informovali pouze v novinách *Národní osvobození*, 13. 3. 1925), fond Umělecké besedy, Literární archiv Památníku národního písemnictví, nepublikováno

Obr. 33 *Národní osvobození*, 13. 3. 1925, oznámení o tom, že „Kotík, Holan, Holý a ještě několik nejmladších vystupují z Umělecké besedy

3. Vybrané ikonografické okruhy

3.1. Na ulici a doma: dvě tváře všednosti

Obr. 34 Miloslav Holý, *Lavička*, 1924, olej na plátně, 95,5 x 104 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 35 Miloslav Holý, *Bez názvu*, 1920, litografie, soukromá sbírka, Praha

Obr. 36 Louis Le Nain, *Návrat ze senoseče*, 1641, olej na plátně, 56 x 72 cm, Paříž, Musée National du Louvre

Obr. 37 Miloslav Holý, *Setkání*, 1924, olej na plátně, 110 x 80 cm, v r. 1968 prodáno do SSSR

Obr. 38 Grete Jürgens, *Šmelináři*, 1932, olej na plátně, 52,5 x 40,5 cm, Hannover, Stadtparkasse

Obr. 39 Miloslav Holý, *Ulice v Libni*, 1923, olej na plátně, 105 x 95 cm, České muzeum výtvarných umění

Obr. 40 Miloslav Holý, *Libeňská ulice*, 1923, barevná litografie, soukromá sbírka

Obr. 41 Erich Wegner, *Ulice 1*, 1926, olej na plátně, 40,5 x 52 cm, Hannover, Stadtparkasse

Obr. 42 Grete Jürgens, *Pracovní úřad*, 1929, olej na plátně, 66 x 50 cm, Hannover, Stadtparkasse

Obr. 43 Miloslav Holý, *Rybáři*, 1924, olej na plátně, 104 x 74 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 44 Pravoslav Kotík, *Rybáři*, 1922, olej na plátně, 133 x 115,5 cm, České muzeum výtvarných umění

Obr. 45 Miloslav Holý, *Jednoruký zmrzlinář*, 1923, olej na plátně, 95 x 105 cm, Západočeská galerie v Plzni

Obr. 46 Miloslav Holý, *Deštníky*, 1926, olej na plátně, 74 x 91,5 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 47 Miloslav Holý, *Dvě dívky u bílého domu (Vzpomínání na mrtvého)*, 1925, olej na plátně, 69 x 62 cm, soukromá sbírka

Obr. 48 Miloslav Holý, *Dvě ženy s kočárkem*, 1925, olej na plátně, 69 x 62,5 cm, České muzeum výtvarných umění

Obr. 49 Pravoslav Kotík, *Na ulici*, 1924, olej na překližce, 39 x 55 cm, Muzeum umění Olomouc

Obr. 50 Pravoslav Kotík, *Na ulici*, 1926, olej na plátně, 67 x 112 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 51 Pravoslav Kotík, *Rodinné ticho*, 1922, olej na plátně, 90 x 116 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 52 Antoine Le Nain, *Odpočinek vesničanů*, 1642, olej na plátně, 97 x 122 cm, Paříž, Musée du Louvre

Obr. 53 Pravoslav Kotík, *Zpěváci (Pouliční zpěváci)*, 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: SOLDAN, Fedor. *Sociální umění : Sociální malířství a sochařství dvacátých a třicátých let*, Praha 1980 (údaje o obraze neuvedeny).

Obr. 54 Pravoslav Kotík. *Balkon*, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Holan – Holý – Kotík – Kotrba* (katalog výstavy), Síň Mánesa, Praha, 19. 3. – 10. 4. 1927 (text Bohumil Markalous).

3.2. Bída, nemoc, smrt: kritika sociálních poměrů

Obr. 55 Karel Holan, *Utopeným*, 1924, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Život IV*, 1924

Obr. 56 Karel Holan, *Utopená*, 1920, olej na plátně, 80 x 80 cm, Galerie výtvarného umění v Litoměřicích

Obr. 57 Karel Holan, *Ambulance*, 1922, olej na plátně, 100 x 127 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 58 Achille Funi, *Opuštěná*, 1923, olej na plátně, 95 x 85 cm, soukromá sbírka

Obr. 59 Georg Grosz, Šedý den, 1921, olej na plátně, 115 x 80 cm, Berlín, Staatliche Museen zu Berlin – Preussischer Kulturbesitz, Nationalgalerie
 Obr. 60 Karel Holan, Nemocnice, 1924, olej, dnes nezvěstné, reprodukce z: Život IV, 1924
 Obr. 61 Conrad Felixmüller, Kamelot, 1928, olej na plátně, 105 x 75 cm, Altenburg, Staatliches Lindenau Museum
 Obr. 62 Georg Scholz, Prodavači novin, 1921, akvarel, 20,1 x 22,1 cm, Karlsruhe, Staatliche Kunsthalle
 Obr. 63 Miloslav Holý, Vdova, 1922, olej na plátně, 70 x 69 cm, Galerie výtvarného umění v Chebu
 Obr. 64 Pravoslav Kotík, Předměstské děti, 1921, olej na plátně, 85 x 67 cm, České muzeum výtvarných umění
 Obr. 65 Pravoslav Kotík, Žebrák, 1926, olej na plátně, 98,5 x 75,5 cm, České muzeum výtvarných umění
 Obr. 66 Christoph Voll, Dělnice s dítětem, 1922, dubové dřevo, výška 90 cm, Stuttgart, Galerie Valentien

3.3. Práce pro mladou republiku, nebo neradostná dřina?

Obr. 67 Karel Kotrba, Švadlena, 1923, pálená hlína, v. 37,5 cm, Národní galerie v Praze
 Obr. 68 Otto Gutfreund, Švadlena, 1919-20, kolorovaná pálená hlína, v. 46, Národní galerie v Praze
 Obr. 69 František Muzika, Švadlena, 1921, reprodukce z pozůstalosti autora, Archiv Národní galerie v Praze
 Obr. 70 Otakar Kubín, Přadlena, 1920, reprodukce z: Veraikon, 1923, s. 63
 Obr. 71 Massimo Campigli, Švadleny, 1925, olej na plátně, 161 x 96,5 cm, Petrohrad, Ermitáž
 Obr. 72 Jan Lauda, Pradlena, 1923, patinovaná sádra, soukromá sbírka
 Obr. 73 Miloslav Holý, Bez názvu, suchá jehla, 1921, soukromý archiv, Praha
 Obr. 74 Antonio Donghi, Pradleny, 1922, kolem 1922, olej na plátně, 148 x 95 cm, soukromá sbírka
 Obr. 75 Bedřich Piskač, Pradlena, 1921, olej na plátně, 57 x 44 cm, Národní galerie v Praze
 Obr. 76 Bohumil Kubišta, Pradleny, reprodukce z: Život IV, 1924
 Obr. 77 Pravoslav Kotík, Pondělí, reprodukce z: Salon IV, 1925
 Obr. 78 Pravoslav Kotík, Ledaři, 1924, olej na plátně, 70 x 100 cm, býval v Domově důchodců Krnsko (dnes není možno ověřit – zámek byl prodán soukromému majiteli, jehož se mi nepodařilo kontaktovat)
 Obr. 79 Pravoslav Kotík, Popelář, 1924, lept, Národní galerie v Praze
 Obr. 80 Pravoslav Kotík, Uhlíř, nedat., dřevoryt
 Obr. 81 Ernest Neuschul, Nakladači vápna, 1926, olej na plátně, 58 x 59 cm, soukromá sbírka
 Obr. 82 Pravoslav Kotík, Stavba domku, 1921, lept, Národní galerie v Praze, NG_R-25463
 Obr. 83 Pravoslav Kotík, Zedníci, 1923, olej na plátně, 110 x 80 cm, Památník národního písemnictví v Praze
 Obr. 84 Mistr litoměřický, Svatý Václav obdělává pole, před 1509, kaple sv. Václava v katedrále sv. Víta v Praze
 Obr. 85 Ernest Neuschul, Stavební práce, 1928, dnes nezvěstné
 Obr. 86 Pravoslav Kotík, Pekaři, 1926, olej na plátně, 100 x 130 cm, Národní galerie v Praze
 Obr. 87 Pravoslav Kotík, Uhlíř (U uhlíře), 1923, olej na plátně, 76 x 81,5 cm, Národní galerie v Praze
 Obr. 88 Miloslav Holý, U porážky v Karlíně, 1924, olej na plátně, 75 x 70 cm, soukromá sbírka
 Obr. 89 Chaim Soutine, Býk, 1925, olej na plátně, 115 x 66 cm, Eindhoven, Stedelijk Van Abbemuseum
 Obr. 90 Pravoslav Kotík, Zabijačka, 1919, olej na lepence, 50,8 x 72,2 cm, Moravská galerie, Brno
 Obr. 91 Pravoslav Kotík, Zabijačka, 1920, lept, Národní galerie v Praze

3.4. Portrét: typizace a distance

Obr. 92 Otto Dix, Novinářka Sylvia von Harden, 1926, smíšená technika na dřevě, 120 x 88 cm, Paříž, Musée National d'Art Moderne, Centre George Pompidou
 Obr. 93 Franz Lenk, Paní Preussová, 1929, údaje se nepodařilo dohledat; reprodukce z: HUELSEWIG – JOHNNEN, Jutta. *Neue Sachlichkeit. Magischer Realismus* (katalog výstavy), Kunsthalle Bielefeld, Bielefeld 1990.

- Obr. 94 Marie Schnablová, Portrét, 1924, olej, dnes nezvěstné, reprodukce ze Života IV, 1924, s. 94
- Obr. 95 Pravoslav Kotík, Žluté šaty, 1926, olej na plátně, 73 x 53 cm, Galerie výtvarného umění v Chebu
- Obr. 96 Alesso Baldovinetti, Dáma ve žlutém, kolem 1465, Londýn, National Gallery
- Obr. 97 Ubaldo Oppi, Žena z profilu, 1926, olej na plátně, 58 x 42 cm, Banca Popolare di Bergamo
- Obr. 98 Achille Funi, Portrét, 1922, olej na desce, 90 x 69 cm, soukromá sbírka
- Obr. 99 Georg Schrimpf, Portrét Marie Uhdén, 1918
- Obr. 100 Achille Funi, Jedna osoba a dva věky, 1922, olej na desce, 95 x 85 cm, Collezione Studio d'Arte Nicoletta Colombo, Milano
- Obr. 101 Karel Holan, Máňa, 1926, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse, 27. 3. 1927
- Obr. 102 Miloslav Holý, Bledý portrét, 1926, olej na plátně, 51,5 x 45 cm, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem
- Obr. 103 Miloslav Holý, Portrét slečny K., 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse, 25. 4. 1926
- Obr. 104 Pravoslav Kotík, Portrét, 1923-24, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse, 21. 3. 1926
- Obr. 105 Miloslav Holý, Podobizna staré paní, 1925, olej na plátně, 90 x 81 cm, Národní galerie v Praze
- Obr. 106 Miloslav Holý, Portrét pí. D. (Podobizna ženy), 1925, olej na plátně, 53 x 47 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě
- Obr. 107 Miloslav Holý, Žena v hnědých šatech (Dívka v hnědých šatech), 1926, olej na plátně, 65 x 50 cm, soukromá sbírka
- Obr. 108 Miloslav Holý, Podobizna pana Šteinerja, 1927, olej na plátně, 65 x 51 cm, soukromá sbírka
- Obr. 109 Děti, 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse 21. 3. 1926
- Obr. 110 Pravoslav Kotík, Holčička (Podobizna Vendulky), 1922, olej na plátně, 46 x 37 cm, soukromá sbírka
- Obr. 111 Karel Holan, Lída, nedat., dnes nezvěstné, reprodukce z: Salon, roč. IV, 1925
- Obr. 112 František Muzika, Moje maminka, 1923, olej, 88 x 66 cm, soukromá sbírka
- Obr. 113 František Muzika, Hana s rozpuštěnými vlasy, 1923, kresba uhlím, 54 x 38 cm, soukromá sbírka
- Obr. 114 Pablo Picasso, Studie ke Třem ženám u studny, 1921, pastel na papíře, 62,6 x 47 cm, Paris, Musée Picasso
- Obr. 115 Pravoslav Kotík, Portrét, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse, 21. 3. 1926
- Obr. 116 Paul Cézanne, Italka opřená o loket, kol. 1900, olej na plátně, 92 x 73 cm, soukromá sbírka
- Obr. 117 André Derain, Italská modelka, 1921-22, olej na plátně nataženém na dřevě, 91 x 72 cm, Liverpool, Walker Art Gallery
- Obr. 118 Pablo Picasso, Italka, 1919, olej na plátně, soukromá sbírka, Paříž; reprodukce z: CLAIR, Jean (ed.). *Picasso 1917-1924. Le Voyage d'Italie* (katalog výstavy), Palazzo Grassi, Venezia 1998.
- Obr. 119 Marie Schnablová, Matka, 1924, dnes nezvěstné, reprodukce ze Života IV, 1924, s. 110
- Obr. 120 Wilhelm Schnarrenberger, Portrét architekta, 1923, olej na plátně, 58,5 x 46 cm, soukromá sbírka
- Obr. 121 Mario Sironi, Architekt, 1922, olej na plátně, 87 x 75 cm, soukromá sbírka
- Obr. 122 Moise Kislíng, Jean Cocteau ve své pracovně, 1916, olej na plátně, 73 x 60 cm, Musée du Petit Palais, Genève
- Obr. 123 Karel Kotrba, Miloslav Holý, 1923, sádra kolorovaná Mil. Holým, v. 62 cm, Národní galerie v Praze
- Obr. 124 Karel Kotrba, Karel Holan, 1922, bronz, výška 34,5 cm, Galerie výtvarného umění, Cheb
- Obr. 125 Karel Kotrba, Podobizna malíře Kotíka, 1929, soukromá sbírka
- Obr. 126 Karel Holan, Karel Kotrba, nedat., olej na plátně, soukromá sbírka

3.4.1. Limity autoportrétu: absence introspekce

- Obr. 127 Marie Schnablová, Autoportrét, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse, 10. 2. 1924
- Obr. 128 Georg Scholz, Autoportrét před reklamním sloupem, 1926, olej na lepence, 59,5 x 78,5 cm, Karlsruhe, Staatliche Kunsthalle

3.4.2. Sochařský portrét: nadčasové a civilní

- Obr. 129 Charles Despiau, Line Aman-Jean, 1925, další údaje se nepodařilo dohledat, reprodukce z: GEORGE, Waldemar. *Despiau vivant. L'homme et l'Œuvre*, Paris 1947
- Obr. 130 Arturo Martini, Busta děvčete, 1921, sádra, 62 x 56 x 30 cm, soukromá sbírka
- Obr. 131 Aristide Maillol, Hlava ženy, 1896, bronz, 33 x 25 x 25,5 cm, soukromá sbírka
- Obr. 132 Charles Despiau, Cra-cra, další údaje se nepodařilo dohledat, reprodukce z: GEORGE, Waldemar. *Despiau vivant. L'homme et l'Œuvre*, Paris 1947
- Obr. 133 Karel Kotrba, Podobizna paní Maidlové, 1927, bronz, v. 36 cm, Národní galerie v Praze
- Obr. 134 Karel Kotrba, Dřímající (Podobizna ženy), nedat., nesign., pálená hlína patinovaná, v. 39 cm, Východočeská galerie v Pardubicích
- Obr. 135 Karel Kotrba, Podobizna mladé ženy (Podobizna paní Kotrbové), 1924, bronz, v. 46 cm, Národní galerie v Praze
- Obr. 136 Eugen Hoffmann, Busta ženy, 1926, terakota, výška 67,5 cm, Drážďany, Staatliche Kunstsammlungen
- Obr. 137 Ernesto de Fiori, Marlene Dietrich, 1931, další údaje se nepodařilo dohledat, reprodukce z: TŮMPEL, Christian (ed.). *Deutsche Bildhauer 1900-1945 entartet* (katalog výstavy), Nijmeegs Museum Commanderie van Sint-Jan; Städtische Kunsthalle Mannheim, Zwolle 1992
- Obr. 138 Adolfo Wildt, Portrét Nicolý Bonserviziho, 1925, bronz, výš. 56 cm, Milano, Civico Museo d'Arte Contemporanea

3.5. Moderní madona: idylické intermezzo

- Obr. 139 Karel Kotrba, Matka (Matka s dítětem), 1927, sádra, v. 87 cm, soukromá sbírka
- Obr. 140 Pravoslav Kotík, Matka, 1924, dnes nezvěstné, repro z: Prager Presse, 12. 4. 1925
- Obr. 141 Bedřich Stefan, Matka myjící dítě, 1924, pálená hlína, 44 x 22 x 35 cm, Národní galerie v Praze
- Obr. 142 Pablo Picasso, Mateřství, 1921, olej na plátně, 162 x 97 cm, Paříž, Collection Bernard Picasso
- Obr. 143 Georg Schrimpf, Polední oddech, 1922, olej na plátně, 61 x 55 cm, Kunstmuseum Düsseldorf im Ehrenhof
- Obr. 144 Otakar Kubín, Mateřství, 1923, olej na plátně, 81 x 65 cm, Galerie výtvarného umění, Ostrava
- Obr. 145 Pravoslav Kotík, kresba 1925, Památník národního písemnictví
- Obr. 146 Miloslav Holý, Rodiče, 1924, olej na plátně, 85 x 70 cm, Galerie umění Karlovy Vary
- Obr. 147 Otto Gutfreund, Rodina, 1925, sádra, v. 70, š. 134 cm, Národní galerie v Praze
- Obr. 148 Arturo Martini, Mateřství, 1929, výš. 180 cm, Turín, Galleria d'Arte moderna e contemporanea
- Obr. 149 Gino Severini, Mateřství, 1916, olej na plátně, 92 x 65 cm, Cortona, Museo dell'Accademia Etrusca
- Obr. 150 Carlo Bonomi, Matka, 1915-23, bronz, 120 x 63 x 54 cm, Turbino, Collezione Architetto Angelo Vittorio Mira Bonomi
- Obr. 151 Achille Funi, Mateřství, 1921, olej na plátně, 100,5 x 91 cm, Turín, Antonio and Marina Forchino
- Obr. 152 Karel Kotrba, Chůva, 1925, bronz, výš. 54, České muzeum výtvarných umění

3.6. Masa a moc: figuríny, manekýni, člověk-stroj

- Obr. 153 Carlo Carrà, Můj syn, 1916-1927, další údaje se nepodařilo dohledat, reprodukce z: CARRÀ, Massimo; PONTIGGIA, Elena; FIZ, Alberto. *Carlo Carrà. Il realismo lirico degli anni venti* (katalog výstavy), Aosta, Centro Saint-Bénin, Milano 2002
- Obr. 154 Franz Seiwert, Dělníci, 1925, olej na dřevě, 68 x 89 cm, Düsseldorf, Kunstmuseum Düsseldorf im Ehrenhof
- Obr. 155 Pravoslav Kotík, Čekárna třetí třídy, 1927, olej na plátně, 51 x 65 cm, Východočeská galerie v Pardubicích
- Obr. 156 Miloslav Holý, Promenáda, 1926, 47,8 x 79,6 cm, Krajská galerie výtvarných umění ve Zlíně
- Obr. 157 Wilhelm Schnarrenberger, Dětský pokoj, 1925, olej na plátně, 56,5 x 45,5 cm, soukromá sbírka
- Obr. 158 Rudolf Dischinger, Panenky, 1932, tužka, akvarel, 47,3 x 72,8 cm, Stuttgart, Staatsgalerie

Obr. 159 Rudolf Wacker, Zátíší se dvěma nahými panenkami, 1926, další údaje se nepodařilo dohledat, reprodukce z: HEIDE, Kristina. *Form und Ikonografie des Stillebens in der Malerei der Neuen Sachlichkeit*, Weimar 1998

Obr. 160 Karel Holan, Zátíší s hračkami, nedat., olej na plátně, 61 x 81 cm, soukromá sbírka

3.7. Akt: klasický ideál sestupuje z piedestalu

Obr. 161 Otto Dix, Akt na kožešině, 1932, smíšená technika na dřevě, 80,5 x 55 cm, Edinburgh, National Galleries of Scotland

Obr. 162 Pablo Picasso, Ležící akt s turbanem, 1919, tužka, 21,5 x 31,5 cm, Hamburg, Kunsthalle Collection Klaus Hegewisch

Obr. 163 Moise Kislind, Busta Kiki, 1927, olej na plátně, 100 x 81 cm, Genève, Musée du Petit Palais

Obr. 164 Karel Holan, Akt (Sedící), 1925, olej na plátně, 120 x 80 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 165 Felice Casorati, Akt zezadu, 1926, olej na dřevě, 50 x 32 cm, soukromá sbírka

Obr. 166 Karel Kotrba, Sedící dívka, 1926 bronz, v. 74 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 167 Karel Kotrba, Sedící dívka, nedat., soukromá sbírka

Obr. 168 Bedřich Stefan, Sedící, 1923, bronz, výš. 20 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 169 Aristide Maillol, Středozeří, 1905, bronz, 110 x 120 x 70 cm, Paříž, Musée Maillol

Obr. 170 Miloslav Holý, Púlakt, 1926, olej na plátně, 53 x 46 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 171 Pravoslav Kotík, Akt s květinou, 1927, olej na plátně, 55 x 77 cm, Galerie hlavního města Prahy

Obr. 172 Giorgio de Chirico, Římské ženy, 1926, olej na plátně, 116 x 89 cm, Moskva, Puškinovo muzeum

Obr. 173 Pablo Picasso, Stojící žena, 1921, tempera na plátně, 132 x 31 cm, Národní galerie v Praze, reprodukce z: Volné směry 1923-24, obraz je v NG od r. 1923

Obr. 174 Miloslav Holý, Dva akty, 1925, olej na plátně, 85 x 70 cm, dnes nezvěstné

Obr. 175 Karel Kotrba, Torso dívky, 1926, soukromá sbírka

Obr. 176 Georg Kars, Akt, 1921, Reprodukce z: Veraikon 1923

Obr. 177 Karel Kotrba, Torso ženy, nedat., bronz, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 178 Charles Despiau, Eva, další údaje se nepodařilo dohledat, reprodukce z: GEORGE, Waldemar. *Despiau vivant. L'homme et l'œuvre*, Paris 1947

Obr. 179 Otto Gutfreund, Dvě studie aktů (Žena s rukama v bok, Žena s rukama nad hlavou), 1926-27

3.8. Intimita: lyrická sublimace erotiky

Obr. 180 František Muzika, Tři dívky, 1922, olej na plátně, 82 x 65 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 181 Josef Jiříkovský, Česající se dívka, kolem 1923, kolorovaná sádra, 76 x 39 x 20 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 182 Josef Jiříkovský, Toaleta, 1921, polychromovaná sádra, výš. 46 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 183 Rudolf Kremlička, Česající se žena, 1923, olej na plátně, 67 x 45 cm, Moravská galerie v Brně

Obr. 184 Karel Kotrba, Toaleta, 1922, pálená hlína, v. 74 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 185 Bedřich Stefan, Toaleta (Česající se), 1923, pálená hlína, výš. 53,5 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 186 Georg Kars, Česající se žena, 1912, olej na plátně, 130 x 97 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 187 Pravoslav Kotík, Toaleta, 1926, olej na plátně, 45 x 37 cm, Galerie moderního umění, Hradec Králové

Obr. 188 Aristide Maillol, Stojící česající se žena, 1899, bronz, 28 x 12,5 x 9 cm, soukromá sbírka

Obr. 189 Pravoslav Kotík, Toaleta, 1922, olej na lepence, 58 x 47 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 190 Miloslav Holý, Při umývání, olej na plátně, 106 x 58,5 cm, Alšova jihočeská galerie v Hluboké n. Vltavou

Obr. 191 Pravoslav Kotík, V koupelně, 1923, lept, Národní galerie v Praze

Obr. 192 Miloslav Holý, Portrét (Podobizna Andy v košili), 1924, olej na plátně, 69 x 62 cm, soukromá sbírka

Obr. 193 Pravoslav Kotík, Ústroj, 1925, olej, 70 x 41 cm

Obr. 194 Pravoslav Kotík, Studentská láska, 1926, olej na plátně, 72 x 88 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 195 Miloslav Holý, Milenci, 1926, olej na plátně, 52 x 67 cm, soukromá sbírka

- Obr. 196 Otto Dix, Starý milenecký pár, 1923, akvarel na papíře, 39 x 33,5 cm, soukromá sbírka
Obr. 197 Cagnaccio di San Pietro, Po orgiích, 1928, olej na plátně, 140,5 x 181 cm, soukromá sbírka
Obr. 198 Christian Schad, Dvě přítelkyně, 1928, olej na plátně, 109,5 x 80 cm, soukromá sbírka

3.9. Průmysl a technika: memento, nebo nová krása?

- Obr. 199 Miloslav Holý, Havelkova továrna v Karlíně, 1927, olej na plátně, 61 x 80cm, Galerie moderního umění, Hradec Králové
Obr. 200 Miloslav Holý, Továrna v Libni, 1926, olej na plátně, 47 x 63 cm, Galerie umění Karlovy Vary
Obr. 201 Karel Holan, Císařský mlýn, 1922, olej na plátně, 48 x 60 cm, soukromá sbírka
Obr. 202 Ernest Neuschul, Na kanálu, 1929, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky
Obr. 203 Pravoslav Kotík, Motiv z Mladé Boleslavi, 1922, olej na lepence, 36 x 49 cm, České muzeum výtvarných umění
Obr. 204 Georg Scholz, Krajina u Berghausen, 1924, další údaje se nepodařilo dohledat, reprodukce z: FRIEDEL, Helmut (ed.). *Kunst und Technik in den 20er Jahren* (katalog výstavy), Städtische Galerie im Lenbachhaus, München 1980
Obr. 205 Carl Grossberg, Most přes Schwarzbachstrasse ve Wupertalu, 1927, Wuppertal, Vonder-Heydt-Museum
Obr. 206 Franz Radziwill, Ostrovní most v Wilhelmshaven, 1934
Obr. 207 Georg Scholz, Páni světa, 1922, litografie, 29,7 x 39,9 cm, soukromá sbírka
Obr. 208 Otto Griebel, Nezaměstnaný, 1921, akvarel, 23,5 x 18 cm, Drážďany, Stadtmuseum
Obr. 209 Mario Sironi, Městská krajina, 1930, olej na plátně, 44 x 57 cm, soukromá sbírka

3.10. Okraj a banalita: život města

- Obr. 210 Karel Holan, Olšany, 1924, olej na plátně, 80 x 100 cm, Národní galerie v Praze
Obr. 211 Karel Holan, Činžáky, 1926, olej na plátně, 48 x 62 cm, soukromá sbírka
Obr. 212 Maurice Utrillo, Place du Tertre, 1910, 50 x 73 cm, Londýn, Tate Gallery
Obr. 213 Gustav Wunderwald, Podchod ve Spandau, kolem 1927, olej na plátně, 66,3 x 83,7 cm, Milwaukee, Marvin and Janet Fishman Collection
Obr. 214 Franz Lenk, Berlínské zadní fasády, 1929, olej na plátně na překližce, 113,5 x 94 cm, Berlin, Berlinische Galerie
Obr. 215 Karel Holan, Holešovice, 1926, dnes nezvěstné, reprodukce z: katalog Sdružení výtvarných umělců a přátel československého umění Myslbek, 1933
Obr. 216 Karel Holan, Bubeneč v zimě, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Salon IV*, 1925
Obr. 217 Karel Holan, U Malvazinek (Radlice ve sněhu), 1927, olej na plátně, 60 x 81 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě
Obr. 218 Karel Holan, Černá vrata, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 27. 3. 1927
Obr. 219 Karel Holan, Santoška, nedat., dnes nezvěstné, reprodukce z: *Světlozor*, roč. XXVII, 1927, č. 25, s. 489
Obr. 220 Karel Holan, Dvorek (Kout na zahrádce), 1927, olej na plátně, 73,5 x 61,5 cm, Národní galerie v Praze
Obr. 221 Miloslav Holý, Jaro na Pelc-Tyrolce, 1926, olej na plátně, 70 x 85 cm, Galerie hlavního města Prahy
Obr. 222 Miloslav Holý, Palmovka, 1926, olej na plátně, 39 x 66 cm, Národní galerie v Praze
Obr. 223 Miloslav Holý, Bílé domky u tratě, nedat., dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 27. 3. 1927
Obr. 224 Miloslav Holý, Bílé domky, 1927, olej na plátně, 47x79 cm, Oblastní galerie v Liberci
Obr. 225 Pravoslav Kotík, Na předměstí, 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse* 25. 4. 1926
Obr. 226 Maurice Utrillo, Les Mesnuls, 1919, reprodukce z: *Život IV*, 1924
Obr. 227 Miloslav Holý, U Rohanského ostrova, 1924, olej na plátně, 46 x 53, Muzeum hl. m. Prahy
Obr. 228 René Rimbart, Kostel v Perpezac-le-noir, 1924, olej na kartónu, Nice, Musée international d'art naïf Anatome Jakovsky
Obr. 229 Miloslav Holý, Most v Paříži (Pont Sully), 1923, olej na plátně, 50 x 60 cm
Obr. 230 Miloslav Holý, Ze St. Cloud (Z Paříže), 1923, olej na plátně, 49 x 59 cm, Západočeská galerie v Plzni
Obr. 231 Karel Holan, Kluziště (Kluziště na Štvanici), 1926, olej na plátně, 80 x 100 cm, soukromá sbírka.

Obr. 232 Miloslav Holý, Alejíčky (Alej s akáty), 1925, olej na plátně, 71 x 85 cm, soukromá sbírka

Obr. 233 Miloslav Holý, Za Invalidovnou v Karlíně, 1925, olej na plátně, 60 x 80 cm, Galerie moderního umění v Hradci Králové

Obr. 234 Miloslav Holý, Podzim na Letné, 1924, olej na plátně, 52 x 65 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 235 Miloslav Holý, D.F.C. (Hřiště D. F. C. na Letné), 1925, olej na plátně, 34 x 43 cm, soukromá sbírka

Obr. 236 Karel Holan, Přístav, 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 25. 4.1926.

Obr. 237 Karel Holan, Cesta na Letnou, 1926, dnes nezvěstné, reprodukce z archivu Milady Sukdolákové

Obr. 238 Karel Holan, Lanová dráha na Letné, 1926, olej na plátně, 75x70 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 239 Miloslav Holý, Hostinec u výstaviště (Restaurace u Stromovky / Restaurace ve Stromovce), 1925, olej na plátně, 38,5 x 46,5 cm, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích

Obr. 240 Max Beckmann, Krajina u Frankfurtu, 1922, olej na plátně, 66 x 100,5 cm, Waltham, Brandeis University, Rose Art Museum

Obr. 241 Franz Radziwill, Vodárna v Brémách, 1931, olej na dřevě, 99,5 x 80 cm, soukromá sbírka

Obr. 242 Otto Möller, Nádražní náměstí ve Steglitz, 1928, olej na plátně, 91,5 x 64 cm, Wiesbaden, Sammlung Frank Brabant

Obr. 243 René Rimbert, Brána ve Vanves, 1922, olej na plátně, Nice, Musée international d'art naïf Anatome Jakovsky

Obr. 244 Hans Mertens, Domy v lipách, výhled na Limmerstrasse, 1927, olej na plátně, 67 x 62 cm, Hannover, Sprengel Museum

Obr. 245 Marie Schnablová, Maloměsto, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 10. 2. 1924

Obr. 246 Georg Scholz, Maloměsto v noci, 1922-23, olej na dřevě, 100 x 75 cm, soukromá sbírka

Obr. 247 Georg Scholz, Maloměsto ve dne, 1922-23, olej na dřevě, 100 x 75 cm, soukromá sbírka

Obr. 248 Marie Schnablová, Ze Stromovky, 1923, repro z: *Život III*, 1923

Obr. 249 André Bauchant, Vesnická událost, 1927, olej na plátně, 64 x 100 cm, Villeneuve d'Ascq, Musée d'art moderne Lille Métropole

Obr. 250 Alexander Kanoldt, Olevano II, 1925, olej na plátně, 61 x 82 cm, Essen, Museum Folkwang

Obr. 251 Carlo Carrà, Varallo vecchio, 1924, olej na plátně, 52 x 66,5 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 252 Mario Sironi, Krajina (Městská krajina s kamiómem), 1920, olej na plátně, 50 x 80 cm, soukromá sbírka

Obr. 253 Mario Sironi, Žlutý kamion, 1919, olej na plátně, 89 x 63 cm, soukromá sbírka

Obr. 254 Anton Räderscheidt, Autoportrét v průmyslové krajině, 1923, olej na plátně, 57 x 40 cm, soukromá sbírka

Obr. 255 Mario Sironi, Syntéza městské krajiny, 1919, olej na plátně, 40 x 43 cm, soukromá sbírka

Obr. 256 Chaim Soutine, Červené schody v Cagnes, 1923-24, olej na plátně, 73 x 54 cm, Paříž, Collection Larock-Granoff

3.11. Noční společnost: mikrosvět kaváren a hospod

Obr. 257 Otto Dix, Ať žije krása!, 1922, olej na plátně, 139,5 x 120,5 cm, Wuppertal, Von der Heydt-Museum

Obr. 258 Max Beckmann, Tanec v Baden-Baden, 1923, olej na plátně, 100,5 x 65,5 cm, München, Bayerische Staatsgemäldesammlungen

Obr. 259 Karl Hubbuch, Taneční bar, kolem 1928/30, olej na plátně, 44,7 x 48,7 cm, Courtesy Galerie Fred Jahn, München

Obr. 260 Georg Scholz, Rytíř s hákovým křížem, 1921, akvarel, 15,5 x 19,5 cm, soukromá sbírka

Obr. 261 Tsuguharu Foujita, Lunapark na Montparnassu, 1928, olej na plátně, 110 x 176 cm, Musée du Petit Palais, Genève

Obr. 262 Karel Holan, Noční společnost, 1920, olej na plátně, 81 x 95 cm, Západočeská galerie v Plzni

Obr. 263 Rudolf Schlichter, Tingeltangel, kolem 1920, akvarel, 53 x 45,5 cm, soukromá sbírka

Obr. 264 Miloslav Holý, Kavárna Union, 1925, olej na plátně, 76 x 90 cm, Galerie moderního umění, Hradec Králové
Obr. 265 Jan Zrzavý, Kavárna, 1923 (podle kresby z r. 1917), olej na plátně, 52 x 43 cm, Moravská galerie v Brně
Obr. 266 Pravoslav Kotík, V kavárně, 1926, kolorovaná kresba tuší, 34,5 x 48,5 cm, Státní galerie ve Zlíně
Obr. 267 Karl Hubbuch, Kavárenské klepy, 1933, olej na dřevě, 21 x 30,5 cm, Karlsruhe, Sammlung 7127
Obr. 268 Christian Schad, Sonja, 1928, olej na plátně, 90 x 60 cm, soukromá sbírka
Obr. 269 Bedřich Stefan, Dívka s absintem, 1924, pálená hlína kolorovaná tuší, Národní galerie v Praze
Obr. 270 Pravoslav Kotík, Dívka u stolu (V kavárně), 1925, lept, papír, 13,5 x 11,7 cm, České muzeum výtvarných umění
Obr. 271 Pravoslav Kotík, Harmonikář, 1923, olej na plátně, soukromá sbírka
Obr. 272 Pravoslav Kotík, Hospodská zahrada (V hospodské zahradě), 1924, dnes nezvěstné, reprodukce z: Veraikon 1925, roč. XI, s. 99.
Obr. 273 Pravoslav Kotík, Hospoda, 1924, olej na plátně, 43 x 54 cm, Národní galerie v Praze
Obr. 274 Ernest Neuschul, Pijáci, 1927, olej na plátně, Darmstadt, Hessisches Landesmuseum

3.12. Vesnice: hledání přirozenosti a harmonie

Obr. 275 Pravoslav Kotík, Muž a žena (Ze dříví), 1924, olej na plátně na lepence, 34 x 37 cm, Východočeská galerie v Pardubicích
Obr. 276 Pravoslav Kotík, Stěhování, 1924, olej na plátně, 55 x 54 cm, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích
Obr. 277 Pravoslav Kotík, V podvečer, 1922, olej na plátně, 48 x 62 cm, Galerie výtvarného umění v Litoměřicích
Obr. 278 Pravoslav Kotík, Při lampě (Vískání), olej na plátně a lepence, 45 x 50 cm, České muzeum výtvarných umění
Obr. 279 Pravoslav Kotík, Žízeň, 1922-23, olej na plátně, 93 x 114 cm, Galerie umění Karlovy Vary
Obr. 280 Pravoslav Kotík, Ořezávání stromů (Předjaří), 1922, olej na plátně, 87 x 70 cm, soukromá sbírka
Obr. 281 Ernest Neuschul, Bez názvu, 1926, dnes nezvěstné
Obr. 282 Pravoslav Kotík, Krajina, 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 25. 4. 1926
Obr. 283 Miloslav Holý, U plotu (Na venkově), 1924, olej na plátně, 70 x 75 cm, Východočeská galerie Pardubice
Obr. 284 Miloslav Holý, Náves v Rejšvicích, 1923, olej na plátně, 70 x 75 cm, soukromá sbírka
Obr. 285 Miloslav Holý, Pasák koz, 1923-24, olej na plátně, 70 x 62 cm, Státní galerie ve Zlíně
Obr. 286 František Muzika, Oběd na poli, 1923, olej na plátně, 92 x 110 cm, soukromá sbírka
Obr. 287 Ubaldo Oppi, Horalové, 1927, olej na plátně, 58 x 42,5 cm, soukromá sbírka
Obr. 288 André Bauchant, Sklizeň, 1930, Nice, Musée international d'art naïf Anatome Jakovsky

3.13. Krajina: tvarová stylizace a barevná redukce

Obr. 289 Miloslav Holý, Kostel na Křivoklátě, 1924, olej na plátně, 61 x 80 cm, Oblastní galerie v Liberci
Obr. 290 Miloslav Holý, Stromy u rybníka (Křivoklát), 1925, olej na plátně, 70 x 75 cm, soukromá sbírka
Obr. 291 Miloslav Holý, Kvetoucí zahrada (Jaro v zahrádkách – U Bulovky), 1924, olej na plátně, 60 x 80 cm, soukromá sbírka
Obr. 292 Karel Holan, Letní den, 1925, olej na plátně, 75 x 100 cm, soukromá sbírka
Obr. 293 Miloslav Holý, Rybník (Rybník na Křivoklátě), 1925, olej na plátně, 61 x 80, soukromá sbírka
Obr. 294 Miloslav Holý, Dům v zahradě (Dům v zahradě na Křivoklátě), 1925, 41 x 50 cm, soukromá sbírka
Obr. 295 Miloslav Holý, Jarní stromy, 1925, olej na plátně, 41 x 50 cm, soukromá sbírka
Obr. 296 Carlo Carrà, Čekání, 1926, olej na plátně, 95 x 100 cm, soukromá sbírka
Obr. 297 Otakar Kubín-Coubine, Krajina z Aputu-Saturnin, 1923, olej na plátně, 60 x 73 cm, Národní galerie v Praze
Obr. 298 Alberto Saliotti, Čas podzimu, 1924, olej na desce, 48 x 38 cm, soukromá sbírka
Obr. 299 Mario Sironi, Zemědělec, 1928, olej na plátně, 78 x 75 cm, soukromá sbírka

3.14. Lidová zábava: poutě, cirkus, Commedia dell'Arte

- Obr. 300 Pravoslav Kotík, Cirkus, začátek 20. let, olej na lepence, 39 x 46 cm, Oblastní galerie v Liberci
- Obr. 301 Tsuguharu Foujita, Krotitelka a lev, 1930, olej na plátně, 141 x 91 cm, Genève, Musée du Petit Palais
- Obr. 302 Carl Hofer, Cirkusáci, 1921, olej na plátně, 148 x 118,5 cm, Museum Folkwang Essen
- Obr. 303 Carlo Carrà, Festival II, 1924, olej na plátně, 70 x 90 cm, Řím, soukromá sbírka
- Obr. 304 Karel Holan, Cirkus, 1922, olej na plátně, 52 x 66 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě
- Obr. 305 Karel Holan, Cirkus, 1924, olej, dnes nezvěstné, reprodukce z: Život IV, 1924
- Obr. 306 Karel Holan, Krasojezdčyně, 1922, olej na plátně, 111 x 90 cm, soukromá sbírka
- Obr. 307 Karel Holan, Cirkus (Krasojezdčyně), 1923, pálená hlína, nedochováno, reprodukce z: ŠMÍD, Jiří. *Karel Holan*, Praha, 1984.
- Obr. 308 Karel Holan, Houpačky (Komedianti – Houpačky), 1926, olej na plátně, 74 x 55,5 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě
- Obr. 309 Karel Holan, Černý kolotoč, 1927, olej na plátně, 80 x 100 cm, České muzeum výtvarných umění
- Obr. 310 Karel Holan, Kolotoč, 1921, olej na lepence, 62 x 55 cm, soukromá sbírka
- Obr. 311 Karel Holan, Kolotoč, před nebo kol. r. 1920, olej na papíře, 49 x 64 cm, soukromá sbírka
- Obr. 312 André Derain, Harlekýn s kytarou, 1924, olej na plátně, 190 x 97 cm, Paris, Musée National de l'Orangerie, collection Jean Walter et Paul Guillaume
- Obr. 313 Pablo Picasso, opona k Parade, 1917, tempera na tkanině, 10,6 x 17,25 m, Paris, Musée national d'art moderne
- Obr. 314 Gino Severini, Dva Pulcinelové, 1922, olej na plátně, 92 x 61 cm, Gemeentemuseum Den Haag
- Obr. 315 Miloslav Holý, Harlekýn, 1922, olej na plátně, 115 x 105 cm, Galerie moderního umění v Hradci Králové
- Obr. 316 Pravoslav Kotík, Přátelé (Po představení), 1923-24, olej na plátně, 100 x 100 cm, Galerie hlavního města Prahy
- Obr. 317 Max Beckmann, Autoportrét jako klaun, 1921, olej na plátně, 100 x 59 cm, Wuppertal, Von der Heydt-Museum
- Obr. 318 Picassovi Harlekýni ve sborníku Život IV, 1924
- Obr. 319 Bohumil Kubišta, Harlekýn a Kolombína, 1910, Galerie moderního umění v Hradci Králové

3.14.1. Nová podívaná: sport, pohyb, rychlost

- Obr. 320 Dvojstrana z německého časopisu Querschnitt, roč. V, 1925, 10. 10.
- Obr. 321 Anton Räderscheidt, Tenistka, 1926, Mnichov, Neue Pinakothek
- Obr. 322 Bedřich Stefan, Hráčka tenisu, 1924, sádra, výš. 43 cm, Národní galerie v Praze
- Obr. 323 Mario Sironi, Motocyklista, 1925, dnes nezvěstné
- Obr. 324 Karel Holan, Nedělní odpoledne (Fotbalové hřiště), 1920, olej na plátně, 70 x 99 cm, Galerie výtvarného umění v Chebu
- Obr. 325 Karel Holan, Na hřišti, 1922, olej na plátně, 48 x 60 cm, České muzeum výtvarných umění
- Obr. 326 Miloslav Holý, Bez názvu, 1922, barevná litografie, soukromá sbírka, Praha

3.15. Mýtus a příběh: inspirace v tradici a literatuře

- Obr. 327 Mario Sironi, Architektura s Vestálkou a atletem, 1929, olej na plátně, 121 x 92 cm, soukromá sbírka
- Obr. 328 Mario Sironi, Akt a strom, 1930, olej na plátně, 80 x 60 cm, soukromá sbírka
- Obr. 329 anonym, Raněná Niobovna, 440 př. K., Řím, Museo Řím, Museo Nazionale Romano
- Obr. 330 Giorgio de Chirico, Pozdrav odplouvajícím Argonautům, 1920, tempera na plátně, 54 x 73 cm, soukromá sbírka
- Obr. 331 Carlo Carrà, Lotovy dcery, 1919, olej na plátně, 110 x 80 cm, Kolín n. R., Museum Ludwig
- Obr. 332 Karel Holan, ilustrace Erbenovy „Kytice“, tužka, 1923, soukromá sbírka

Obr. 333 Pravoslav Kotík, Den, 1922, olej na plátně, 92 x 97 cm, Národní galerie v Praze
Obr. 334 Pravoslav Kotík, Jitro, 1921, olej na plátně, 68 x 98,5 cm, České muzeum výtvarných umění
Obr. 335 Pravoslav Kotík, Noc, 1921, reprodukce z: Život I, 1921
Obr. 336 Pravoslav Kotík, Večer, 1921, olej na plátně a lepence, 42 x 62 cm, soukromá sbírka
Obr. 337 Pablo Picasso, Pramen, 1921, olej na plátně, 64 x 90 cm, Stockholm, Moderna Museet

3.15.1. Legionářská tematika: kult nových hrdinů

Obr. 338 Otto Gutfreund, Vlys pro Legiobanku, 1921, pískovec, prostřední pole: Vlast vítající legionáře, Vojenský historický ústav, Praha
Obr. 339 Karel Kotrba, Průmysl (sochařská výzdoba Legiozáložny), 1924, hoř. pískovec, 230 x 80 x 55 cm, Praha, Myslíkova ulice 6
Obr. 340 Karel Kotrba, prostřední reliéf na Legiozáložnu, 1924, hoř. pískovec, 230 x 160 x 55 cm, Praha, Myslíkova ulice 6
Obr. 341 Karel Kotrba, Obchod (sochařská výzdoba Legiozáložny), 1924, hoř. pískovec, 230 x 80 x 55 cm, Praha, Myslíkova ulice 6
Obr. 342 Otto Gutfreund, Voják z roty Nazdar, 1924-25, polychromované dřevo, výš. 48 cm, Vojenský historický ústav, Praha
Obr. 343 Karel Kotrba, Pomník padlým v Dalovicích (detail), 1924, žula, reprodukce z: Život IV, 1924
Obr. 344 Karel Kotrba, Pomník padlým v Dalovicích, reprodukce z: Život IV, 1924

3.16. Zátíší: věci – mlčenliví soudruzi

Obr. 345 Wilhelm Schmidt, Lilie, před 1925, reprodukce z: Deutsche Kunst und Dekoration, 1925, s. 280
Obr. 346 Henri Rousseau, Váza s květinami a větvičkou břečťanu, 1909, olej na plátně, 45,4 x 32,7 cm, Buffalo, Albright-Knox Art Gallery
Obr. 347 Pablo Picasso, Zátíší se džbánem a jablky, 1919, olej na plátně, 65 x 43,5 cm, Paříž, Musée Picasso
Obr. 348 František Muzika, Zátíší se džbánem, 1924, olej na plátně, 48 x 64 cm, soukromá sbírka
Obr. 349 Giorgio Morandi, Zátíší, 1920, olej na plátně, 49,5 x 52 cm, Düsseldorf, Kunstsammlung Nordrhein-Westfalen
Obr. 350 Carlo Mense, Zátíší s hrozny, kol. 1924, reprodukce z: Deutsche Kunst und Dekoration, 1925, s. 144
Obr. 351 Miloslav Holý, Bílé zátíší s novinami, 1926, olej na plátně, 48 x 58 cm, soukromá sbírka
Obr. 352 Karel Holan, Kuchyňské zátíší, 1924, olej, plátno, 80 x 93, Galerie výtvarného umění Ostrava
Obr. 353 Karel Holan, Zátíší se zeleninou, 1927, olej na plátně, 50 x 60 cm, soukromá sbírka
Obr. 354 Miloslav Holý, Zátíší s perníkem, 1926, olej na plátně, 34 x 60 cm, soukromá sbírka
Obr. 355 Miloslav Holý, Zelená jablka a banány, 1927, olej na plátně, 39 x 50 cm, soukromá sbírka
Obr. 356 Karel Holan, Zátíší, nedat., soukromá sbírka
Obr. 357 Georg Scholz, Kaktusy a semaforey, 1923, olej na tvrdé lepence, 69 x 52,3 cm, Münster, Westfälisches Landesmuseum für Kunst und Kulturgeschichte
Obr. 358 Eberhard Viegener, Kaktus a žlutý džbán, 1927, olej na dřevě, 58 x 48 cm, Dortmund, Museum am Ostwall
Obr. 359 Franz Lenk, Kala a mísa s ovocem, 1931, olej a vaječná tempera na plátně / dřevě, 71,5 x 55 cm, Basel, soukromá sbírka
Obr. 360 Karel Holan, Zátíší s kaktusem, 1928, olej na plátně, 50 x 73 cm
Obr. 361 Alexander Kanoldt, Zátíší se džbánem a červenou dózou na čaj, 1922, olej na plátně, 77,5 x 88,5 cm, Karlsruhe, Staatliche Kunsthalle
Obr. 362 Giorgio Morandi, Kaktus, 1918, akvarel, reprodukce z: Valori Plastici, 1919, nestr.
Obr. 363 Hans Mertens, Zátíší s domácím náčiním, 1928, olej na plátně, 65 x 70 cm, Hannover, Sprengel Museum
Obr. 364 Článek o kaktusech v Kunstblattu, V. roč., 1921, s. 28-29
Obr. 365 Carlo Mense, Okno s květinou, 1928-29, Breslau
Obr. 366 Franz Lenk, Okno ateliéru, 1923, olej na plátně, 60 x 70 cm

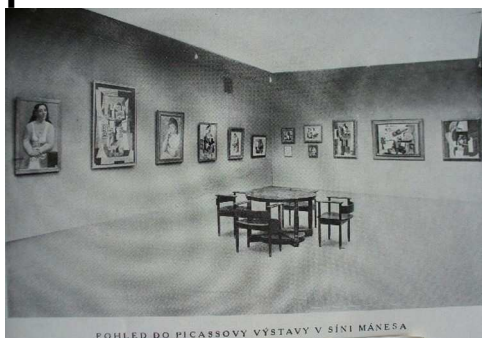
Obr. 367 Pravoslav Kotík, Zátíší s bramboříky, 1926, olej, plátno, 59 x 79 cm, Západočeská galerie v Plzni

Obr. 368 Karel Holan, Zátíší, kol. 1924, soukromá sbírka

Obr. 369 Pravoslav Kotík, Zátíší, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse, 21. 3. 1926

Obr. 370 André Derain, Zátíší s košíkem, 1914, olej na plátně, 33,5 x 41 cm, Národní galerie v Praze (koupeno státem r. 1923)

1. Vymezení pojmů evropského poválečného realismu a jeho hlavní představitelé

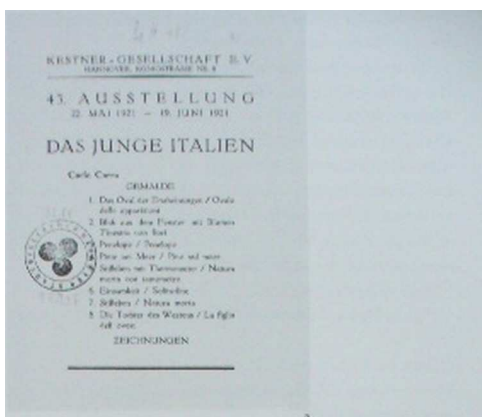

Obr. 1 Pohled do výstavy *Pablo Picasso. Práce z let 1906 – 1921* (září 1922) v síni Mánesa, fotografie otištěná ve *Volných směrech* 1923-24.

Quadriennale. Valori Plastici (katalog výstavy), Roma, Palazzo delle Esposizioni, Milano 1998, s. 59.

Obr. 3 Casa Museo Boschi-Di Stefano v Miláně, zásadní sbírka děl skupiny Novecento italiano, foto D. Mazancová.

Obr. 2 Katalog výstavy *Das junge Italien* v Hannoveru, Kestner Gesellschaft (květen-červen 1921), reprodukce z: FOSSATI, Paolo; FERRARIS, Patrizia Rosazza; VELANI, Livia. *XIII*

Obr. 4 La Ruche, ateliéry a ubytovna pro malíře pařížské školy, fotografie z 20. let, reprodukce z: BOUGAULT, Valérie. *Paris Montparnasse, a l'heure de l'art moderne 1910-1940*. Paris 1997, s. 44.

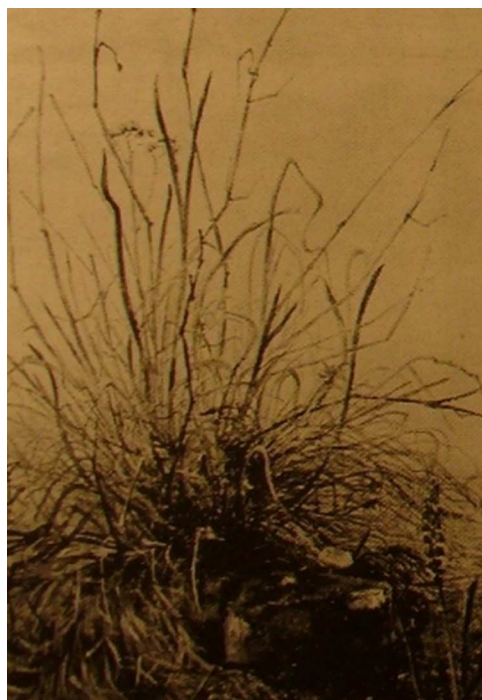
Obr. 5 Plakát výstavy Neue Sachlichkeit. Deutsche Malerei seit dem Expressionismus, 14. 6. – 18. 9. 1925, Städtische Kunsthalle Mannheim

Obr. 6 Giorgio de Chirico, La Muta (dle Rafaela), 1920, olej na plátně, 65 x 47 cm, soukromá sbírka

Obr. 7 Albrecht Dürer, Velký drn, 1503, akvarel a kvaš na lepence, 40,8 x 31,5 cm, Vídeň, Graphische Sammlung Albertina

Obr. 8 Franz Radziwill, Trávník, 1924, olej na dřevě, 35,5 x 27,5 cm, Oldenburg, Landesmuseum

Obr. 9 Walter Schulz-Matan, Sběratel fajáns, 1927, olej na plátně, 100 x 142 cm, Mnichov, Stadtmuseum

Obr. 12 Willem Claesz, Zátiší, 1637, olej na plátně, 44 x 56 cm, Paříž, Musée du Louvre

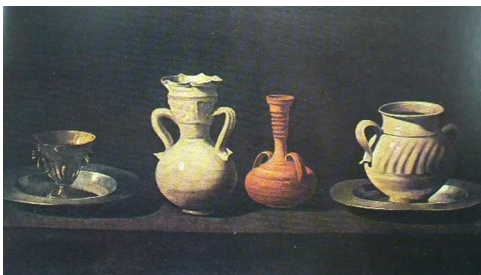
Obr. 13 Franz Radziwill, Zátiší s pruhovaným ubrusem, 1925, olejomalba, nezvěstné

Obr. 10 Ernst Thoms, Otevřené dveře, 1926, olej na kartónu, 60 x 50 cm

Obr. 14 Otto Dix, Autoportrét se stojanem, 1926 (detail), smíšená technika na překližce, 80 x 55 cm, Düren, Leopold-Hoesch-Museum

Obr. 11 Francisco de Zurbarán, Bodegon, kol. 1640, olej na plátně, 46 x 84 cm, Madrid, Museo del Prado

Obr. 15 Franz Lenk, Amarylis, 1931, vaječná tempera na plátně a dřevě, 66 x 44 cm, Berlín, Nationalgalerie

Obr. 16 Achille Funi, Umberto Notari ve studiu na Pizza Cavour v Miláně, 1921, olej na plátně, 108 x 94 cm, soukromá sbírka

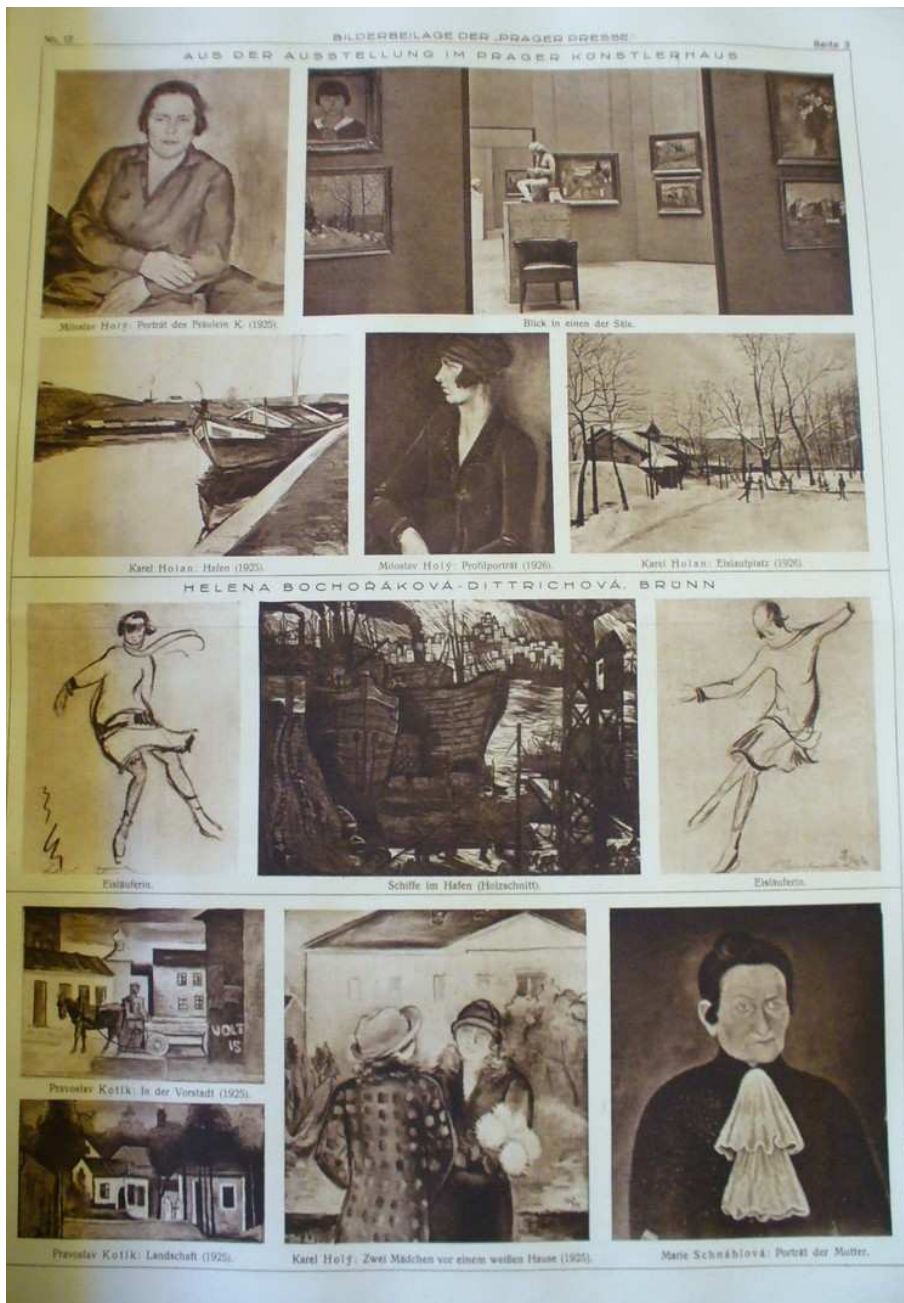
2. Sociální skupina Ho-Ho-Ko-Ko

Obr. 17 Exponáty z výstavy Sociální skupiny Ho-Ho-Ko-Ko v Domě umělců – Prager Presse, 12. 4. 1925

Obr. 18 Pohled do výstavy Sociální skupiny Ho-Ho-Ko-Ko, Dům umělců 1926, Prager Presse, 25. 4. 1926

Obr. 19 Exponáty z výstavy Sociální skupiny Ho-Ho-Ko-Ko v Domě umělců – repro z Prager Presse, 25. 4. 1926

Vojtěch Sedláček

KAREL HOLAN

K TENDENCI SOUČASNÉHO UMĚNÍ

Ke slovům, jež se časem dostanou na index, od nichž kde kdo utíká a bojí se jich, připojilo se v poslední době slovo tendence. A přece ono jakoby na výsměch ovládá veškeré lidské dění a konání, jež má dvojitý úkol, zachování a rozmnožení jedinců. Lidstvo ve své nedokonalosti vrozeným pudem touží po dokonalosti, jejíž výslednicí by byl ideální život na zemi, zdravý a šťastný, zbavený všech protivných nemocí, béd a překoh, život, který podle Krista by byl „královstvem Božím na zemi“.

Tudíž jakékoliv opravdové počínání má tento neodratný cíl, jehož kořen tkví v nadzemské velikosti, již člověk instinktivně cítí a důvěřuje. Vymyká se umění této všeobecné povinnosti? Stojí nad tím vším, jsouc světem samo sobě, ovládáno svými zákony, nadáno svým vlastním životem, jehož formy nenacházejí ohlasů ve skutečnosti, jest účelem samo sobě?

Obr. 20 Článek Karla Holana K tendenci současného umění, *Život*, roč. IV, 1924, s. 80-83.

Kunst

Im Künstlerhaus.

Vier einstige Mitglieder der „Umělecká Beseda“ — drei Maler und ein Bildhauer — haben eine schöne Ausstellung im Künstlerhause veranstaltet. Die drei Maler — Karel Holan, Milošlav Šolc, Bravoslav Kotlík — sind bereits bekannt, doch fehlte ihnen bisher die Gelegenheit, ihr Werk so vollständig auszustellen, wie sie es diesmal tun können. Es werden Bilder aus der letzten Zeit, 1923—1925, ausgestellt, gute Bilder, eine Kunst, über welche zu referieren dem Kritiker Freude bereiten muß. Warum?

Daß wir große, talentvolle Künstler haben, Künstler, welche durch große Arbeit in ihren Werken ein hohes künstlerisches Niveau erreicht haben, und daß es erfreulich ist, beobachten zu dürfen, wie ihre Kunst mit den Jahren an Tiefe gewinnt, ist wohlbekannt. Aber jemand — der Kritiker z. B. — dem nicht nur die ruhmvolle Gegenwart, sondern ebenso sehr die Zukunft der tschechischen Kunst am Herzen liegt, ist gespannt, unter den jüngsten Talente zu finden, Künstler, welche dafür bürgen, daß auch für die Zukunft der tschechischen Kunst gesorgt wird. Gerade in unserer Zeit, in welcher noch vor wenigen Jahren die Zukunft der Kunst ganz düster erschien, gewinnen diese Fragen eine gesteigerte Bedeutung. Es ist ein Glück, bekennen zu dürfen, daß wir nun tatsächlich eine Reihe guter junger Künstler haben, welche, im vollen Bewußtsein der Verantwortlichkeit des künstlerischen Schaffens, gute Werke produzieren. Eine Reihe von Bildhauern, jungen Architekten und Malern, welche dem Chaos der Kunstverhältnisse entronnen sind und welche suchen und finden, weil Sie etwas zu finden haben. Kürzlich war es der Maler Šima, dessen Ringen um eine Bildschöpfung uns mit Hoffnung und Freude erfüllt hat, und heute stehen wir im Künstlerhause vor Bildern dreier Maler, welche — anscheinend so fern dem Trachten Šimas — uns ebenso in unserem Glauben an die Zukunft der Kunst bekräftigen.

Ihre Kunst basiert auf einem gesunden Grund. Sie lernen andauernd. Sie sind keine Umstürzler. Sie bekennen in der Kunst dasjenige, was ihr so notwendig und was ja auch so zeitgemäß ist. Sie sind einfach. Man hat sich schon früher gern damit beschieden, daß unsere Kunst keine Angelegenheit der

Virtuosen ist — die große Fingerfertigkeit früherer Jahrhunderte besitzen wir einfach nicht. Man vermühte aber unter der Jugend die Aufrichtigkeit und verpöhrte eher eine unheilvolle Tendenz nach Modernität unter allen Umständen. Nun zeigte uns Štíma und zeigen uns Šolán, Šolh und Šotík und andere junge Künstler, jeder auf seine Art, daß hier ein ernstes, zielbewusstes Streben ist, aus sich selber, aus eigenem Bekenntnis eine Kunst schaffen zu wollen.

Ich möchte nicht tadeln, was auf der Ausstellung zu sehen ist, denn ich habe das Empfinden, daß ihre etwaigen Fehlschritte (wie z. B. das Bildnis Frau M. D. von Šolh) die Maler selber korrigieren werden. Wenn ich Frau Šlav Šotík an erster Stelle nennen möchte, so vor allem deswegen, weil mir scheint, gerade dieser Maler entwickelte sich sehr glücklich zu einer immer größeren und bedeutungsvolleren künstlerischen Leistung. Er wählt, wie ja alle diese drei Maler, ganz schlichte Motive für seine Bilder. Es sind natürlich fremde Beeinflussungen zu spüren — wie denn nicht? — doch befreit sich Šotík leicht und immer mehr von ihnen. Eine Landschaft „An der Fier“, oder das schöne Bild „Montag“ sind vollkommene Schöpfungen, denen kaum etwas vorzuzusetzen wäre. Er ist manchmal bewußt primitiv, doch wirkt dann diese Primitivität („Begegnung“) als Stimmungselement sehr gut. Noch besser, wo dann das literarisch gefärbte bei Seite tritt und wo der Maler die Naturerscheinung bedeutend genug findet, um sich mit ihr auf eine ganz eigenartige, doch liebevolle Weise zu beschäftigen. Die „Freunde“, „Eisarbeiter“, „Der Sonntag“, „Der Blinde“ und viele andere Bilder sind zu loben, auch die Landschaften, gut gebaut, voll Frische der Empfindung. Die Schaubuden auf dem Nikolausmarkt, mit den hölzernen buntschneigen Pferdchen, das Karoussel — solche unbedeutende und doch ewig lebendige Erinnerungen werden wach, wenn man diese Šotík-Bilder anschaut. Sie rühren den Menschen im Beschauer und das tut wohl.

Von den Bildern Karel Šolán's sind die Stadt- und Landschaftsbilder vor allem hervorzuheben. Das schöne Bild des „Zirkus“, so sparsam in der Farbe, so fein abgetoogen und von solche unmittelbarer Wirkung, oder das so malerisch bedeutungsvolle Bild der „Geleise“, die kleine „Winterlandschaft“ und „Wolfschan“ zeugen von großem Willen und Können. Ich möchte fast von einer leuchtenden Kunst sprechen, von einem Maler, welcher die Farben liebt, dessen Farbensinn jedoch mit großer Disziplin sich entfaltet, welcher nichts vorläufigen will, obwohl es so leicht wäre, ein wenig Effekt heraus-

zuschlagen. Die zwei Skulpturen Šolán's sind bemerkenswert. Weniger die Illustrationen zu Erbens „Notice“, deren Manier der Maler überwinden zu haben scheint.

Viloslav Šolh ist ein guter Zeichner, seine „Menschen“ (Bleistiftzeichnungen) sind reinlich und ausdrucksvoll mit klaren Linien aufs Papier gebracht. Er hat schöne Stadt-Motive in Paris gemalt. Liebt auch die Farbe, welche er manchmal in ganz heller Freude erstrahlen läßt. Und seine figurativen Bilder — der schöne „Ziegenhirt“, die so schlichte und gute „Gartenbank“ — sind voll unmittelbaren Schauens und neuer Schönheit. Er tragt sich und es glückt ihm, z. B. in dem Bilde „Weim Schlachten“, ganz gewaltige malerische Wirkungen zu erzielen. Oder das schöne, so einfach aufgebaute Bild „Kirche in Pürglitz“!

Der Bildhauer Karel Šotík zeigt uns nicht viel. Das Bildnis ist wohl am besten.

3. Pečírka.

Wissenschaft

† „Die Lehre von den völkerrechtlichen Vertragsurkunden.“ Die diplomatischen Akten, die früher das Berufsgeheimnis aktiver Staatsmänner und Historiographen war, sind in unsern Tagen populär geworden. Im Kampf um die Kriegsschuld sind einige der Archive der europäischen Staaten geöffnet worden, die Öffnung anderer steht bevor, zahlreiche Bände von offiziellen, offiziellen und privaten Publikationen von Staatsakten überschwemmen den Büchermarkt, die Zeitungen drucken fort und fort solche Staatsakten aus der jüngsten Vergangenheit ab, auch hat das diplomatische Metier unter dem Einfluß der herrschend gewordenen Demokratie eine Verbreitung erfahren, und es gehören ihm heute zweifellos mehr wissenschaftlich geübte Männer an, als jemals zuvor. Da muß auch die Altentunde, die bisher die Geheimwissenschaft der Archivare war, in die Öffentlichkeit dringen. Einer ihrer hervorragendsten Vertreter, der Vicedirektor des Wiener Haus-Hof- und Staatsarchivs, Dr. Ludwig Wittner hat ihr durch ein unter obigem Titel von der Deutschen Verlagsanstalt in Stuttgart herausgegebenes Buch den Weg gebahnt. Es ist ein formales, aber wichtiger Teil des Völkerrechts, der als Gewohnheitsrecht in diesem Buch gelehrt und kodifiziert wird. Der neuen Schichte von Diplomaten, die jetzt die Welt regiert, den politischen Schriftstellern und Journalisten wird sich als ein reichhaltiges, gut geordnetes und deswegen leicht benützbare Lehr- und Nachschlagewerk heraus-

Obr. 22 Článek Jaromíra Pečírky Kunst im Künstlerhaus (dokončení), Prager Presse, roč. V, 1925, č. 94, 5. 4., s. 8.

Noví lidé.

Právníci se, že shodli do výstav mladých umělců se skupou a lesa očekávají. Sami je to tím, že česká skupa (beže, na našich mladých let se malovali žens... ač) je smad proto, že už vím, že talentů nemají se tak, když jsou si ve dvaceti letech představitel. Ale právě pro to skupci je tím příjemnější takové překvapení. Jedni zpravidla je výstava K. Holana, M. Holého, P. Kotíka, K. Kotrby, M. Schnablůvé, zpravidla ve výstavě síni Parlamentu. Nemoh to je kromě toho jedna výstava mladých, kde je se na to počítati, kde malíři si opět něco vypol a barvy, mají kus kresla a k tomu ještě nějaký umělecký program, nikoliv nějakou ideologii a umělností, ale malířský názor na svoje nejbližší okolí. Vím dobře, že lze jim vjmenovati řadu vzorů ze současného umění a vidím také některé dobové nemocí a sezónní recepty i vypáčené palety, ale to vše nezakrývá, že pracují na díle chytře a vřímavě oči. Ostatně soudím, že organický zřivněný vliv není škodou, ale přímým příkazem a ziskem pro mladého umělce. Doufám, že takový K. Holan v dané chvíli smůle v sobě vliv Utrillov, od kterého přejímá názor, barevnou stavbu až do takových efektů, jako jsou pestré plakáty na obraze »Holešovice«. Věřím to proto, že Holan pochopil z Utrillo právě jeho dobré vlastnosti, cíť pro zvláštní a osobitou atmosféru města, smysl pro plochu a pro výrazovou sílu barvy. Umí vyhýbati malířský charakter látky, ať je to mch, seť nebo rozmoklý terén a špinavé větve stromů v předjaří, a udrží je při tom v celku s na ploše. Není tak pestrý ani tak dekadentní jako Utrillo; řekl bych, že je erdečnější, a že do patřičkého kompozičního systému míší se už cosi dobře pražského. Takové »Kluziště« na štvanici nebo »Cesta na Letnou« jsou už porocovány vlastnímma očima a nejlepší obráz souboru »Jaroc je opravdu svěží, plná a zajímavá podobizna naší krajiny. Malba figurální patrně Holanovi nesvědčí. Aspoň jeho »Akte« má tělo neživé a ploché, namalované studené popsané proti zajímavé podané modré pokrývce.

Dá-li se u Holana zjistit Utrillo jako vzor, tož u Pravoslava Kotíka je jich hned několik (Pascin, Picasso), a je znáti, že se křížují a nevyrovňávají. Kotík neuvědomil si ještě, v čem záleží malování, a tak míší kresebnou stylsaci do čistě barevné modelace. Nad to je tato stylsace vnějšně do námětu vnášena, a proto náštiná, a také poměr k námětu není dosti přímý. Krajiny jsou moc estétaké nebo hračkákové, ve figurách míší se žival ilustrativní do malby a sloh podání není jednotný. Na »Zpěvácích« jest hlava houslisty malována jinak než housle a okolí je zase jiné. Kotík necítí ještě dosti s olejem, a jeho kuraž vybíjí se vnějšně. Nezdřavě působí jakási perverse v pojetí a často i v barvě.

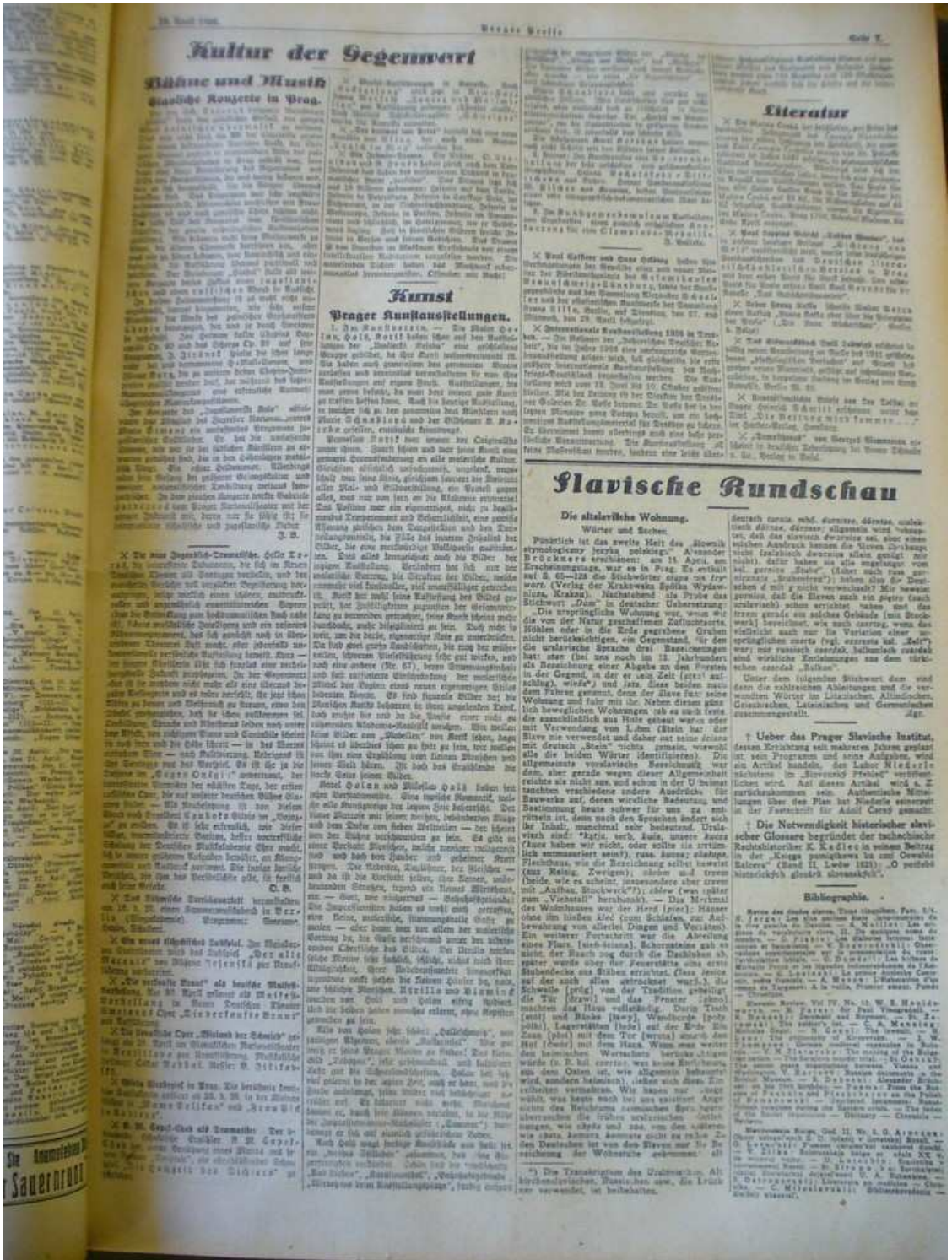
To už Miloslav Holý je jednodušší a také vyslovenější malíř. Zase lze říci vlivy: Vlaminck, Derain i někteří domáci, ale za to nutno vyzdvihnouti jeho patrný smysl pro figuru v skutkovou živou, chápanou jako člověka a nikoliv jako zátíží. Zajímá jej asi také více než krajiny, ač takové »Jarní stromy« jsou docela zajímavé. Holý pokročil ze svých druhů nejdále k obrazu jako samostatnému celku a je nutno chváliti, že se tak nestalo na úkor živosti. »Dvě ženy s kočárkem«, »Dvě dívky u bílého domu«, »Deštníky«, to jsou plátna, ve kterých se něco dozvíte, a která vás nenudí, jako tolik soudobé malby. Ale i pro portrét malířsky řešený má Holý patrný smysl. Vskutku zajímavý zjev!

Karel Kotrba je sochař, který dovede založiti figuru, účinně ji postaviti, udržeti ji v plastické souvislosti a nechati ji také dosti života. Skládá nutně dají době s sloh je ovšem převzat. V »Sedící dívka« je trochu sezónní strnulosti, ale »Torso ženy« je velmi solidně uděláné. Zatím jsou jeho figury ještě jen studiemi, tedy nejsou to zmorněné a uzavřené sochy, a s několika ukázkou nedá se souditi, kam talent Kotrbův se obrátí. Ale je viděti, že má smysl pro charakter, že plasticky cítí, a že je živý. Je to jistě lépe než předčasná originalita slohu, která by za pár let vyprchala.

Nejméně lze toho dosud říci o Marii Schnablůvé. Má jistě mnoho dobré vůle a poctivého úsilí. Ale její kresby jsou obyčejné a matné, obrazy v barvě tupé a neplastické; při tom chudé ve formě i ve výrazu. Pod moderním zevnějškem ukrývá se stará ilustrace, která prokukuje také s imitací holéské nedovednosti a erdečnosti. Zatím je to chudé, ale doufáme v lepší!

V. V. Š.

Obr. 23 Článek V. V. Štecha Noví lidé, České Slovo, roč. XVIII, 1926, 15. 4.

Obr. 24 Článek Jaromíra Pečírky Prager Kunstausstellung, Prager Presse, roč. VI, 1926, č. 107, 18. 4., s. 7.

Kultur der Gegenwart

Söhne und Musik

Slavische Ranzette in Prag.

Die Slaven sind in der Musik sehr verschiedenartig. Sie haben eine große Anzahl von Instrumenten, die sie in ihrer Musik verwenden. Die Slaven sind in der Musik sehr verschiedenartig. Sie haben eine große Anzahl von Instrumenten, die sie in ihrer Musik verwenden. Die Slaven sind in der Musik sehr verschiedenartig. Sie haben eine große Anzahl von Instrumenten, die sie in ihrer Musik verwenden.

Kunst

Prager Kunstausstellungen.

Die Prager Kunstausstellungen sind eine wichtige Veranstaltung in der Stadt. Sie zeigen die Werke der Künstler der Gegenwart. Die Prager Kunstausstellungen sind eine wichtige Veranstaltung in der Stadt. Sie zeigen die Werke der Künstler der Gegenwart.

Kunst

Prager Kunstausstellungen.

Die Prager Kunstausstellungen sind eine wichtige Veranstaltung in der Stadt. Sie zeigen die Werke der Künstler der Gegenwart. Die Prager Kunstausstellungen sind eine wichtige Veranstaltung in der Stadt. Sie zeigen die Werke der Künstler der Gegenwart.

Literatur

Die Prager Kunstausstellungen.

Die Prager Kunstausstellungen sind eine wichtige Veranstaltung in der Stadt. Sie zeigen die Werke der Künstler der Gegenwart. Die Prager Kunstausstellungen sind eine wichtige Veranstaltung in der Stadt. Sie zeigen die Werke der Künstler der Gegenwart.

Slavische Rundschau

Die slavische Wohnung.

Die slavische Wohnung ist ein interessantes Thema. Sie zeigt die Entwicklung der Wohnungsbauweise in der Slawenwelt. Die slavische Wohnung ist ein interessantes Thema. Sie zeigt die Entwicklung der Wohnungsbauweise in der Slawenwelt.

Wörter und Sachen.

Wörter und Sachen sind ein wichtiger Bestandteil der Sprache. Sie zeigen die Verbindung zwischen Sprache und Realität. Wörter und Sachen sind ein wichtiger Bestandteil der Sprache. Sie zeigen die Verbindung zwischen Sprache und Realität.

Über das Prager Slavische Institut.

Das Prager Slavische Institut ist ein wichtiges Zentrum der slavischen Studien. Es fördert die Forschung und den Austausch zwischen Wissenschaftlern. Das Prager Slavische Institut ist ein wichtiges Zentrum der slavischen Studien. Es fördert die Forschung und den Austausch zwischen Wissenschaftlern.

Die Notwendigkeit historischer slawischer Glossare.

Historische slawische Glossare sind wichtig für das Verständnis der slawischen Kultur. Sie helfen bei der Interpretation von Texten und Dokumenten. Historische slawische Glossare sind wichtig für das Verständnis der slawischen Kultur. Sie helfen bei der Interpretation von Texten und Dokumenten.

Bibliographie.

- 1. Die Prager Kunstausstellungen. Prager Presse, 1926.
- 2. Die slavische Wohnung. Prager Presse, 1926.
- 3. Wörter und Sachen. Prager Presse, 1926.
- 4. Über das Prager Slavische Institut. Prager Presse, 1926.
- 5. Die Notwendigkeit historischer slawischer Glossare. Prager Presse, 1926.

souzení žalobce k útratám v důvodech uvádějí, že l. M. N. O. svým dodatkem k protokolu poroty prokázalo, že nesouhlasilo s celkovým řešením figur jak žalobce je navrhl, poněvadž nevyjadřují postavu, výstroj a mentalitu čsl. vojska, resp. vojáka, nezadalo je proto žalobci k definitivnímu provedení uznávši *jinak* hodnotu skiz po stránce *odborné výtvarnické*, zdůrazněnou uměleckou porotou;

2. že citovaný zákon dle obsahu svého se nevztahuje na stavby státem prováděné a na umělecké ozdoby staveb těch, objednané státem,

3. že porota pouze posuzuje předměty po stránce umělecké majíc *jenom* význam poradní a že může výroku jejího býti pomínuto.

Soud uznal pak žalobu Laudovu za naprosto bezdůvodnou a zamítnul ji.

Z tohoto výsledku sporu je tedy celá neúplnost zákona z 16. II. 1923 zřejmá. Zákon se netýká staveb státem prováděných a uměleckých ozdob státem objednaných, vztahuje se pouze na umělecké předměty státem vydávané. (Které to jsou?) A i tu má výrok poroty význam jen „závažný“, nikoliv závazný. Výroku poroty může býti pomínuto, ovšem po dohodě s Min. školství a nár. osvěty, je-li „provedení návrhu doporučeného na závadu upotřebitelnosti“. Na toto kopyto dá se naraziti každá nechuť porotu respektovati. Nalézti důvody neupotřebitelnosti je věcí jen obratnosti či zaujatosti směrdatných úředníků vypisujícího úřadu státního. Konkurojící umělec je bezbranný a nemá záruk, že jeho snaha bude jak náleži oceněna. Získati větší úkol, větší veřejnou práci cestou soutěže, stává se ilusorní. Zákon svojí neúplností jej nechráni.

V daném případě pp. plukovníci M. N. O. citili se dostatek kvalifikováni lépe čísti z desetinných modelů řešících sochařský a architektonický úkol, než zkoušení odborníci a porotci jako sochaři prof. Celda Klouček a prof. Kafka a architekt V. Šantrůček a zadali definitivní provedení bez dohody s Min. Školství a nár. osvěty proti výroku celé poroty, využívající mezer zmíněného zákona. Je to správné?

JOSEF JIŘÍKOVSKÝ.

VÝSTAVA MALÍŘŮ HOLANA, HOLÉHO, KOTÍKA, ŠNÁBLOVÉ A SOCHAŘE KOTRBY.

(Dům umělců, duben 1926.)

Hned na začátku nutno poznamenati, že výstava má velmi slušnou úroveň. Tato skupina, po svém odchodu z Um. Besedy, kde představovala levé křídlo a nejlepší malíře a která po prve se loni představila samostatnou výstavou, letos znovu potvrdila a zhodnotila svoje malířské *métier* tak, že dnes tvoří skupinu několika mladých výtvarníků, jež navzájem poutá jistá seriosnost a řekl bych i stránka výtvarně technická a řemeslná jejich malířského umění.

Také letos, těžiště výstavy leží v krajině. Je to v prvé řadě *Holan*, který svoji *Letnou* maluje s lá-

skou připomínající takového pražského Utrilla, jako byl kdysi neprávem podceňovaný *Minařík*. At je to pohled z *Letné*, klubová ohrada, lanová dráha, nebo restaurační kiosk v parku, vše malováno se sentimentálností, jež mnohde až příliš lpí na vzhledu a povrchu věcí. *Holý* naproti tomu, je více zaujat *Utrillem* a *Derainem*. Jeho obrazy krajin jsou francouzštější. Kromě nich vystavuje i dvě zátiší (č. 42 a č. 51) velmi jemně barevně cítěná. Figurální obrazy *Holého* nejsou dost přesvědčivě dělány. Jsou to na mnoze dosud příliš anekdotické výseky (dvě paní s dětským kočárkem, č. 37, několik dívek s deštníky č. 52, atd.) působící ještě hodně genrovitě a postrádající značně obrazové logiky.

P. Kotík, je letos ještě více dotčen vlivem *J. Čapka*, z něhož namnoze přejímá jisté geometricko-daumierovské pojetí figury. Sám je jaksi nejsvrázňější a nejvýbojnější a tím na něm jsou též patrnější cizí vlivy než na ostatních.

Portréty *sl. Šnáblové* jsou velmi pečlivě dělány, ale celkem nevynikají (až na portrét matky č. 81, a kresbu dítěte) nad úroveň akademickou.

Kotrba je jistě sochař veliké útočnosti a energie, vzdor tomu schází jeho věcem jistá výtvarná inteligence a stojí ještě příliš pod vlivem *Gutfreunda* a ještě více snad *Dvořáka*.

Nebyla to idea revolučnosti a vytýčení si nového výtvarného ideálu, která svedla tyto umělce dohromady. Výbojnost a hledání nových cest není v jejich programu. Přes to, co chtěli, dosáhli již málem dnes a na tomto podkladě lze pracovat, beze všech velikých převratů s důvěrou, že výsledek bude vždy čestný.

BEDŘICH PISKAČ.

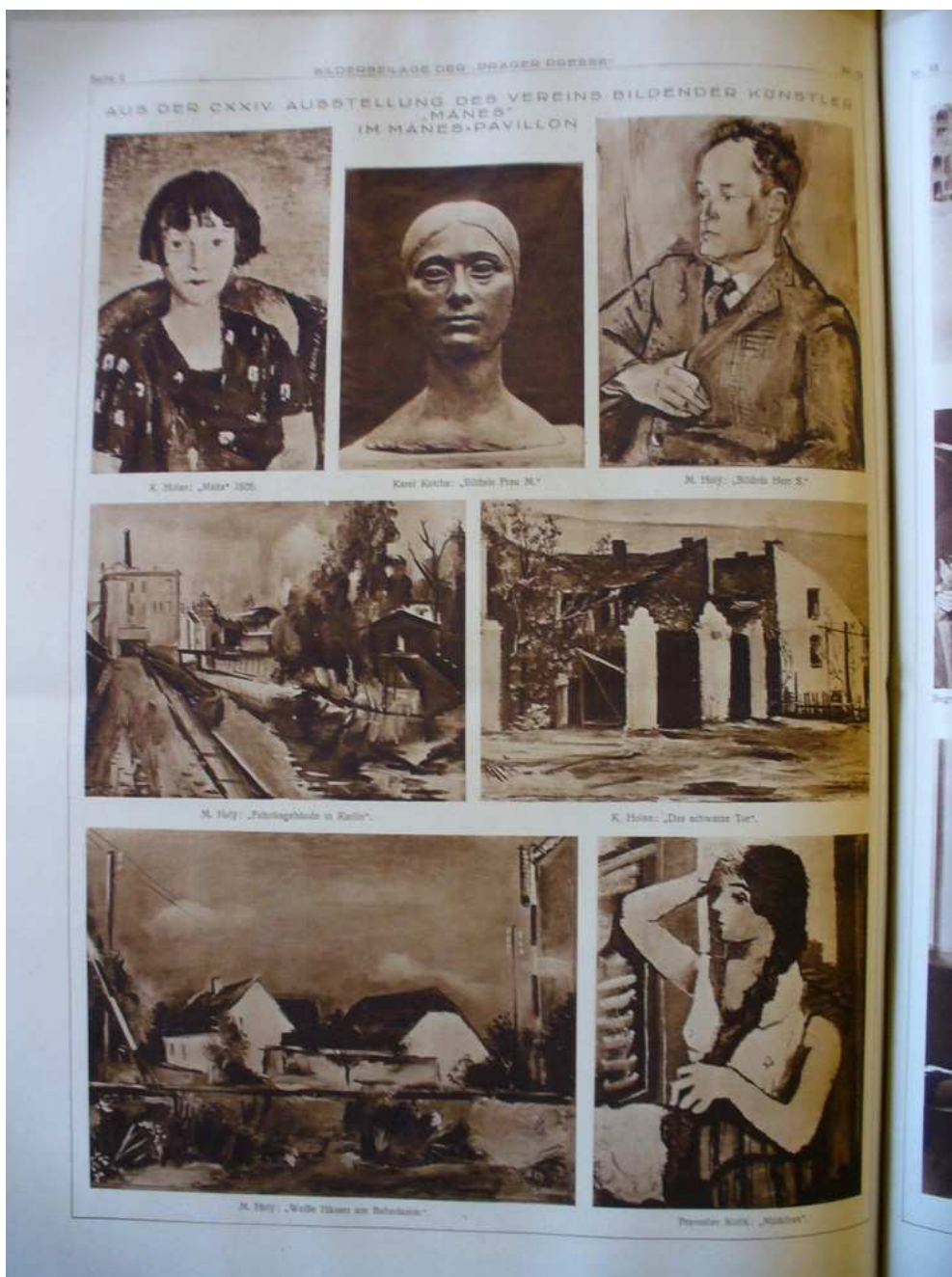
VÝSTAVY J. VERISE, Z. RYKRA A P. KLEE (KRASOUMNÁ JEDNOTA).

Výstavy dvou mladých malířů přibližně asi v stejném stáří a stejných poměrech, právě tím nutí k srovnání. *Veris* jeví se zde jako důsledný kopista starých obrazů (ne mistrů), na nichž napodobuje s větším nebo menším zdarem nejen položení a strukturu barvy, ale i špínu na nich za staletí usazenou. Jsou to většinou portréty oděné v jakýsi historický kroj, altmajstrovské krajiny atd. atd. Vše objeví se při bližším ohledání jako neumělá a neumělecká napodobenina starých mistrů. *Z. Rykr* je *Verisovi* zdánlivě diametrálním. Také on přivezl si ze své cesty po Španělsku a Gran Canare obrazy velmi připomínající hodiny ztrávené v galeriích před *Murillem*, *Velasquezem* a j. Jeho oleje, pravděpodobně dle kreseb doma dělané, jsou většinou tmavé, mistry připomínají *Vlamincka*. Rozhodně není to „Španělsko zářivých barev pod věčně modrým nebem“. V kresbách a akvarelech se jeví značná sensibilita, neodolávající ani zde cizím vlivům; přes to patří k nejlepším číslům výstavy.

Výstava Paul Klee (Krasoumná jednota, dům umělců) březen 1926. Význačný representant mo-

Obr. 26 Pozvánka na výstavu *Obrazy a plastiky K. Holana, M. Holého, P. Kotíka a K. Kotrby*, 25. 3.-13. 4. 1925 (Krasoumná jednota-Rudolfinum, Praha)

Obr. 27 Exponáty z výstavy Sociální skupiny Ho-Ho-Ko-Ko v Mánesu, Prager Presse, 27. 3. 1927

Kultur der Gegenwart

De
Vorläuf

Bühne und Musik Zwei Gelegenheitswerke Beethovens.

Das zweite Beethoven-Jubiläumsgedächtnis, den Ct. Cirkel im Prager Nationaltheater veranstaltete, brachte das Oratorium „Christus am Calvarie“ und das Ballett „Die Gesöpfe des Prometheus“. Das Oratorium kann sich bei weitem nicht mit dem „Fidelio“ messen, in dem alles ins Allmenschliche übertragen ist und eben dadurch ergreift. In dem Oratorium wecken hingegen offensichtlich erfahrene Stellen unwillkürliche Aufmerksamkeit, sie erscheinen konventionell, ohne Tiefe und stehen dabei doch nicht bei weitem Beethovenisch großen und seines Geistes würdigen Passagen. Das Ganze interessiert als Gelegenheitsarbeit eines großen Meisters und wenn die Aufführung so pietätvoll ist, wie sie Cirkel unter Mitwirkung von M. Hofman (Ausstattung) und F. Fajman (Regie) herausbringt, kann sie nicht ohne Erfolg bleiben. Die Aufgaben des Christus, des Seraph und Peters waren überaus passend mit Dr. Radák, A. Kardenová und M. Linka besetzt.

Das Ballett ist viel einseitlicher in seinem Stil und wird auch öfter aufgeführt als das Oratorium, es dem es sogar fraglich sein kann, ob das Bühnenschauspiel das geeignetste ist und ob es nicht besser szenisch als Skulptur wirken würde. Die mimische Seite des Balletts ist sehr beachtenswert; das Libretto fehlt, ist man doch nicht immer völlig klar darüber, was auf der Szene getanzt werden soll. Die Aufführung war im ganzen recht gut, in archaischer Hinsicht sogar ausgezeichnet (Ausstattung Hofman, Regie Fajman, Choreographie Kemišlavský), bei der seine Hand Fajmans überall zu fühlen war. Die drei Satriänger benahmten sich nicht allzu pietätvoll. Die Rollen des Prometheus und des Apollon spielen B. Novák und B. Kozlíková von der Oper, im Oratorium waren von den Mitgliedern des Balletts ebenfalls die Damen Štěpánková und Černá und Herren Pošan, Müller und Samira beschäftigt.

J. B.

X. Konzert Palm-Reitler, Leop. Münzer. Zwei gleiche Künstler veranstalteten am Freitag ein gemeinsames Konzert in der Produkthörse. Leopold Münzer, ein Pianist nicht ohne Qualitäten, ist zwar nicht gar kein Pedant, verfügt aber über starkes Temperament, bravouröse Technik und modulationsfähigen Anschlag. Er spielte zwei der bekanntesten Scarlatti-Sonaten, Chopin, Debussy und elegante Salonstücke von heute von dem Spanier Manuel de Falla, Hauptstück Beethovens „Appassionata“, im heurigen Jahr das tägliche Brot der Konzertbesucher. Die Sangerin des Abends, Frau Sonja Palm-Reitler, besitzt einen in der Tiefe Klangvollen, im Piano pathischen Mezzosopran. Das spröde Material ist sich nur im Limbre der Höhe. Vom Fortzieren ist zum abzuraten. Die schlechte Musik des Leeren von kalten Saales tat das übrige. Die beliebtesten Schubert- und Strauss-Lieder und drei Brahmslieder wurden nichtsdestoweniger von dem Kleinen, in andächtigen Auditorium dankbar aufgenommen. Der junge Hans Georg Schäfer führt sich als sicherer und geschmackvoller Begleiter im Konzertsaal auf.

D. B.

Kunst

Solan, Solý, Kotik, Koteba.

Die genannten vier Künstler, welche in der „Mánes“-Gasse ausstellen, haben sich bereits seit Jahren in unserem Kunstleben vorteilhaft geltend gemacht. Anfangs als Mitglieder der „Umělecká Beseda“, seit 1921 als eine außerhalb stehende Gruppe versäumen sie es nicht, alljährlich ihre Werke der Öffentlichkeit zu zeigen und ihr die Gelegenheit zu bieten, die Entwicklung ihrer Kunst zu verfolgen.

Der interessanteste Fall dieser künstlerischen „Bier“ dürfte ihr Aelterer Prabolav Kotik sein (geb. 1889). Man nahm zuerst Anstoß an seinen Werken, welche bewußt unedel in ihrer Form waren, aber gleichzeitig durch eine wohlterwogene Naivität und durch die eindringliche Art ihrer Erzählung den Zuschauer gefesselt haben. War ja Kotik tatsächlich ein Erzähler, welcher in den als Kunststücken modern gewordenen Schichten des arbeitenden Volkes immer neue Darstellungs-Motive zu finden wußte. Und diese Motive an und für sich haben durch das Neuartige etwas Bestehendes an sich gehabt. Zudem wurden sie in einer ungelentken Malart vortragen, welche ihnen durchaus entsprach. Die Form war im Einklang mit dem Inhalt der Bilder. Der heutige Kotik ist bereits an einem anderen Orte seines künstlerischen Weges angelangt. Die Form seiner Bilder ist kunstvoller geworden, das Nationale wurde nun in den Zusammenstellungen der breiten Farben-Flächen offensichtlicher. Aus einer Vudon-Kunst wurde jetzt eine Ausstellungs-Kunst. Kotik, der einstige offenerzige Argot-Erzähler, ist nun Prosylematiker geworden. Ein Rückgang? Ein Entwicklungsstadium? Ich schätze Kotiks Kunst auch in dieser neuen Form, welche ja wieder nur eine Uebergangsform ist, die wohl aber dem Maler neue Ziele zu zeigen imstande ist. Kotik empfindet intensiver als früher die Schönheit, Herrlichkeit der Farben und das allein dürfte ein gutes Zeichen seiner künftigen Entwicklung sein.

Karel Solan malt seine beliebten Vorstadtmotive mit derselben ruhigen Hingabe an das Motiv, das Modell wie in den früheren Jahren. Seine Bilder sind wahre Illustrationen des Geländes an der Peripherie. Daß er von Utrillo kommt und Blaminé gerne hat, sieht man seinen Bildern unschwer an. Daß er weniger fest säreitet, wenn er die sachliche, trockene Darstellungsweise verläßt und sich in einer breiteren, fließenderen Art versucht, ist auch zu merken. Auch daß ihm Stizling verstarnt ist. Miloslav Solý ist ihm gegenüber ein Feinschmecker der Farbe. Uebrigens hat er sich schon früher mit Farbenharmonien abgegeben. Bei ihm tritt das Gegenständliche des Motivs in den Hintergrund, zu Gunsten des Farbenproblems. Daß auch er seine Franzosen eifrig betrachtet, ist ebenfalls lobenswert, wie klar.

„Die Mutter mit dem Kinde“ von Karel Koteba, eine große Gipsplastik, kann nicht gerühmt werden, da in ihr die Einheit eines wahrhaften Kunstwerkes nicht erreicht worden ist. Die Naturform grenzt da an die Kunstform, Abgus an Modelliertes. Eine Disharmonie, welche allzu störend wirkt.

J. Pečírka.

In Ge
Iowicz Hin
der jänge
band „
Fahren z
Bände vo
das Sch
„Dom j
Ueberiege
Presse“ v.
Raum so
dieses D
seines ge
ständnis

Er sei
Anabenje
Anaben,
Nahrung
der erste
zugleich
gie“. D
und sozic
delet, der
Zeit lang
mit der
Spießhert
des Leide
fis ersche
die er je
die von d
der erste
Ring der
Stoledalid
Erntefest
Himmels
wagte er
man und
anderen
mals wa
des „Zyc
„Mkoda
Der zw
füßt hat

Milý Holane.

Paříž 24/X-23

Poměry parížským byli jsme celkem
sbláznělí. Předně je tu dráha, ty
porodnice, o které nejvíce ani zblá-
zardine, čímž hospoditel má-
s se značně zmeškal. Při hodně
dovoleném žití t.j. oběd za 3:50fr
a 2 večeri denně sýr nebo olejové
sardinky s chlebem, nepřijde se laškovat.
Mléko stojí 20fr. a když chceš si
milkem se podívat tak to je nad to.
Tedy na živobytí je nutno mít 600fr
měsíčně. Obyč je nově a za běžný
příj, aby měl barvu dřevem podlahu
mubi se dá 8 fr denně. A užně-
lovit dobře francouzsky tak to vše je
mnohem dražší. Francouz samotní
jím národ úplně soběstačný a kdo
nemá francouzsky je u nich mnohem
méně než oni a hledí líp každého
cizince a všudy plnými zdvořilostmi
ještě důkladně vyšetřovat. Tak například
kdož dělal 1/2 měsíce v práci litograf-
ického a při něm za to měl 150fr.
Pojan o jejich demokracii máme moc

Obr. 29 Dopis Miloslava Holého Karlu Holanovi z Paříže, 24. 10. 1923, nepublikováno (archiv Milady Sukdolákové)

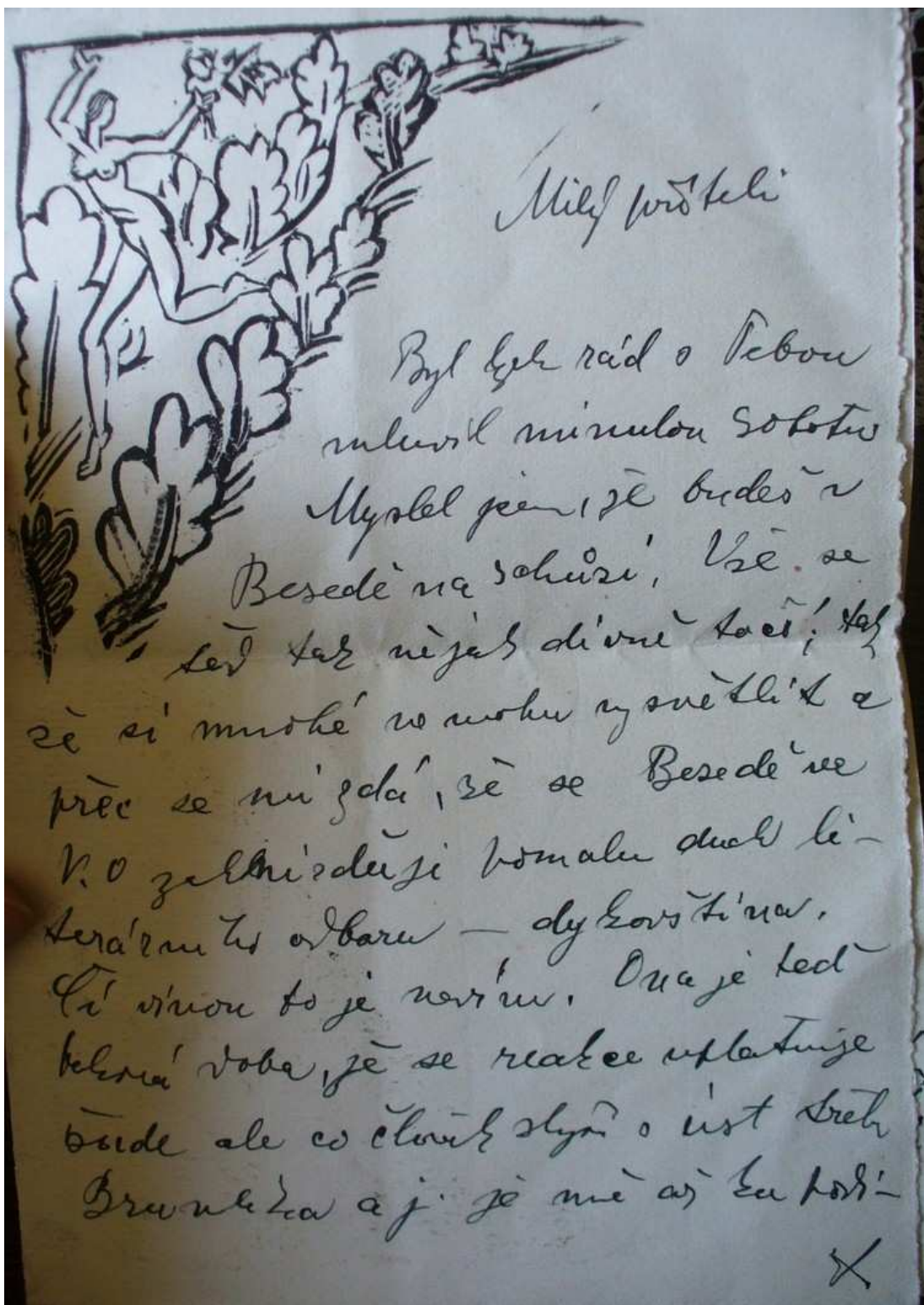

Milý příteli,

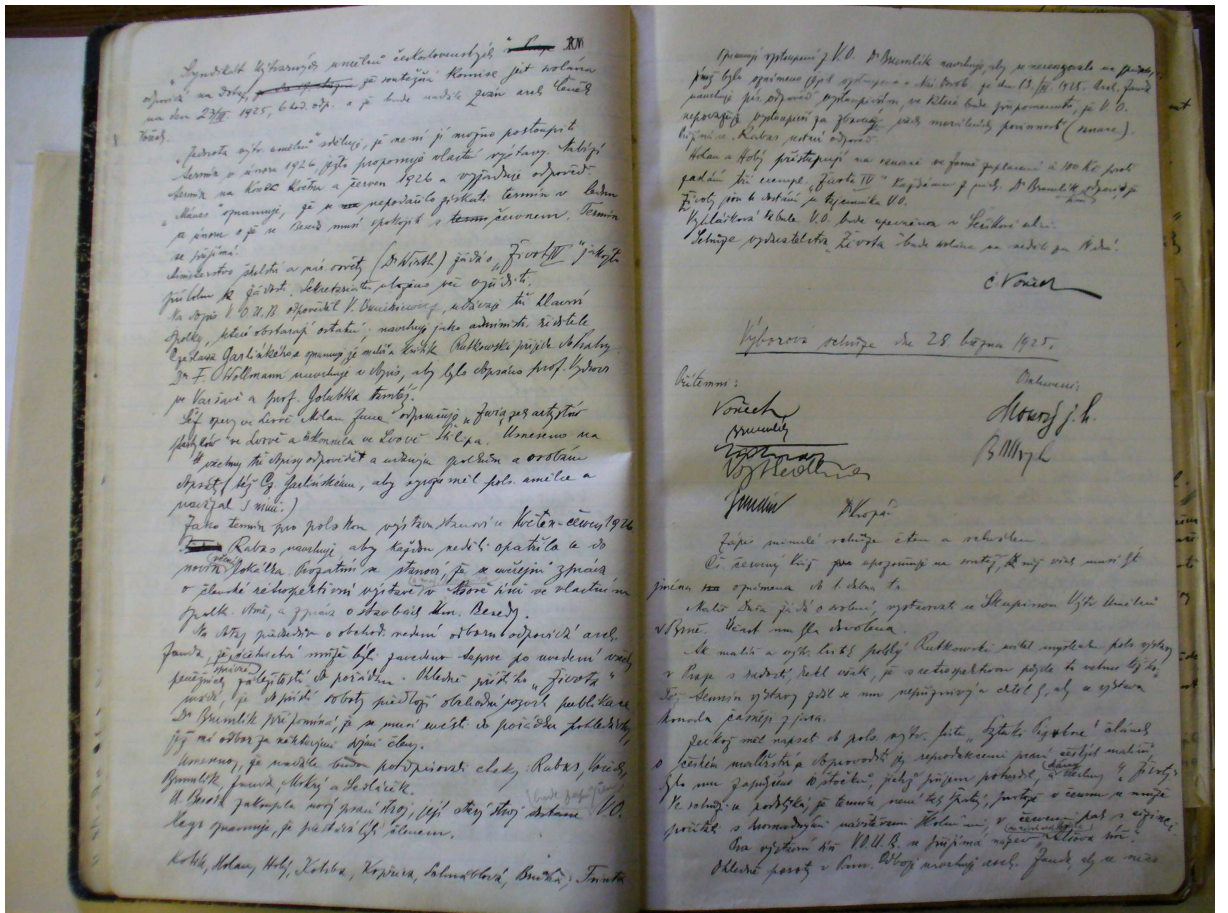
Tak už jste doma z Itálie. Viděl
jste ještě hodně krásných obrazů a
reliéfů, Aždíl jste po městech, kde je
slabě nejvíce kus historie a
působitel všeho evropského malířství.
Snad by bylo dobře, kdyby jste nám
něco o tom napsal do příštího Žitka.
Při tom dělejte Vám je vřelou láskou
z Bene'ter. Doufám, že se ani neobtěžíte

Co je nového v Besedě? Budou se vydávat
ty malířské monografie? Měli by nále-
du ti co vystavovali v Rudolfinu vstou-
pit do Besedy? Viděl jste snad ještě

Obr. 30 Dopis Pravoslava Kotíka Karlu Holanovi, 9. 6. 1922, nepublikováno (archiv Milady Sukdolákové)

Obr. 31 Dopis Pravoslava Kotíka Karlu Holanovi, 12. 5. 1923, nepublikováno (archiv Milady Sukdolákové)

Kotík, Holan, Holý, Kotrba, Kopřiva, Schnablová, Brůha, Frinta

Opisovaný vstoupil z V. O. D. Brumlík navrhující, aby se seznámili na prázdninách, když byla opáimena (přes) opáimena a křižovatka je dne 13. 3. 1925. Avšak, když navrhující při odpovědi vstoupil, se k tomu bude připomínat, je V. O. nepovazuje vstoupení za formální, před morálními povinností (známé).
 Holan a Holý přistoupili na znění se formě zaplacení a 100 Kč proti každému tři exempláře, Frinta IV. "Kazdému z nich. D. Brumlík odpoví, že Frinta, jím k dostání je tajemství V. O.
 Výtvarníková k tomu V. O. bude upravena a Frinta a Holý.
 Schůze výtvarníků Frinta bude volána se nedělí za Koda.
 C. Vořech

Obr. 32 Zápis ze schůze Výtvarného odboru Umělecké besedy 21. 3. 1925 (informace o tom, že Holan, Holý, Kotrba, Kotík, Frinta, Schnablová, Kopřiva a Brůha vystoupili z UB, o čemž informovali pouze v novinách Národní osvobození, 13. 3. 1925), fond Umělecké besedy, Literární archiv Památníku národního písemnictví, nepublikováno.

české výtvarnictví. — Ve výtvarném odboru »Umělecké besedy« připravuje se rozštěpení, které má být zahájeno výstavou v »Domě umělců«, jejíž otevření se připravuje na 25. břez-

Národní osvobození

na. Pokud jsme informováni, vystupují Kotík, Holan, Holý a ještě několik nejmladších. Vystoupení bylo připravováno již almanachem »Život«, v němž levice »Besedy« zřejmě vybředá ze staromódních teorií o národním umění, jimiž je umělecký program »Besedy« zbytečně zatížen. L. B.

Pražský divotvorce a vědecké myšlení.

Musl bych citovati celé odstavce Thomsonova »Uvedení do vědy«, kdybich chtěl podrobněji naznačiti ráz vědeckého myšlení. Dřív než se si

U
p l a
p a c h
n ě l
p l a t i
s p o l
p i s
n i l a
n y s
č i s l
h á z e

Obr. 33 Národní osvobození, 13. 3. 1925, oznámení o tom, že „Kotík, Holan, Holý a ještě několik nejmladších“ vystupují z Umělecké besedy

3. Vybrané ikonografické okruhy

3.1. Na ulici a doma: dvě tváře všednosti

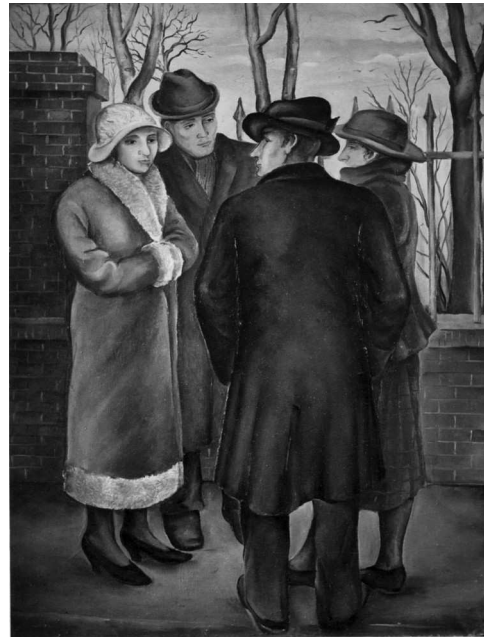
Obr. 34 Miloslav Holý, Lavička, 1924, olej na plátně, 95,5 x 104 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 35 Miloslav Holý, Bez názvu, 1920, litografie, soukromá sbírka, Praha

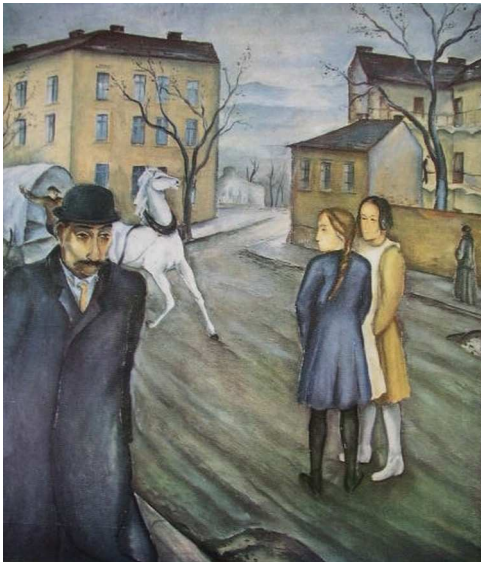
Obr. 36 Louis Le Nain, Návrat ze senoseče, 1641, olej na plátně, 56 x 72 cm, Paříž, Musée National du Louvre

Obr. 37 Miloslav Holý, Setkání, 1924, olej na plátně, 110 x 80 cm, v r. 1968 prodáno do SSSR.

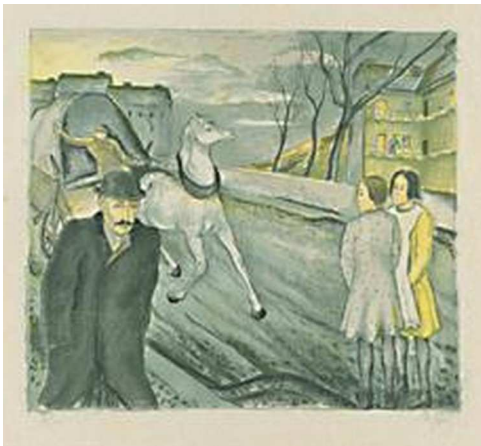
Obr. 38 Grete Jürgens, Šmelináři, 1932, olej na plátně, 52,5 x 40,5 cm, Hannover, Stadtparkasse

Obr. 39 Miloslav Holý, Ulice v Libni, 1923, olej na plátně, 105 x 95 cm, České muzeum výtvarných umění

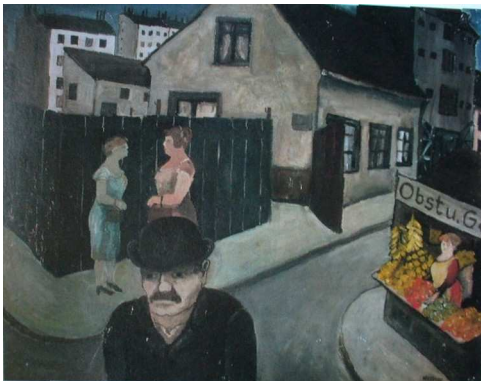
Obr. 42 Grete Jürgens, Pracovní úřad, 1929, olej na plátně, 66 x 50 cm, Hannover, Stadtparkasse

Obr. 40 Miloslav Holý, Libeňská ulice, 1923, barevná litografie, soukromá sbírka

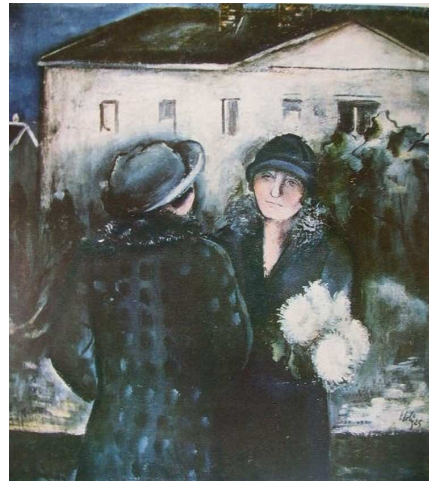
Obr. 43 Miloslav Holý, Rybáři, 1924, olej na plátně, 104 x 74 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 41 Erich Wegner, Ulice 1, 1926, olej na plátně, 40,5 x 52 cm, Hannover, Stadtparkasse

Obr. 44 Pravoslav Kotík, Rybáři, 1922, olej na plátně, 133 x 115,5 cm, České muzeum výtvarných umění

Obr. 47 Miloslav Holý, Dvě dívky u bílého domu (Vzpomínání na mrtvého), 1925, olej na plátně, 69 x 62 cm, soukromá sbírka

Obr. 45 Miloslav Holý, Jednoruký zmrzlinář, 1923, olej na plátně, 95 x 105 cm, Západočeská galerie v Plzni

Obr. 48 Miloslav Holý, Dvě ženy s kočárkem, 1925, olej na plátně, 69 x 62,5 cm, České muzeum výtvarných umění

Obr. 46 Miloslav Holý, Deštníky, 1926, olej na plátně, 74 x 91,5 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 49 Pravoslav Kotík, Na ulici, 1924, olej na překližce, 39 x 55 cm, Muzeum umění Olomouc

Obr. 50 Pravoslav Kotík, Na ulici, 1926, olej na plátně, 67 x 112 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 51 Pravoslav Kotík, Rodinné ticho, 1922, olej na plátně, 90 x 116 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 52 Antoine Le Nain, Odpočinek vesničanů, 1642, olej na plátně, 97 x 122 cm, Paříž, Musée du Louvre

Obr. 53 Pravoslav Kotík, Zpěváci (Pouliční zpěváci), 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: SOLDAN, Fedor. Sociální umění : Sociální malířství a sochařství dvacátých a třicátých let, Praha 1980 (údaje o obraze neuvedeny).

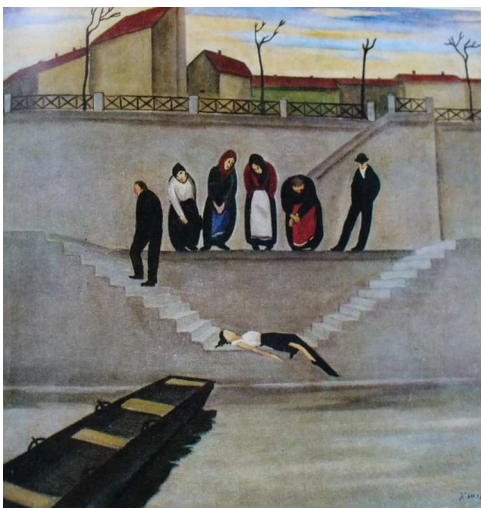

Obr. 54 Pravoslav Kotík. Balkon, dnes nezvěstné, reprodukce z: Holan – Holý – Kotík – Kotrba (katalog výstavy), Síně Mánesa, Praha, 19. 3. – 10. 4. 1927 (text Bohumil Markalous).

3.2. Bída, nemoc, smrt: kritika sociálních poměrů

Obr. 55 Karel Holan, Utopeným, 1924, dnes nezvěštné, reprodukce z: Život IV, 1924

Obr. 56 Karel Holan, Utopená, 1920, olej na plátně, 80 x 80 cm, Galerie výtvarného umění v Litoměřicích

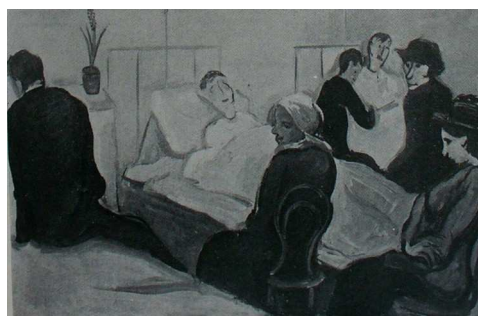
Obr. 57 Karel Holan, Ambulance, 1922, olej na plátně, 100 x 127 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 58 Achille Funi, Opuštěná, 1923, olej na plátně, 95 x 85 cm, soukromá sbírka

Obr. 59 Georg Grosz, Šedý den, 1921, olej na plátně, 115 x 80 cm, Berlín, Staatliche Museen zu Berlin – Preussischer Kulturbesitz, Nationalgalerie

Obr. 60 Karel Holan, Nemocnice, 1924, olej, dnes nezvěštné, reprodukce z: Život IV, 1924

Obr. 61 Conrad Felixmüller, Kamelot, 1928, olej na plátně, 105 x 75 cm, Altenburg, Staatliches Lindenau Museum

Obr. 64 Pravoslav Kotík, Předměstské děti, 1921, olej na plátně, 85 x 67 cm, České muzeum výtvarných umění

Obr. 62 Georg Scholz, Prodavači novin, 1921, akvarel, 20,1 x 22,1 cm, Karlsruhe, Staatliche Kunsthalle

Obr. 65 Pravoslav Kotík, Žebrák, 1926, olej na plátně, 98,5 x 75,5 cm, České muzeum výtvarných umění

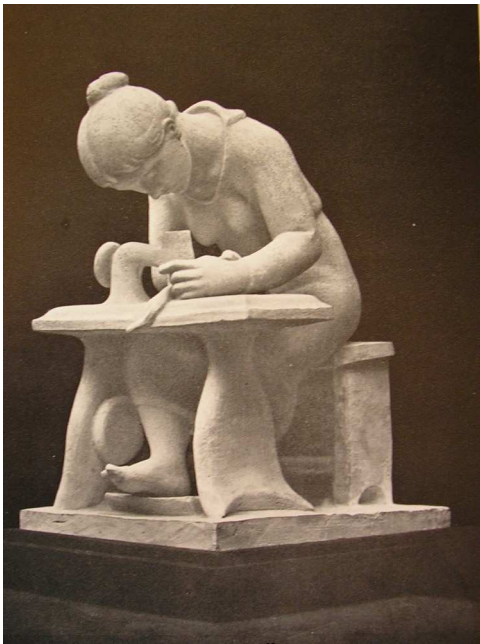

Obr. 63 Miloslav Holý, Vdova, 1922, olej na plátně, 70 x 69 cm, Galerie výtvarného umění v Chebu

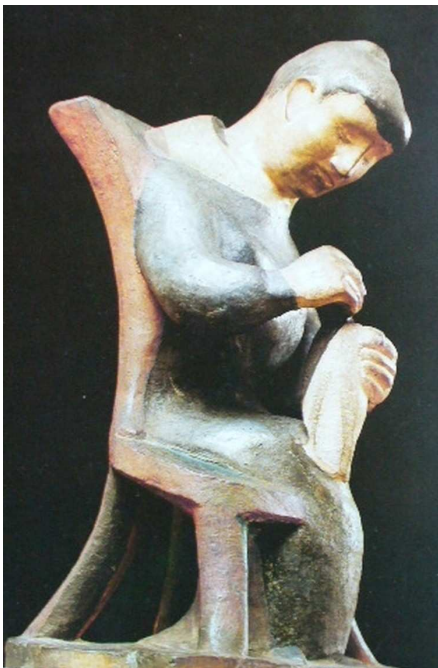

Obr. 66 Christoph Voll, Dělnice s dítětem, 1922, dubové dřevo, výška 90 cm, Stuttgart, Galerie Valentien

3.3. Práce pro mladou republiku, nebo neradostná dřina?

Obr. 67 Karel Kotrba, Švadlena, 1923, pálená hlína, v. 37,5 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 68 Otto Gutfreund, Švadlena, 1919-20, kolorovaná pálená hlína, v. 46, Národní galerie v Praze

Obr. 69 František Muzika, Švadlena, 1921, reprodukce z pozůstalosti autora, Archiv Národní galerie v Praze

Obr. 70 Otakar Kubín, Přádlena, 1920, reprodukce z: Veraikon, 1923, s. 63

Obr. 71 Massimo Campigli, Švadleny, 1925, olej na plátně, 161 x 96,5 cm, Petrohrad, Ermitáž

Obr. 73 Miloslav Holý, Bez názvu, suchá jehla, 1921, soukromý archiv, Praha

Obr. 72 Jan Lauda, Pradlena, 1923, patinovaná sádra, soukromá sbírka

Obr. 74 Antonio Donghi, Pradleny, 1922, kolem 1922, olej na plátně, 148 x 95 cm, soukromá sbírka

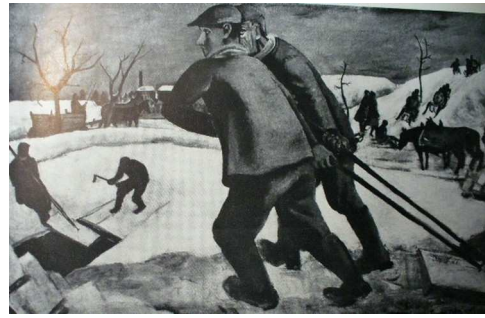
Obr. 75 Bedřich Piskač, Pradlena, 1921, olej na plátně, 57 x 44 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 76 Bohumil Kubišta, Pradleny, reprodukce z: Život IV, 1924

Obr. 77 Pravoslav Kotík, Pondělí, reprodukce z: Salon IV, 1925

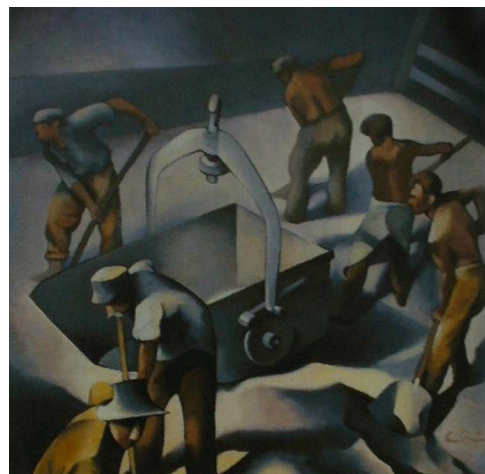
Obr. 78 Pravoslav Kotík, Ledaři, 1924, olej na plátně, 70 x 100 cm, býval v Domově důchodců Krnsko (dnes není možno ověřit – zámek byl prodán soukromému majiteli, jehož se mi nepodařilo kontaktovat)

Obr. 79 Pravoslav Kotík, Popelář, 1924, lept, Národní galerie v Praze

Obr. 80 Pravoslav Kotík, Uhlíř, nedat., dřevoryt

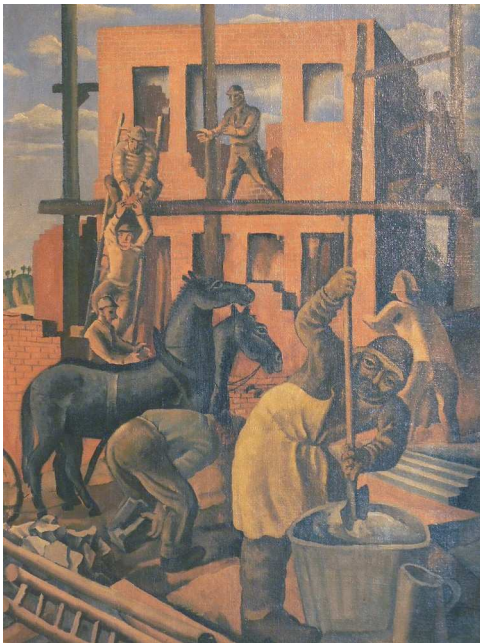
Obr. 81 Ernest Neuschul, Nakladači vápna, 1926, olej na plátně, 58 x 59 cm, soukromá sbírka

Obr. 82 Pravoslav Kotík, Stavba domku, 1921, lept, Národní galerie v Praze

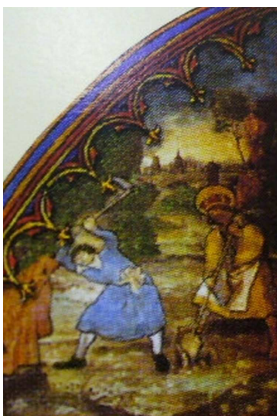
Obr. 85 Ernest Neuschul, Stavební práce, 1928, dnes nezvěstné

Obr. 83 Pravoslav Kotík, Zedníci, 1923, olej na plátně, 110 x 80 cm, Památník národního písemnictví v Praze

Obr. 86 Pravoslav Kotík, Pekaři, 1926, olej na plátně, 100 x 130 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 84 Mistr litoměřický, Svatý Václav obdělává pole, před 1509, kaple sv. Václava v katedrále sv. Víta v Praze

Obr. 87 Pravoslav Kotík, Uhlíř (U uhlíře), 1923, olej na plátně, 76 x 81,5 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 88 Miloslav Holý, U porážky v Karlíně, 1924, olej na plátně, 75 x 70 cm, soukromá sbírka

Obr. 91 Pravoslav Kotík, Zabijačka, 1920, lept, Národní galerie v Praze

Obr. 89 Chaim Soutine, Býk, 1925, olej na plátně, 115 x 66 cm, Eindhoven, Stedelijk Van Abbemuseum

Obr. 90 Pravoslav Kotík, Zabijačka, 1919, olej na lepence, 50,8 x 72,2 cm, Moravská galerie, Brno

3.4. Portrét: typizace a distance

Obr. 92 Otto Dix, Novinářka Sylvia von Harden, 1926, smíšená technika na dřevě, 120 x 88 cm, Paříž, Musée National d'Art Moderne, Centre George Pompidou

Obr. 94 Marie Schnablová, Portrét, 1924, olej, dnes nezvěstné, reprodukce ze Života IV, 1924, s. 94

Obr. 93 Franz Lenk, Paní Preussová, 1929

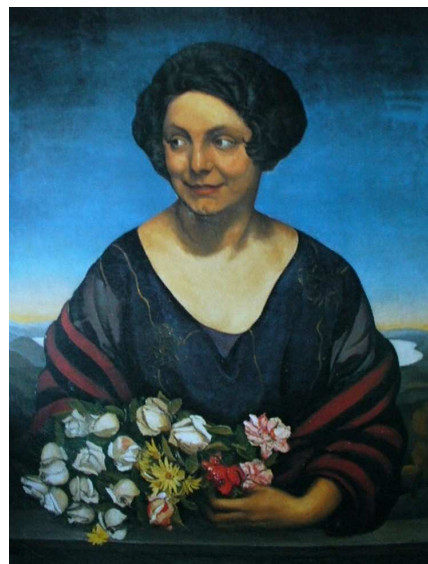
Obr. 95 Pravoslav Kotík, Žluté šaty, 1926, olej na plátně, 73 x 53 cm, Galerie výtvarného umění v Chebu

Obr. 96 Alesso Baldovinetti, Dáma ve žlutém, kolem 1465, Londýn, National Gallery

Obr. 97 Ubaldo Oppi, Žena z profilu, 1926, olej na plátně, 58 x 42 cm, Banca Popolare di Bergamo

Obr. 98 Achille Funi, Portrét, 1922, olej na desce, 90 x 69 cm, soukromá sbírka

Obr. 99 Georg Schrimpf, Portrét Marie Uhden, 1918

Obr. 100 Achille Funi, Jedna osoba a dva věky, 1922, olej na desce, 95 x 85 cm, Collezione Studio d'Arte Nicoletta Colombo, Milano

Obr. 101 Karel Holan, Máňa, 1926, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse, 27. 3. 1927

Obr. 102 Miloslav Holý, Bledý portrét, 1926, olej na plátně, 51,5 x 45 cm, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem

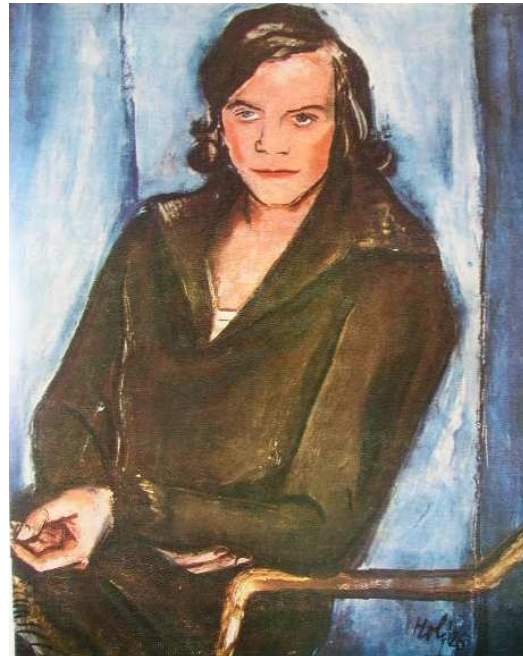
Obr. 103 Miloslav Holý, Portrét slečny K., 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse, 25. 4. 1926

Obr. 104 Pravoslav Kotík, Portrét, 1923-24, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse, 21. 3. 1926

Obr. 105 Miloslav Holý, Podobizna staré paní, 1925, olej na plátně, 90 x 81 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 107 Miloslav Holý, Žena v hnědých šatech (Dívka v hnědých šatech), 1926, olej na plátně, 65 x 50 cm, soukromá sbírka

Obr. 106 Miloslav Holý, Portrét paní D. (Podobizna ženy), 1925, olej na plátně, 53 x 47 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 108 Miloslav Holý, Podobizna pana Šteinera, 1927, olej na plátně, 65 x 51 cm, soukromá sbírka

Obr. 109 Děti, 1925, dnes nezvěstné,
reprodukce z: *Prager Presse* 21. 3. 1926

Obr. 111 Karel Holan, Lída, nedat., dnes
nezvěstné, reprodukce z: *Salon*, roč. IV, 1925

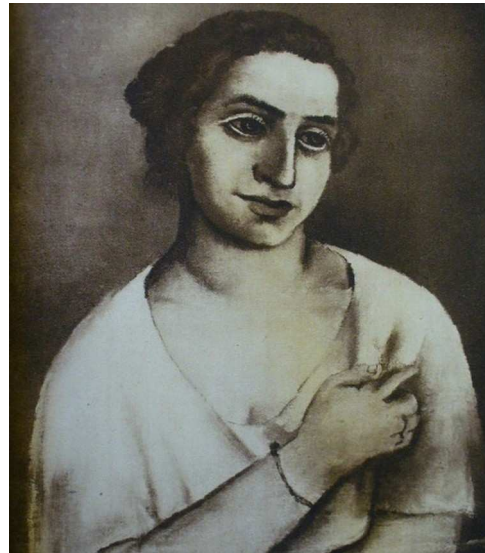
Obr. 110 Pravoslav Kotík, Holčička
(Podobizna Vendulky), 1922, olej na
plátně, 46 x 37 cm, soukromá sbírka

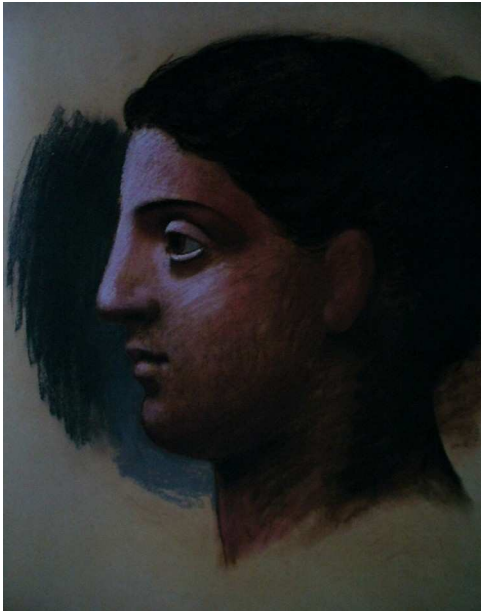
Obr. 112 František Muzika, Moje maminka,
1923, reprodukce v pozůstalosti autora, Archiv
Národní galerie

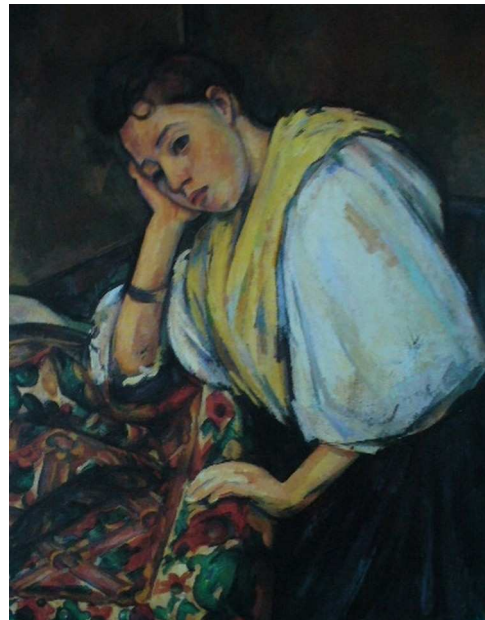
Obr. 113 František Muzika, Hana s rozpuštěnými vlasy, 1923, reprodukce v pozůstalosti autora, Archiv Národní galerie

Obr. 115 Pravoslav Kotík, Portrét, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse, 21. 3. 1926

Obr. 114 Pablo Picasso, Studie ke Třem ženám u studny, 1921, pastel na papíře, 62,6 x 47 cm, Paris, Musée Picasso

Obr. 116 Paul Cézanne, Italka opřená o loket, kol. 1900, olej na plátně, 92 x 73 cm, soukromá sbírka

Obr. 117 André Derain, Italská modelka, 1921-22, olej na plátně nataženém na dřevě, 91 x 72 cm, Liverpool, Walker Art Gallery

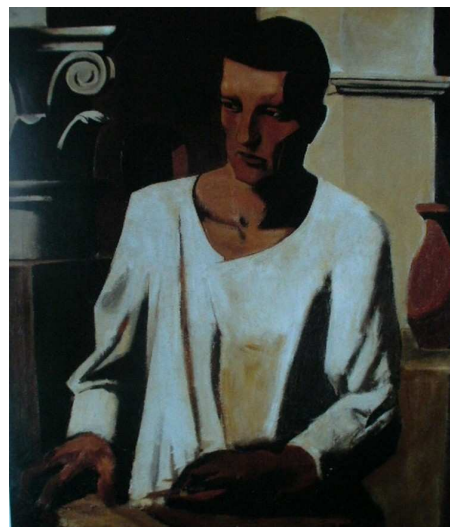
Obr. 118 Pablo Picasso, Italka, 1919, reprodukce z: CLAIR, Jean (ed.). *Picasso 1917-1924. Le Voyage d'Italie* (katalog výstavy), Palazzo Grassi, Venezia 1998

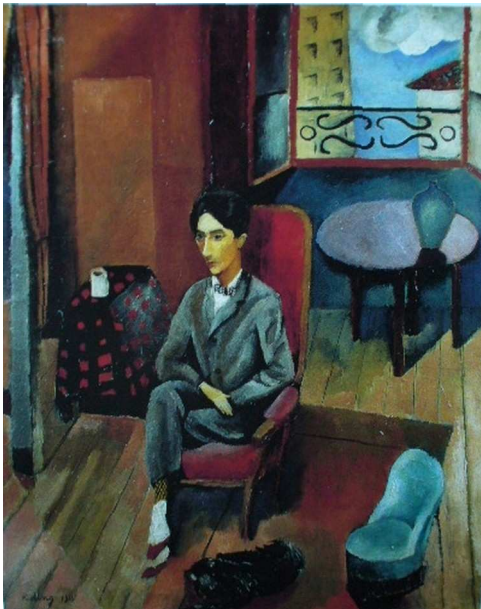
Obr. 119 Marie Schnablová, Matka, 1924, dnes nezvěstné, reprodukce ze *Života IV*, 1924, s. 110

Obr. 120 Wilhelm Schnarrenberger, Portrét architekta, 1923, olej na plátně, 58,5 x 46 cm, soukromá sbírka

Obr. 121 Mario Sironi, Architekt, 1922, olej na plátně, 87 x 75 cm, soukromá sbírka

Obr. 122 Moise Kislind, Jean Cocteau ve své pracovně, 1916, olej na plátně, 73 x 60 cm, Musée du Petit Palais, Genève

Obr. 124 Karel Kotrba, Karel Holan, 1922, bronz, výška 34,5 cm, Galerie výtvarného umění, Cheb

Obr. 123 Karel Kotrba, Miloslav Holý, 1923, sádra kolorovaná Mil. Holým, v. 62 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 125 Karel Kotrba, Podobizna malíře Kotíka, 1929, soukromá sbírka

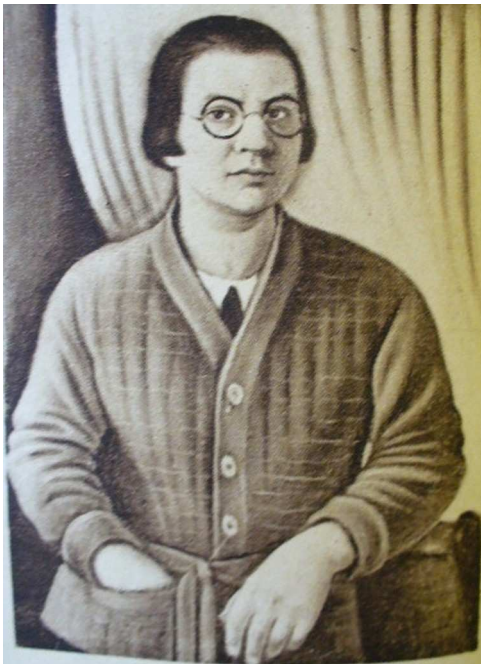

Obr. 126 Karel Holan, Karel Kotrba, nedat., olej na plátně, soukromá sbírka

Obr. 128 Georg Scholz, Autoportrét před reklamním sloupem, 1926, olej na lepence, 59,5 x 78,5 cm, Karlsruhe, Staatliche Kunsthalle

3.4.1. Limity autoportrétu: absence introspekce

Obr. 127 Marie Schnablová, Autoportrét, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse, 10. 2. 1924

3.4.2. Sochařský portrét: nadčasové a civilní

Obr. 129 Charles Despiau, Line Aman-Jean, 1925, reprodukce z: GEORGE, Waldemar. *Despiau vivant. L'homme et l'Œuvre*, Paris 1947

Obr. 130 Arturo Martini, Busta děvčete, 1921, sádra, 62 x 56 x 30 cm, soukromá sbírka

Obr. 132 Charles Despiau, Cra-cra, reprodukce z: GEORGE, Waldemar. *Despiau vivant. L'homme et l'Œuvre*, Paris 1947

Obr. 131 Aristide Maillol, Hlava ženy, 1896, bronz, 33 x 25 x 25,5 cm, soukromá sbírka

Obr. 133 Karel Kotrba, Podobizna paní Maidlové, 1927, bronz, v. 36 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 134 Karel Kotrba, Dřímající (Podobizna ženy), nedat., nesign., pálená hlína patinovaná, v. 39 cm, Východočeská galerie v Pardubicích

Obr. 136 Eugen Hoffmann, Busta ženy, 1926, terakota, výška 67,5 cm, Drážďany, Staatliche Kunstsammlungen

Obr. 135 Karel Kotrba, Podobizna mladé ženy (Podobizna paní Kotrbové), 1924, bronz, v. 46 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 137 Ernesto de Fiori, Marlene Dietrich, 1931, reprodukce z: TÜMPEL, Christian (ed.). *Deutsche Bildhauer 1900-1945 entartet* (katalog výstavy), Nijmeegs Museum Commanderie van Sint-Jan; Städtische Kunsthalle Mannheim, Zwolle 1992.

Obr. 138 Adolfo Wildt, Portrét Nicolò Bonaventuroho, 1925, bronz, výš. 56 cm, Milano, Civico Museo d'Arte Contemporanea

Obr. 141 Bedřich Štefan, Matka myjící dítě, 1924, pálená hlína, 44 x 22 x 35 cm, Národní galerie v Praze

3.5. Moderní madona: idylické intermezzo

Obr. 139 Karel Kotrba, Matka (Matka s dítětem), 1927, sádra, v. 87 cm, soukromá sbírka

Obr. 140 Pravoslav Kotík, Matka, 1924, dnes nezvěstné, repro z: Prager Presse, 12. 4. 1925

Obr. 142 Pablo Picasso, Mateřství, 1921, olej na plátně, 162 x 97 cm, Paříž, Collection Bernard Picasso

Obr. 143 Georg Schrimpf, Polední oddech, 1922, olej na plátně, 61 x 55 cm, Kunstmuseum Düsseldorf im Ehrenhof

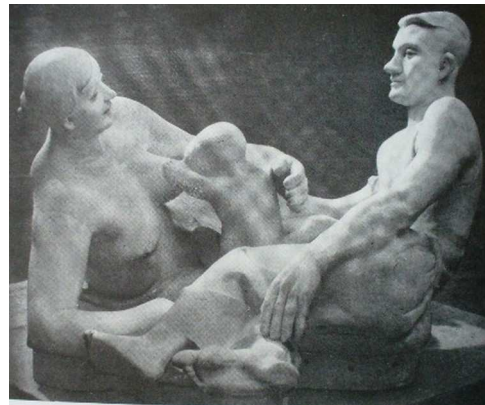
Obr. 145 Pravoslav Kotík, kresba 1925, Památník národního písemnictví

Obr. 144 Otakar Kubín, Mateřství, 1923, olej na plátně, 81 x 65 cm, Galerie výtvarného umění, Ostrava

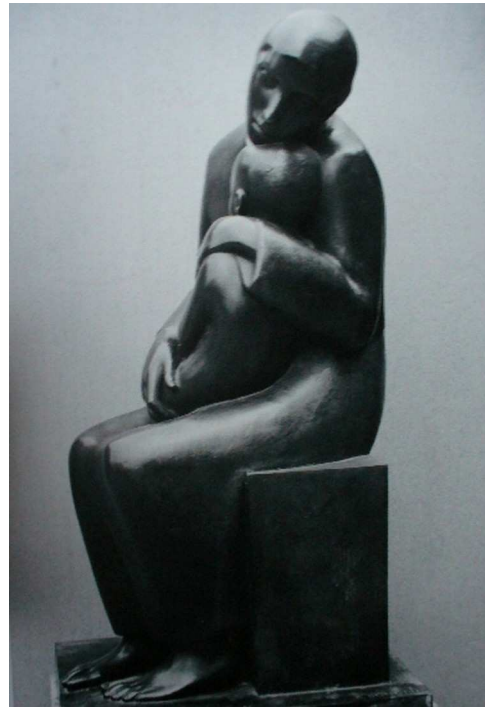
Obr. 146 Miloslav Holý, Rodiče, 1924, olej na plátně, 85 x 70 cm, Galerie umění Karlovy Vary

Obr. 147 Otto Gutfreund, Rodina, 1925, sádra, v. 70, š. 134 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 148 Arturo Martini, Mateřství, 1929, výš. 180 cm, Turín, Galleria d'Arte moderna e contemporanea

Obr. 150 Carlo Bonomi, Matka, 1915-23, bronz, 120 x 63 x 54 cm, Turbino, Collezione Architetto Angelo Vittorio Mira Bonomi

Obr. 149 Gino Severini, Mateřství, 1916, olej na plátně, 92 x 65 cm, Cortona, Museo dell'Accademia Etrusca

Obr. 151 Achille Funi, Mateřství, 1921, olej na plátně, 100,5 x 91 cm, Turín, Antonio and Marina Forchino

Obr. 152 Karel Kotrba, Chůva, 1925,
bronz, výš. 54, České muzeum
výtvarných umění

3.6. Masa a moc: figuríny, manekýni, člověk-stroj

Obr. 153 Carlo Carrà, Můj syn, 1916-1927, reprodukce z: CARRÀ, Massimo; PONTIGGIA, Elena; FIZ, Alberto. *Carlo Carrà. Il realismo lirico degli anni venti* (katalog výstavy), Aosta, Centro Saint-Bénin, Milano 2002.

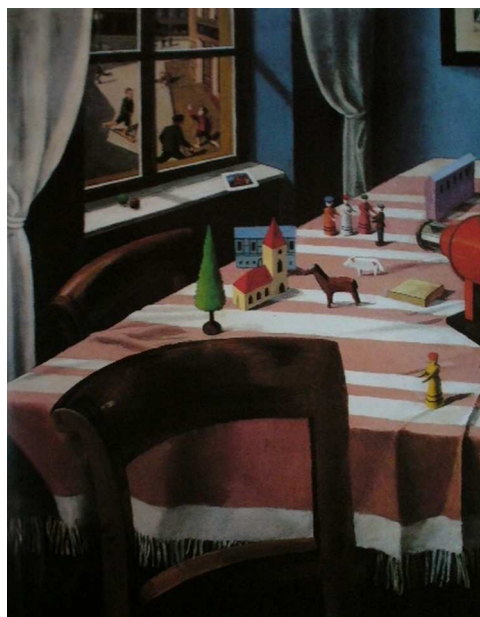
Obr. 154 Franz Seiwert, Dělníci, 1925, olej na dřevě, 68 x 89 cm, Düsseldorf, Kunstmuseum Düsseldorf im Ehrenhof

Obr. 155 Pravoslav Kotík, Čekárna třetí třídy, 1927, olej na plátně, 51 x 65 cm, Východočeská galerie v Pardubicích

Obr. 156 Miloslav Holý, Promenáda, 1926, 47,8 x 79,6 cm, Krajská galerie výtvarných umění ve Zlíně

Obr. 157 Wilhelm Schnarrenberger, Dětský pokoj, 1925, olej na plátně, 56,5 x 45,5 cm, soukromá sbírka

Obr. 158 Rudolf Dischinger, Panenky, 1932, tužka, akvarel, 47,3 x 72,8 cm, Stuttgart, Staatsgalerie

Obr. 159 Rudolf Wacker, *Zátiší se dvěma nahými panenkami*, 1926, reprodukce z: HEIDE, Kristina. *Form und Ikonografie des Stillebens in der Malerei der Neuen Sachlichkeit*, Weimar 1998.

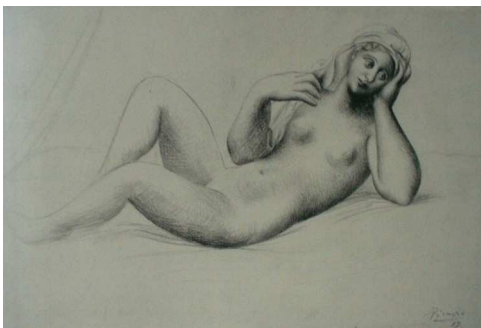

Obr. 160 Karel Holan, *Zátiší s hračkami*, nedat., olej na plátně, 61 x 81 cm, soukromá sbírka

3.7. Akt: klasický ideál sestupuje z piedestalu

Obr. 161 Otto Dix, Akt na kožešině, 1932, smíšená technika na dřevě, 80,5 x 55 cm, Edinburgh, National Galleries of Scotland

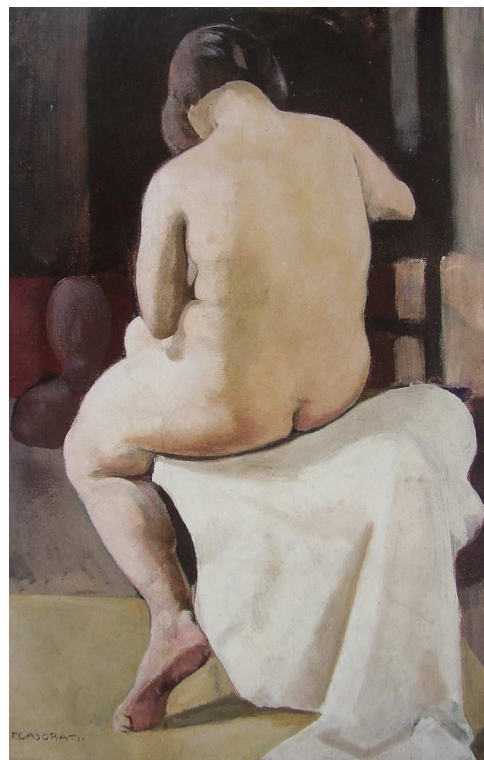
Obr. 162 Pablo Picasso, Ležící akt s turbanem, 1919, tužka, 21,5 x 31,5 cm, Hamburg, Kunsthalle Collection Klaus Hegewisch

Obr. 163 Moise Kisling, Busta Kiki, 1927, olej na plátně, 100 x 81 cm, Genève, Musée du Petit Palais

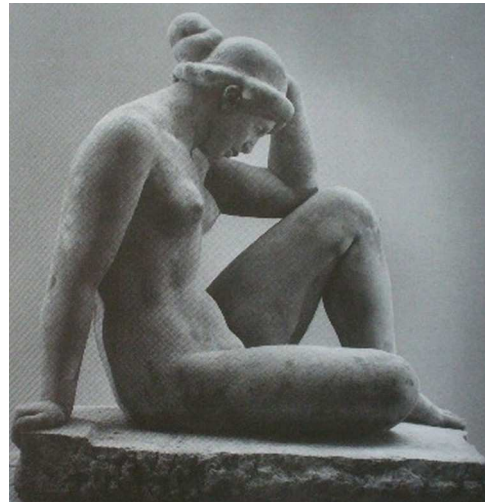
Obr. 164 Karel Holan, Akt (Sedící), 1925, olej na plátně, 120 x 80 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 165 Felice Casorati, Akt zezadu, 1926, olej na dřevě, 50 x 32 cm, soukromá sbírka

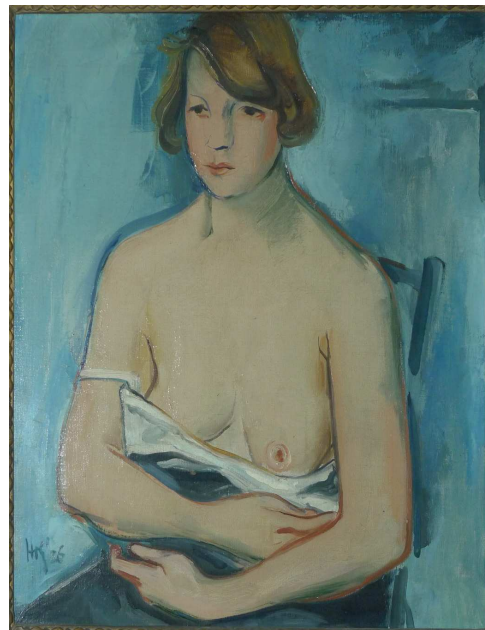
Obr. 166 Karel Kotrba, Sedící dívka, 1926 bronz, v. 74 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 169 Aristide Maillol, Středozeří, 1905, bronz, 110 x 120 x 70 cm, Paříž, Musée Maillol

Obr. 167 Karel Kotrba, Sedící dívka, nedat., soukromá sbírka

Obr. 170 Miloslav Holý, Půlakt, 1926, olej na plátně, 53 x 46 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 168 Bedřich Štefan, Sedící, 1923, bronz, výš. 20 cm, Národní galerie v Praze

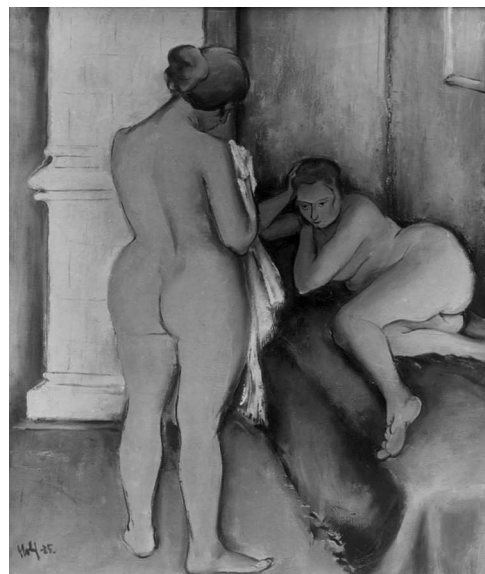
Obr. 171 Pravoslav Kotík, Akt s květinou, 1927, olej na plátně, 55 x 77 cm, Galerie hlavního města Prahy

Obr. 173 Pablo Picasso, Stojící žena, 1921, tempera na plátně, 132 x 31 cm, Národní galerie v Praze, reprodukce z: Volné směry 1923-24, obraz je v NG od r. 1923

Obr. 172 Giorgio de Chirico, Římské ženy, 1926, olej na plátně, 116 x 89 cm, Moskva, Puškinovo muzeum

Obr. 174 Miloslav Holý, Dva akty, 1925, olej na plátně, 85 x 70 cm, zničeno

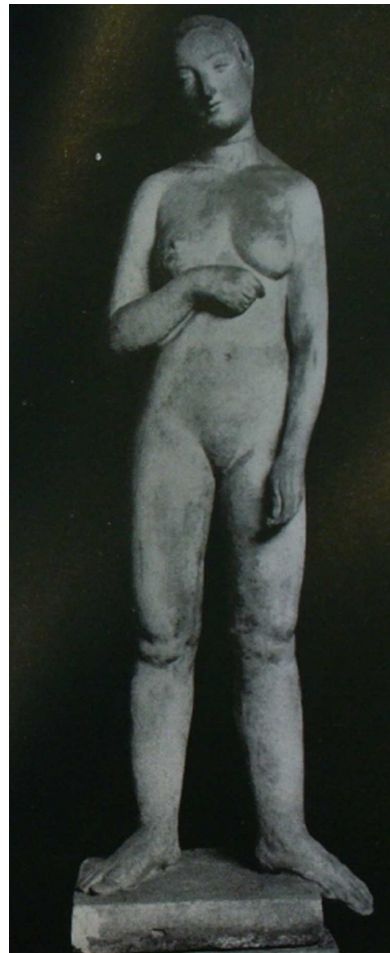
Obr. 175 Karel Kotrba, Torso dívky, 1926, soukromá sbírka

Obr. 177 Karel Kotrba, Torso ženy, nedat., bronz, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 176 Georg Kars, Akt, 1921, Reprodukce z: Veraikon 1923

Obr. 178 Charles Despiau, Eva, reprodukce z: GEORGE, Waldemar. *Despiau vivant. L'homme et l'Œvre*, Paris 1947.

Obr. 179 Otto Gutfreund, Dvě studie aktů (Žena s rukama v bok, Žena s rukama nad hlavou), 1926-27 and Janet Fishman Collection

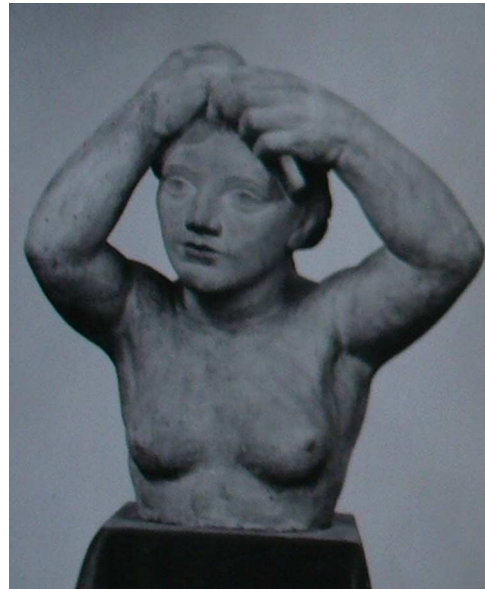
3.8. Intimita: lyrická sublimace erotiky

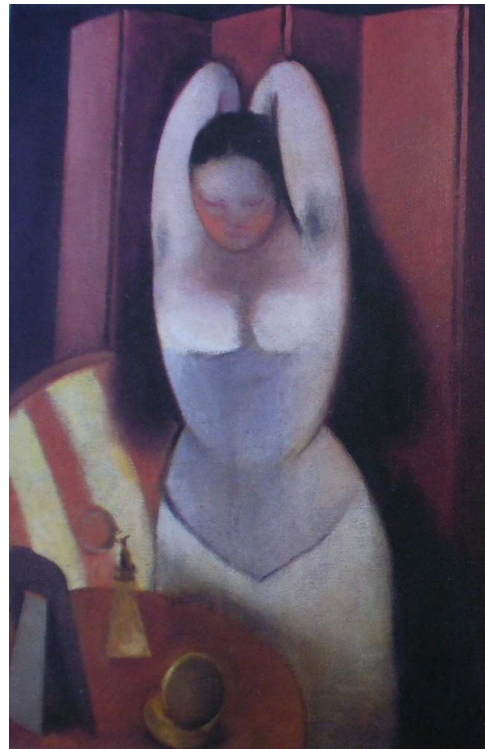
Obr. 180 František Muzika, Tři dívky,
1922, olej na plátně, 82 x 65 cm,
Národní galerie v Praze

Obr. 181 Josef Jiříkovský, Česající se
dívka, kolem 1923, kolorovaná sádra,
76 x 39 x 20 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 182 Josef Jiříkovský, Toaleta, 1921,
polychromovaná sádra, výš. 46 cm,
Národní galerie v Praze

Obr. 183 Rudolf Kremlička, Česající se žena,
1923, olej na plátně, 67 x 45 cm,
Moravská galerie v Brně

Obr. 184 Karel Kotrba, Toaleta, 1922, pálená hlína, v. 74 cm, Národní galerie v Praze

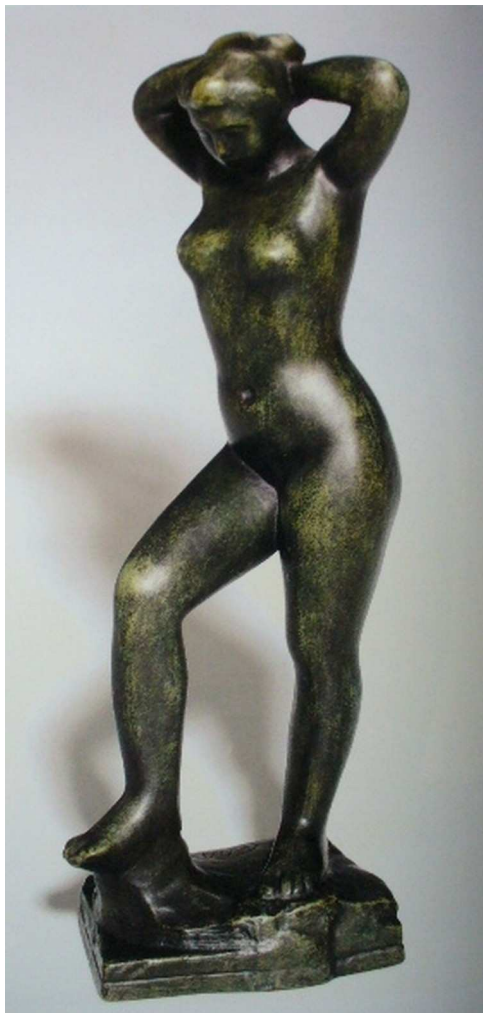
Obr. 186 Georg Kars, Česající se žena, 1912, olej na plátně, 130 x 97 cm, Národní galerie v Praze

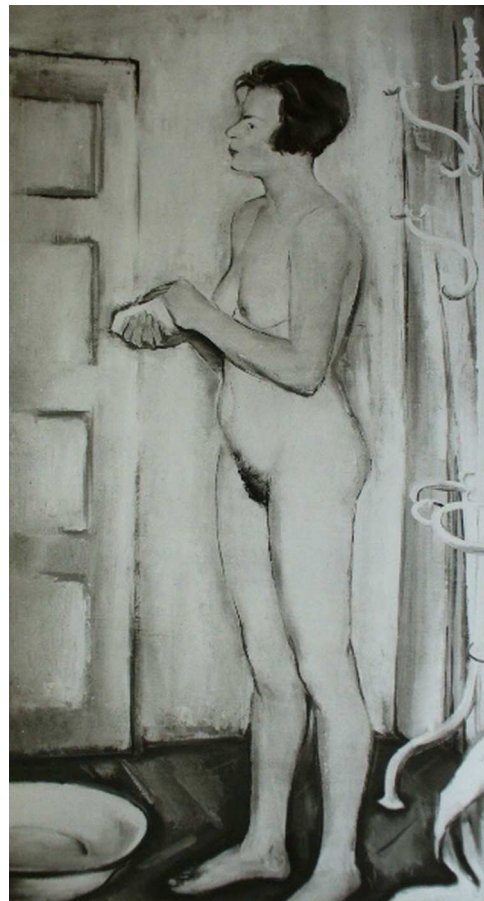
Obr. 185 Bedřich Stefan, Toaleta (Česající se), 1923, pálená hlína, výš. 53,5 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 187 Pravoslav Kotík, Toaleta, 1926, olej na plátně, 45 x 37 cm, Galerie moderního umění, Hradec Králové

Obr. 188 Aristide Maillol, Stojící česající se žena, 1899, bronz, 28 x 12,5 x 9 cm, soukromá sbírka

Obr. 190 Miloslav Holý, Při umývání, olej na plátně, 106 x 58,5 cm, Alšova jihočeská galerie v Hluboké n. Vltavou

Obr. 189 Pravoslav Kotík, Toaleta, 1922, olej na lepence, 58 x 47 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 191 Pravoslav Kotík, V koupelně, 1923, lept, Národní galerie v Praze

Obr. 192 Miloslav Holý, Portrét (Podobizna Andy v košili), 1924, olej na plátně, 69 x 62 cm, soukromá sbírka

Obr. 195 Miloslav Holý, Milenci, 1926, olej na plátně, 52 x 67 cm, soukromá sbírka

Obr. 193 Pravoslav Kotík, Ústroj, 1925, olej, 70 x 41 cm

Obr. 196 Otto Dix, Starý milenecký pár, 1923, akvarel na papíře, 39 x 33,5 cm, soukromá sbírka

Obr. 194 Pravoslav Kotík, Studentská láska, 1926, olej na plátně, 72 x 88 cm, Národní galerie v Praze

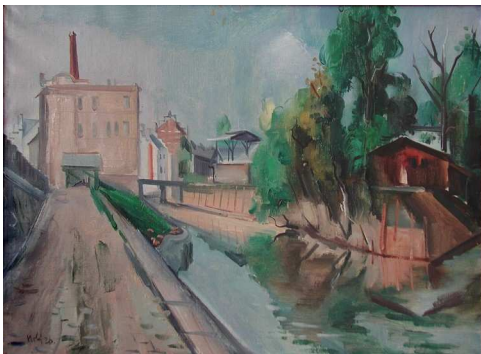

Obr. 197 Cagnaccio di San Pietro, Po orgiích, 1928, olej na plátně, 140,5 x 181 cm, soukromá sbírka

Obr. 198 Christian Schad, Dvě přítelkyně, 1928, olej na plátně, 109,5 x 80 cm, soukromá sbírka

3.9. Průmysl a technika: memento, nebo nová krása?

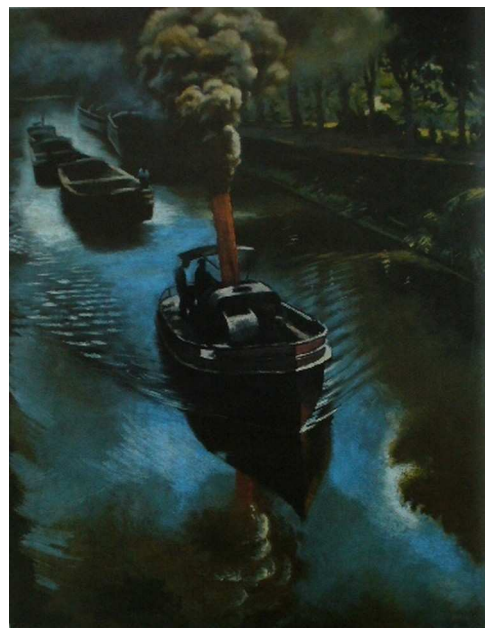
Obr. 199 Miloslav Holý, Havelkova továrna v Karlíně, 1927, olej na plátně, 61 x 80cm, Galerie moderního umění, Hradec Králové

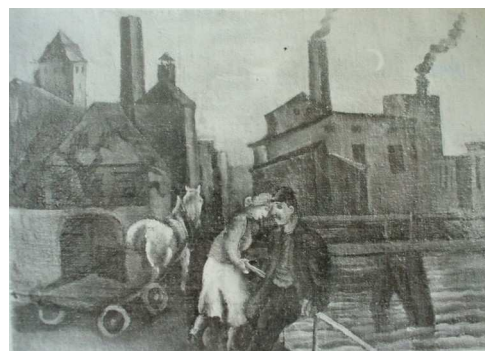
Obr. 200 Miloslav Holý, Továrna v Libni, 1926, olej na plátně, 47 x 63 cm, Galerie umění Karlovy Vary

Obr. 201 Karel Holan, Císařský mlýn, 1922, olej na plátně, 48 x 60 cm, soukromá sbírka

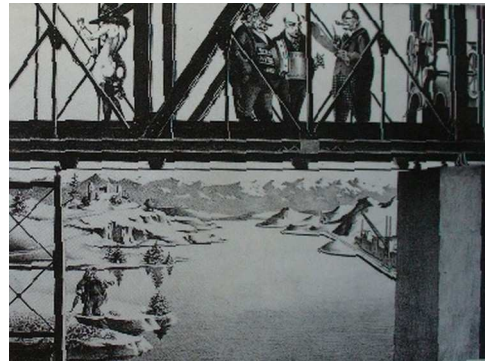
Obr. 202 Ernest Neuschul, Na kanálu, 1929, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

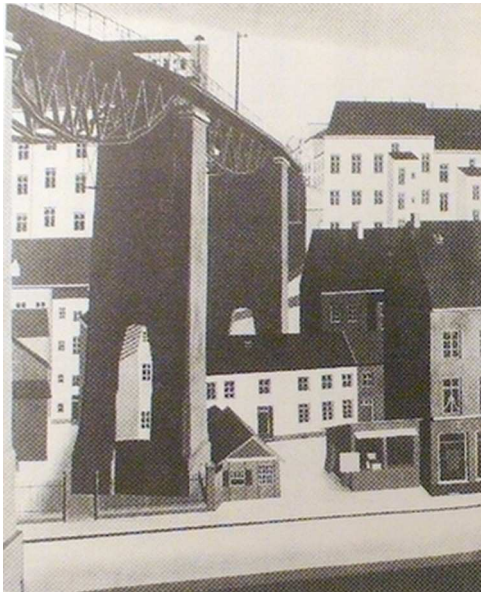
Obr. 203 Pravoslav Kotík, Motiv z Mladé Boleslavi, 1922, olej na lepence, 36 x 49 cm, České muzeum výtvarných umění

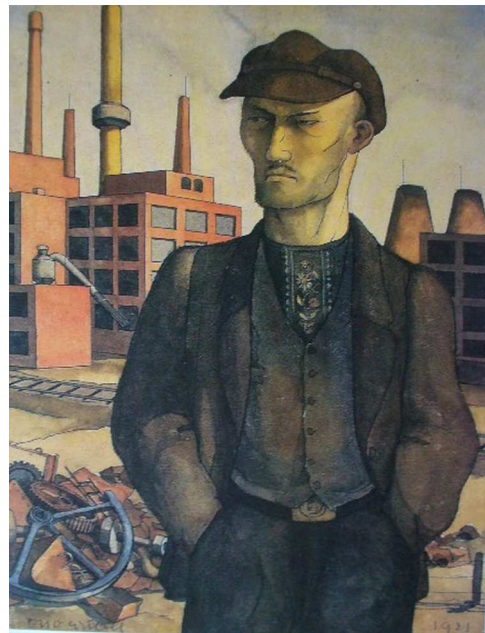
Obr. 204 Georg Scholz, Krajina u Berghausen, 1924, nezvěstné

Obr. 207 Georg Scholz, Páni světa, 1922, litografie, 29,7 x 39,9 cm, soukromá sbírka

Obr. 205 Carl Grossberg, Most přes Schwarzbachstrasse ve Wupertalu, 1927, Wuppertal, Von-der-Heydt-Museum

Obr. 208 Otto Griebel, Nezaměstnaný, 1921, akvarel, 23,5 x 18 cm, Drážďany, Stadtmuseum

Obr. 206 Franz Radziwill, Ostrovní most v Wilhelmshaven, 1934, Milán, Galleria del Levante

Obr. 209 Mario Sironi, Městská krajina, 1930, olej na plátně, 44 x 57 cm, soukromá sbírka

3.10. Okraj a banalita: život města

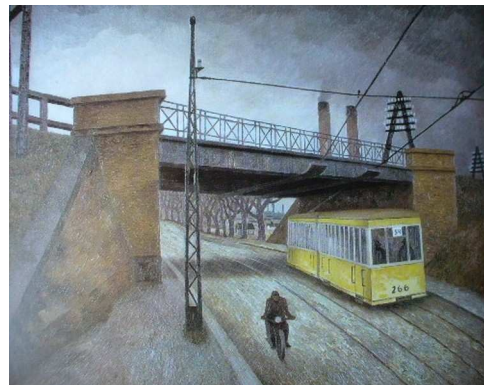
Obr. 210 Karel Holan, Olšany, 1924, olej na plátně, 80 x 100 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 211 Karel Holan, Činžáky, 1926, olej na plátně, 48 x 62 cm, soukromá sbírka

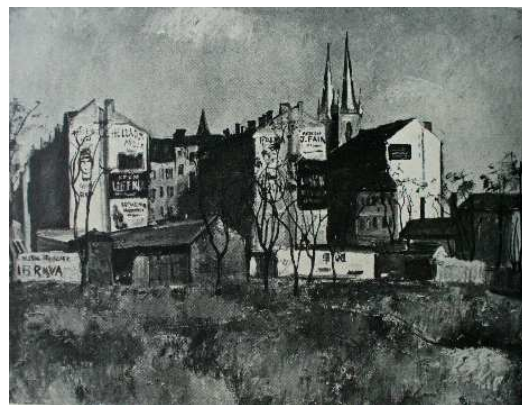
Obr. 212 Maurice Utrillo, Place du Tertre, 1910, 50 x 73 cm, Londýn, Tate Gallery

Obr. 213 Gustav Wunderwald, Podchod ve Spandau, kolem 1927, olej na plátně, 66,3 x 83,7 cm, Milwaukee, Marvin and Janet Fishman Collection

Obr. 214 Franz Lenk, Berlínské zadní fasády, 1929, olej na plátně na překližce, 113,5 x 94 cm, Berlín, Berlinische Galerie

Obr. 215 Karel Holan, Holešovice, 1926, dnes nezvěstné, reprodukce z: katalog Sdružení výtvarných umělců a přátel československého umění Myslbek, 1933

Obr. 216 Karel Holan, Bubeneč v zimě, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Salon IV*, 1925

Obr. 219 Karel Holan, Santoška, nedat., dnes nezvěstné, reprodukce z: *Světlozor*, roč. XXVII, 1927, č. 25, s. 489

Obr. 217 Karel Holan, U Malvazinek (Radlice ve sněhu), 1927, olej na plátně, 60 x 81 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 220 Karel Holan, Dvorek (Kout na zahrádce), 1927, olej na plátně, 73,5 x 61,5 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 218 Karel Holan, Černá vrata, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 27. 3. 1927

Obr. 221 Miloslav Holý, Jaro na Pelc-Tyrolce, 1926, olej na plátně, 70 x 85 cm, Galerie hlavního města Prahy

Obr. 222 Miloslav Holý, Palmovka, 1926, olej na plátně, 39 x 66 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 226 Maurice Utrillo, Les Mesnuls, 1919, reprodukce z: *Život IV*, 1924

Obr. 223 Miloslav Holý, Bílé domky u tratě, nedat., dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 27. 3. 1927

Obr. 227 Miloslav Holý, U Rohanského ostrova, 1924, olej na plátně, 46 x 53, Muzeum hl. m. Prahy

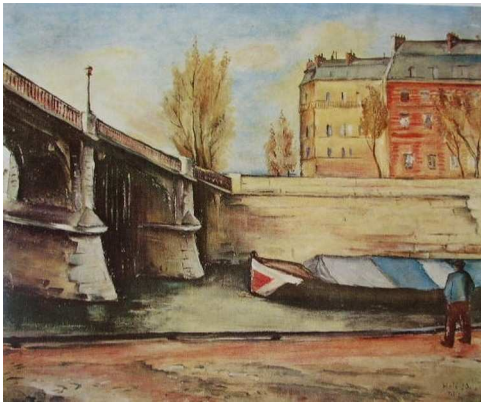
Obr. 224 Miloslav Holý, Bílé domky, 1927, olej na plátně, 47x79 cm, Oblastní galerie v Liberci

Obr. 228 René Rimbart, Kostel v Perpezac-le-noir, 1924, olej na kartónu, Nice, Musée international d'art naïf Anatome Jakovsky

Obr. 225 Pravoslav Kotík, Na předměstí, 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse* 25. 4. 1926

Obr. 229 Miloslav Holý, Most v Paříži (Pont Sully), 1923, olej na plátně, 50 x 60 cm

Obr. 233 Miloslav Holý, Za Invalidovnou v Karlíně, 1925, olej na plátně, 60 x 80 cm, Galerie moderního umění v Hradci Králové

Obr. 230 Miloslav Holý, Ze St. Cloud (Z Paříže), 1923, olej na plátně, 49 x 59 cm, Západočeská galerie v Plzni

Obr. 234 Miloslav Holý, Podzim na Letné, 1924, olej na plátně, 52 x 65 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 231 Karel Holan, Kluziště (Kluziště na Štvanici), 1926, olej na plátně, 80 x 100 cm, soukromá sbírka.

Obr. 235 Miloslav Holý, D.F.C. (Hřiště D. F. C. na Letné), 1925, olej na plátně, 34 x 43 cm, soukromá sbírka

Obr. 232 Miloslav Holý, Alejíčky (Alej s akáty), 1925, olej na plátně, 71 x 85 cm, soukromá sbírka

Obr. 236 Karel Holan, Přístav, 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 25. 4. 1926.

Obr. 237 Karel Holan, Cesta na Letnou, 1926, dnes neznámé, reprodukce z archivu Milady Sukdolákové

Obr. 238 Karel Holan, Lanová dráha na Letné, 1926, olej na plátně, 75x70 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 239 Miloslav Holý, Hostinec u výstaviště (Restaurace u Stromovky / Restaurace ve Stromovce), 1925, olej na plátně, 38,5 x 46,5 cm, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích

Obr. 240 Max Beckmann, Krajina u Frankfurtu, 1922, olej na plátně, 66 x 100,5 cm, Waltham, Brandeis University, Rose Art Museum

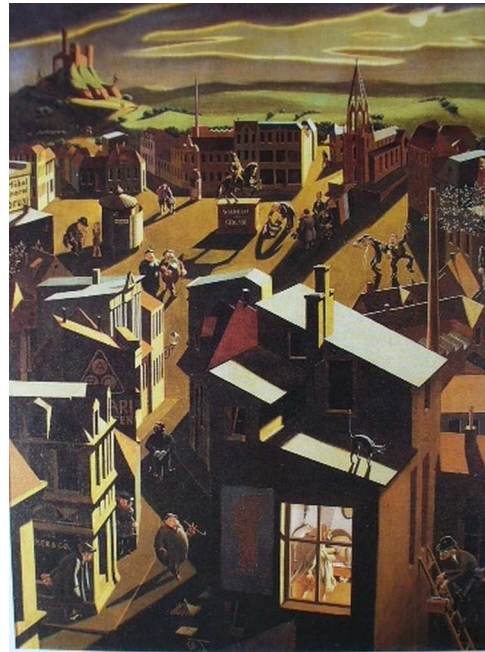
Obr. 241 Franz Radziwill, Vodárna v Brémách, 1931, olej na dřevě, 99,5 x 80 cm, soukromá sbírka

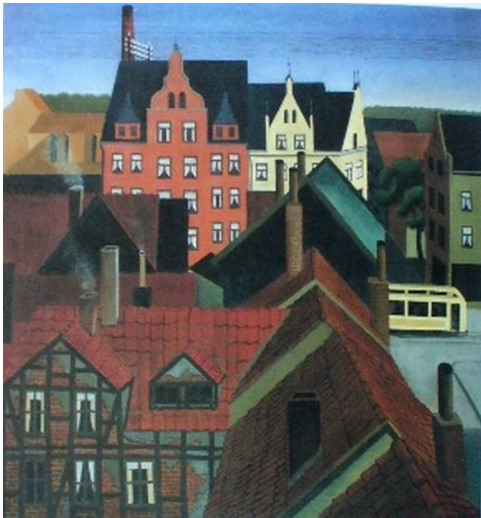
Obr. 242 Otto Möller, Nádražní náměstí ve Steglitz, 1928, olej na plátně, 91,5 x 64 cm, Wiesbaden, Sammlung Frank Brabant

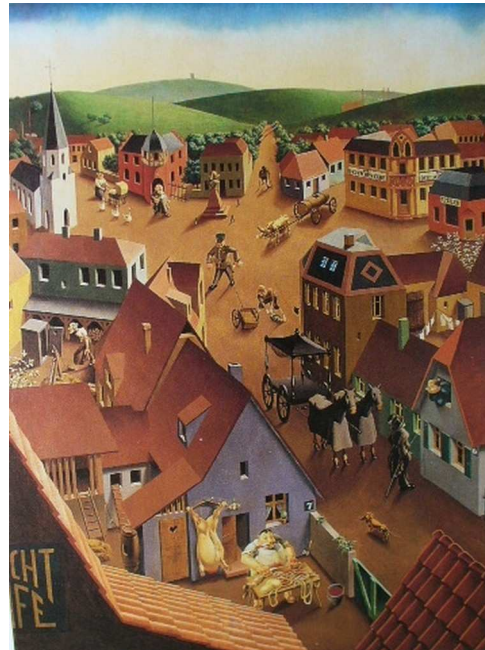
Obr. 243 René Rimbert, Brána ve Vanves, 1922, olej na plátně, Nice, Musée international d'art naïf Anatome Janovsky

Obr. 246 Georg Scholz, Maloměsto v noci, 1922-23, olej na dřevě, 100 x 75 cm, soukromá sbírka

Obr. 244 Hans Mertens, Domy v lipách, výhled na Limmerstrasse, 1927, olej na plátně, 67 x 62 cm, Hannover, Sprengel Museum

Obr. 247 Georg Scholz, Maloměsto ve dne, 1922-23, olej na dřevě, 100 x 75 cm, soukromá sbírka

Obr. 245 Marie Schnablová, Maloměsto, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 10. 2. 1924

Obr. 248 Marie Schnablová, Ze Stromovky, 1923, repro z: Život III, 1923

Obr. 249 André Bauchant, Vesnická událost, 1927, olej na plátně, 64 x 100 cm, Villeneuve d'Ascq, Musée d'art moderne Lille Metropole

Obr. 250 Alexander Kanoldt, Olevano II, 1925, olej na plátně, 61 x 82 cm, Essen, Museum Folkwang

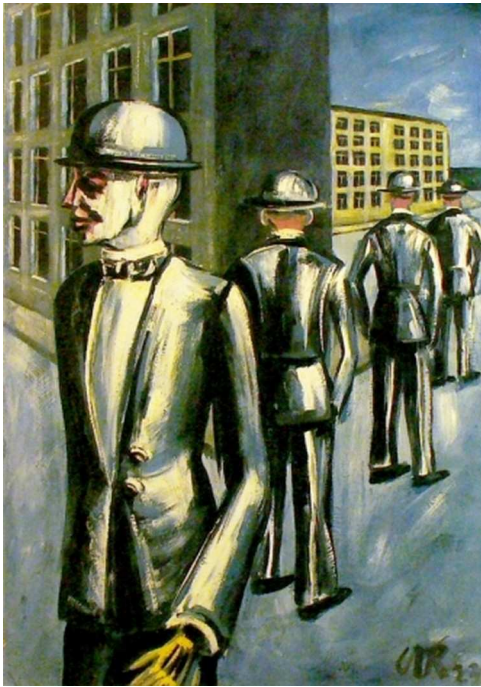
Obr. 251 Carlo Carrà, Varallo vecchio, 1924, olej na plátně, 52 x 66,5 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 252 Mario Sironi, Krajina (Městská krajina s kamiónem), 1920, olej na plátně, 50 x 80 cm, soukromá sbírka

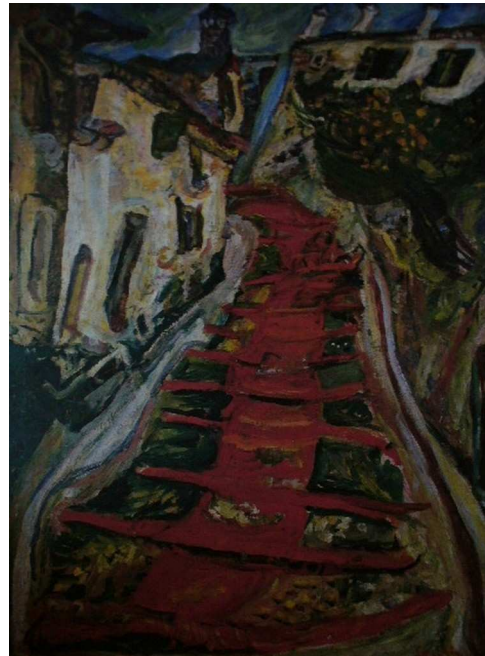
Obr. 253 Mario Sironi, Žlutý kamion, 1919, olej na plátně, 89 x 63 cm, soukromá sbírka

Obr. 254 Anton Räderscheidt, Autoportrét v průmyslové krajině, 1923, olej na plátně, 57 x 40 cm, soukromá sbírka

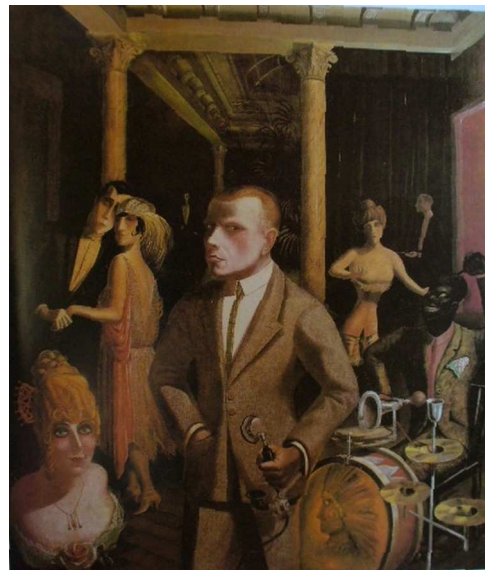

Obr. 255 Mario Sironi, Syntéza městské krajiny, 1919, olej na plátně, 40 x 43 cm, soukromá sbírka

Obr. 256 Chaim Soutine, Červené schody v Cagnes, 1923-24, olej na plátně, 73 x 54 cm, Paříž, Collection Larock-Granoff

3.11. Noční společnost: mikrosvět kaváren a hospod

Obr. 257 Otto Dix, Ať žije krása!, 1922, olej na plátně, 139,5 x 120,5 cm, Wuppertal, Von der Heydt-Museum

Obr. 258 Max Beckmann, Tanec v Baden-Baden, 1923, olej na plátně, 100,5 x 65,5 cm, München, Bayerische Staatsgemäldesammlungen

Obr. 261 Tsuguharu Foujita, Lunapark na Montparnassu, 1928, olej na plátně, 110 x 176 cm, Musée du Petit Palais, Genève

Obr. 262 Karel Holan, Noční společnost, 1920, olej na plátně, 81 x 95 cm, Západočeská galerie v Plzni

Obr. 259 Karl Hubbuch, Taneční bar, kolem 1928/30, olej na plátně, 44,7 x 48,7 cm, Courtesy Galerie Fred Jahn, München

Obr. 263 Rudolf Schlichter, Tingeltangel, kolem 1920, akvarel, 53 x 45,5 cm, soukromá sbírka

Obr. 260 Georg Scholz, Rytíř s hákovým křížem, 1921, akvarel, 15,5 x 19,5 cm, soukromá sbírka

Obr. 264 Miloslav Holý, Kavárna Union, 1925, olej na plátně, 76 x 90 cm, Galerie moderního umění, Hradec Králové

Obr. 267 Karl Hubbuch, Kavárenské klepy, 1933, olej na dřevě, 21 x 30,5 cm, Karlsruhe, Sammlung 7127

Obr. 265 Jan Zrzavý, Kavárna, 1923 (podle kresby z r. 1917), olej na plátně, 52 x 43 cm, Moravská galerie v Brně

Obr. 268 Christian Schad, Sonja, 1928, olej na plátně, 90 x 60 cm, soukromá sbírka

Obr. 266 Pravoslav Kotík, V kavárně, 1926, kolorovaná kresba tuší, 34,5 x 48,5 cm, Státní galerie ve Zlíně

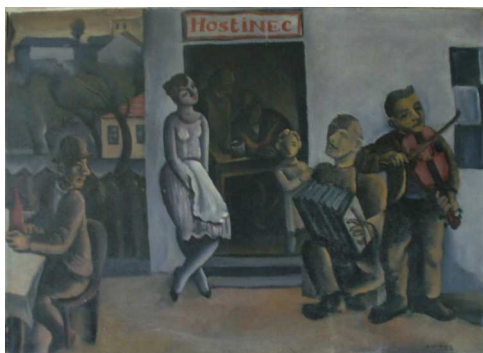
Obr. 269 Bedřich Stefan, Dívka s absintem, 1924, pálená hlína kolorovaná tuší, Národní galerie v Praze

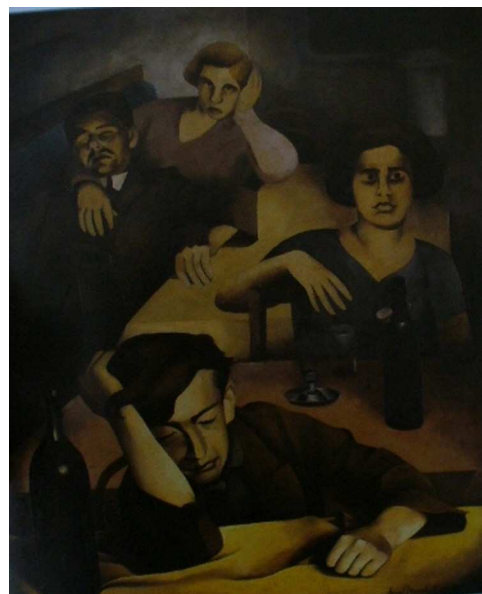
Obr. 270 Pravoslav Kotík, Dívka u stolu (V kavárně), 1925, lept, papír, 13,5 x 11,7 cm, České muzeum výtvarných umění

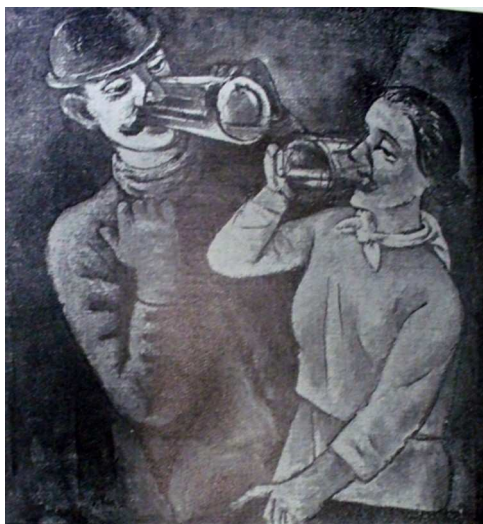
Obr. 273 Pravoslav Kotík, Hospoda, 1924, olej na plátně, 43 x 54 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 271 Pravoslav Kotík, Harmonikář, 1923, olej na plátně, soukromá sbírka

Obr. 274 Ernest Neuschul, Pijáci, 1927, olej na plátně, Darmstadt, Hessisches Landesmuseum

Obr. 272 Pravoslav Kotík, Hospodská zahrada (V hospodské zahradě), 1924, dnes nezvěstné, reprodukce z: Veraikon 1925, roč. XI, s. 99.

3.12. Vesnice: hledání přirozenosti a harmonie

Obr. 275 Pravoslav Kotík, Muž a žena (Ze dříví), 1924, olej na plátně na lepence, 34 x 37 cm, Východočeská galerie v Pardubicích

Obr. 276 Pravoslav Kotík, Stěhování, 1924, olej na plátně, 55 x 54 cm, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích

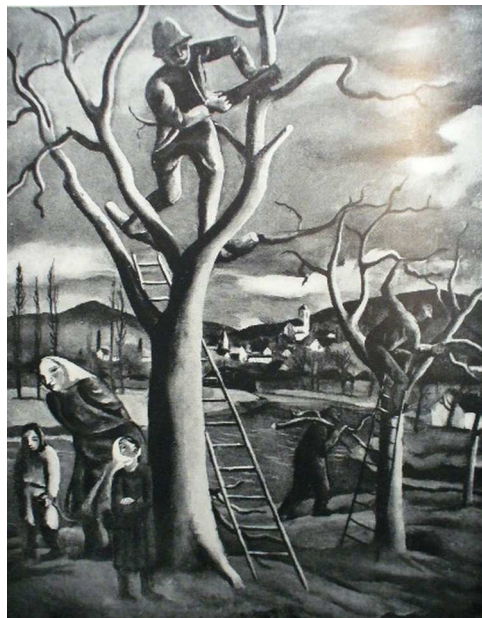
Obr. 277 Pravoslav Kotík, V podvečer, 1922, olej na plátně, 48 x 62 cm, Galerie výtvarného umění v Litoměřicích

Obr. 278 Pravoslav Kotík, Při lampě (Vískání), olej na plátně a lepence, 45 x 50 cm, České muzeum výtvarných umění

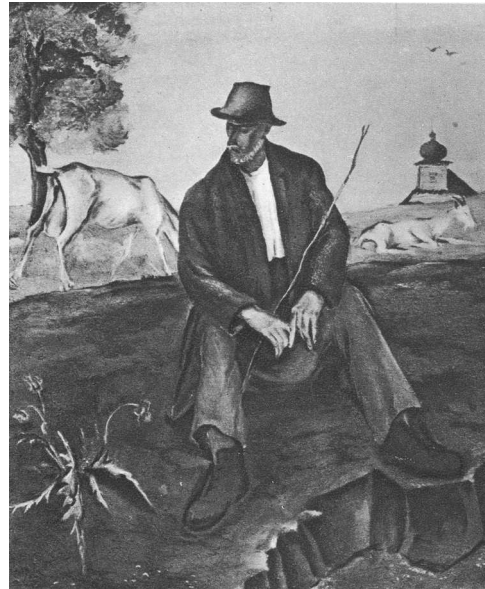
Obr. 279 Pravoslav Kotík, Žízeň, 1922-23, olej na plátně, 93 x 114 cm, Galerie umění Karlovy Vary

Obr. 280 Pravoslav Kotík, Ořezávání stromů (Předjaří), 1922, olej na plátně, 87 x 70 cm, soukromá sbírka

Obr. 281 Ernest Neuschul, Bez názvu, 1926, dnes nezvěstné

Obr. 285 Miloslav Holý, Pasák koz, 1923-24, olej na plátně, 70 x 62 cm, Státní galerie ve Zlíně

Obr. 282 Pravoslav Kotík, Krajina, 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 25. 4. 1926

Obr. 286 František Muzika, Oběd na poli, 1923, olej na plátně, 92 x 110 cm, soukromá sbírka

Obr. 283 Miloslav Holý, U plotu (Na venkově), 1924, olej na plátně, 70 x 75 cm, Východočeská galerie Pardubice

Obr. 284 Miloslav Holý, Náves v Rejšicích, 1923, olej na plátně, 70 x 75 cm, soukromá sbírka

Obr. 287 Ubaldo Oppi, Horalové, 1927, olej na plátně, 58 x 42,5 cm, soukromá sbírka

Obr. 288 André Bauchant, Sklizeň, 1930, Nice, Musée international d'art naïf Anatome Jakovsky

3.13. Krajina: tvarová stylizace a barevná redukce

Obr. 289 Miloslav Holý, Kostel na Křivoklátě, 1924, olej na plátně, 61 x 80 cm, Oblastní galerie v Liberci

Obr. 290 Miloslav Holý, Stromy u rybníka (Křivoklát), 1925, olej na plátně, 70 x 75 cm, soukromá sbírka

Obr. 291 Miloslav Holý, Kvetoucí zahrada (Jaro v zahrádkách – U Bulovky), 1924, olej na plátně, 60 x 80 cm, soukromá sbírka

Obr. 292 Karel Holan, Letní den, 1925, olej na plátně, 75 x 100 cm, soukromá sbírka

Obr. 293 Miloslav Holý, Rybník (Rybník na Křivoklátě), 1925, olej na plátně, 61 x 80, soukromá sbírka

Obr. 294 Miloslav Holý, Dům v zahradě
(Dům v zahradě na Křivoklátě), 1925, 41
x 50 cm, soukromá sbírka

Obr. 295 Miloslav Holý, Jarní stromy,
1925, olej na plátně, 41 x 50 cm,
soukromá sbírka

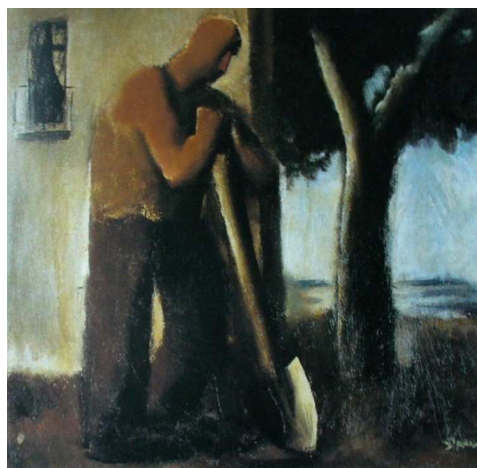
Obr. 296 Carlo Carrà, Čekání, 1926, olej
na plátně, 95 x 100 cm, soukromá sbírka

Obr. 297 Otakar Kubín-Coubine, Krajina
z Aptu-Saturnin, 1923, olej na plátně, 60
x 73 cm, Národní galerie v Praze

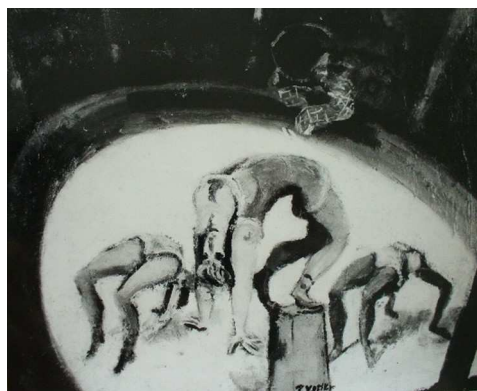

Obr. 298 Alberto Salietti, Čas podzimu, 1924,
olej na desce, 48 x 38 cm, soukromá sbírka

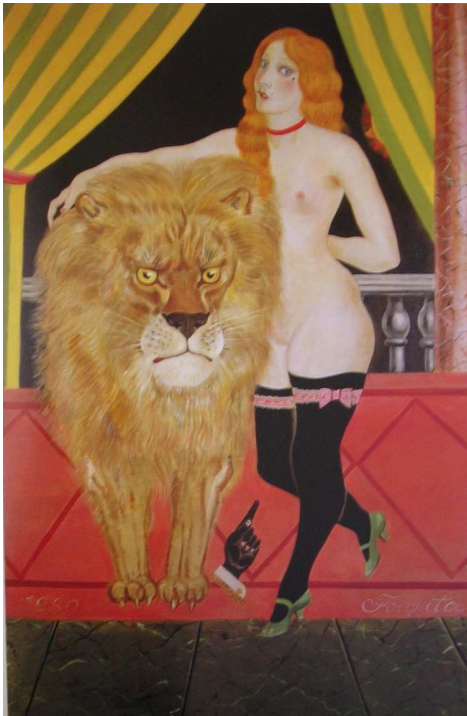

Obr. 299 Mario Sironi, Zemědělec, 1928, olej
na plátně, 78 x 75 cm, soukromá sbírka

3.14. Lidová zábava: poutě, cirkus, Commedia dell'Arte

Obr. 300 Pravoslav Kotík, Cirkus, začátek 20.
let, olej na lepence, 39 x 46 cm, Oblastní
galerie v Liberci

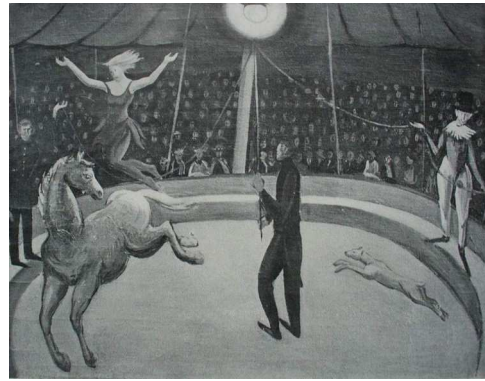
Obr. 301 Tsuguharu Foujita, Krotitelka a lev, 1930, olej na plátně, 141 x 91 cm, Genève, Musée du Petit Palais

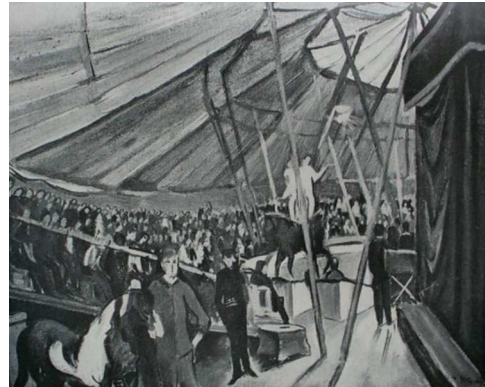
Obr. 302 Carl Hofer, Cirkusáci, 1921, olej na plátně, 148 x 118,5 cm, Museum Folkwang Essen

Obr. 303 Carlo Carrà, Festival II, 1924, olej na plátně, 70 x 90 cm, Řím, soukromá sbírka

Obr. 304 Karel Holan, Cirkus, 1922, olej na plátně, 52 x 66 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě

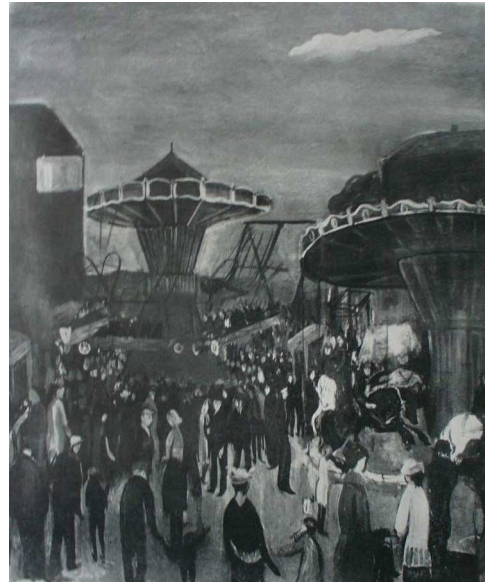
Obr. 305 Karel Holan, Cirkus, 1924, olej, dnes nezvěstné, reprodukce z: Život IV, 1924

Obr. 306 Karel Holan, Krasojezdkyně, 1922, olej na plátně, 111 x 90 cm, soukromá sbírka

Obr. 307 Karel Holan, Cirkus (Krasojezdkyně), 1923, pálená hlína, nedochováno, reprodukce z: ŠMÍD, Jiří. *Karel Holan*, Praha, 1984.

Obr. 310 Karel Holan, Kolotoč, 1921, olej na lepence, 62 x 55 cm, soukromá sbírka

Obr. 308 Karel Holan, Houpačky (Komedianti – Houpačky), 1926, olej na plátně, 74 x 55,5 cm, Galerie výtvarného umění v Ostravě

Obr. 311 Karel Holan, Kolotoč, před nebo kol. r. 1920, olej na papíře, 49 x 64 cm, soukromá sbírka

Obr. 309 Karel Holan, Černý kolotoč, 1927, olej na plátně, 80 x 100 cm, České muzeum výtvarných umění

Obr. 312 André Derain, Harlekýn s kytarou, 1924, olej na plátně, 190 x 97 cm, Paris, Musée National de l'Orangerie, collection Jean Walter et Paul Guillaume

Obr. 314 Gino Severini, Dva Pulcinelové, 1922, olej na plátně, 92 x 61 cm, Gemeentemuseum Den Haag

Obr. 315 Miloslav Holý, Harlekýn, 1922, olej na plátně, 115 x 105 cm, Galerie moderního umění v Hradci Králové

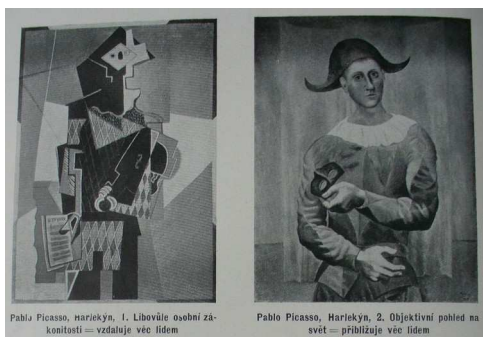
Obr. 313 Pablo Picasso, opona k Parade, 1917, tempera na tkanině, 10,6 x 17,25 m, Paris, Musée national d'art moderne

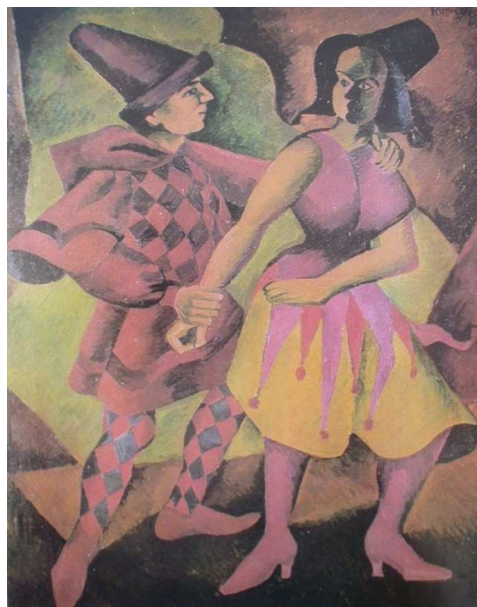
Obr. 316 Pravoslav Kotík, Přátelé (Po představení), 1923-24, olej na plátně, 100 x 100 cm, Galerie hlavního města Prahy

Obr. 317 Max Beckmann, Autoportrét jako klaun, 1921, olej na plátně, 100 x 59 cm, Wuppertal, Von der Heydt-Museum

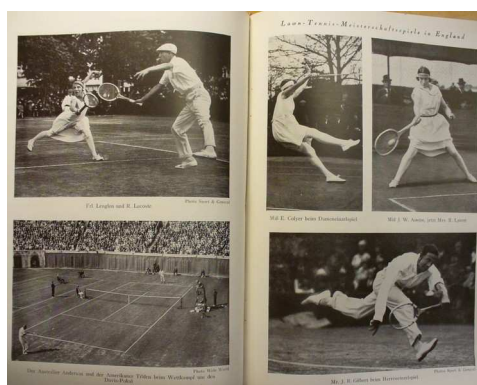

Obr. 318 Picassovi Harlekýni ve sborníku Život IV, 1924

Obr. 319 Bohumil Kubišta, Harlekýn a Kolombína, 1910, Galerie moderního umění v Hradci Králové

3.14.1. Nová podívaná: sport, pohyb, rychlost

Obr. 320 Dvojstrana z německého časopisu Querschnitt, roč. V, 1925, 10. 10.

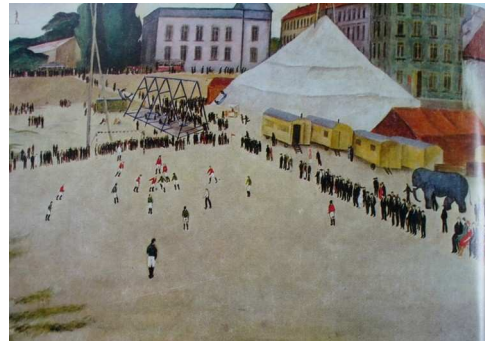
Obr. 321 Anton Räderscheidt, Tenistka, 1926, olej na plátně, 100 x 80 cm, Mnichov, Bayerische Staatsgemäldesammlungen

Obr. 322 Bedřich Stefan, Hráčka tenisu, 1924, sádra, výš. 43 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 323 Mario Sironi, Motocyklista, 1925, dnes nezvěstné

Obr. 324 Karel Holan, Nedělní odpoledne (Fotbalové hřiště), 1920, olej na plátně, 70 x 99 cm, Galerie výtvarného umění v Chebu

Obr. 325 Karel Holan, Na hřišti, 1922, olej na plátně, 48 x 60 cm, České muzeum výtvarných umění

Obr. 326 Miloslav Holý, Bez názvu, 1922, barevná litografie, soukromá sbírka, Praha

Obr. 328 Mario Sironi, Akt a strom, 1930, olej na plátně, 80 x 60 cm, soukromá sbírka

3.15. Mýtus a příběh: inspirace v tradici a literatuře

Obr. 327 Mario Sironi, Architektura s Vestálkou a atletem, 1929, olej na plátně, 121 x 92 cm, soukromá sbírka

Obr. 329 Adolfo Wildt, Zlatá niť, 1927, mramor se zlacením, výš. 40,5 cm, soukromá sbírka

Obr. 330 Giorgio de Chirico, Pozdrav odplouvajícím Argonautům, 1920, tempera na plátně, 54 x 73 cm, soukromá sbírka

Obr. 331 Carlo Carrà, Lotovy dcery, 1919, olej na plátně, 110 x 80 cm, Kolín n. R., Museum Ludwig

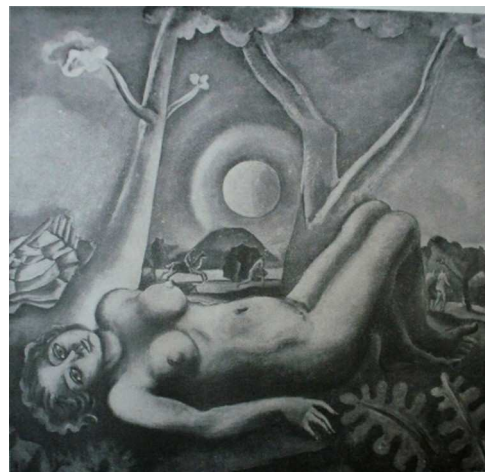
Obr. 332 Karel Holan, ilustrace Erbenovy „Kytice“, tužka, 1923, soukromá sbírka

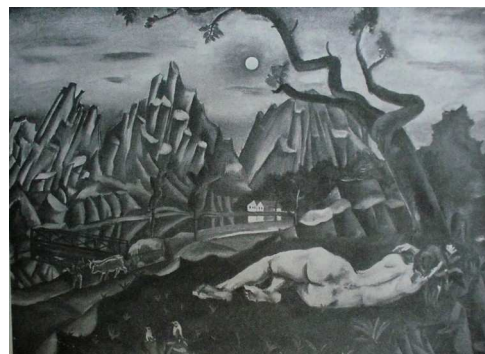
Obr. 333 Pravoslav Kotík, Den, 1922, olej na plátně, 92 x 97 cm, Národní galerie v Praze

Obr. 334 Pravoslav Kotík, Jitro, 1921, olej na plátně, 68 x 98,5 cm, České muzeum výtvarných umění

Obr. 335 Pravoslav Kotík, Noc, 1921, reprodukce z: Život I, 1921

Obr. 336 Pravoslav Kotík, Večer, 1921, olej na plátně a lepence, 42 x 62 cm, soukromá sbírka

Obr. 337 Pablo Picasso, Pramen, 1921, olej na plátně, 64 x 90 cm, Stockholm, Moderna Museet

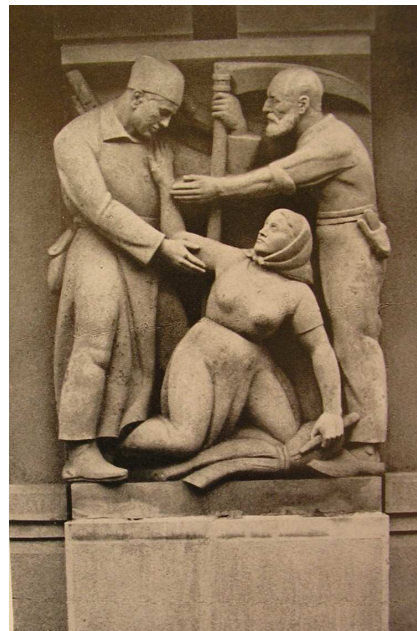
3.15.1. Legionářská tématika: kult nových hrdinů

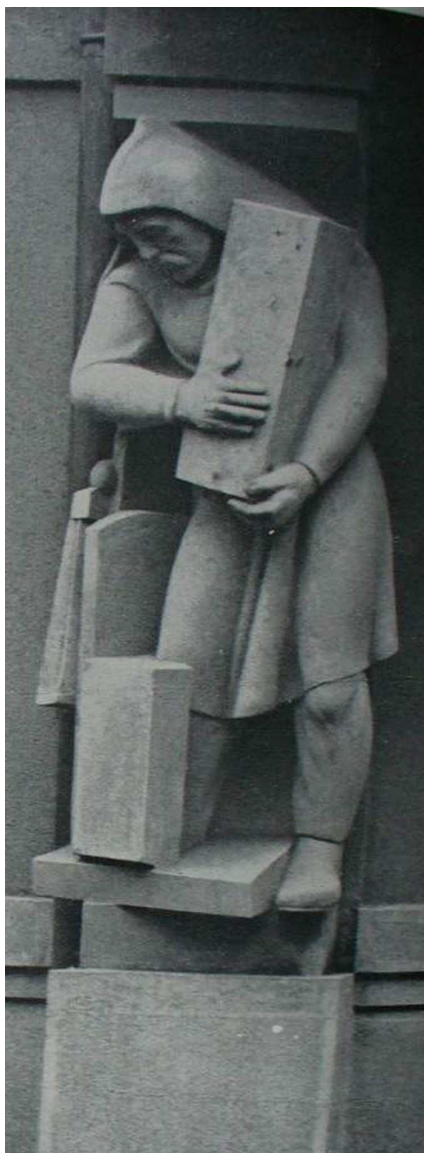
Obr. 338 Otto Gutfreund, Vlys pro Legiobanku, 1921, pískovec, prostřední pole: Vlast vítající legionáře, Vojenský historický ústav, Praha

Obr. 339 Karel Kotrba, Průmysl (sochařská výzdoba Legiozáložny), 1924, hoř. pískovec, 230 x 80 x 55 cm, Praha, Myslíkova ulice 6

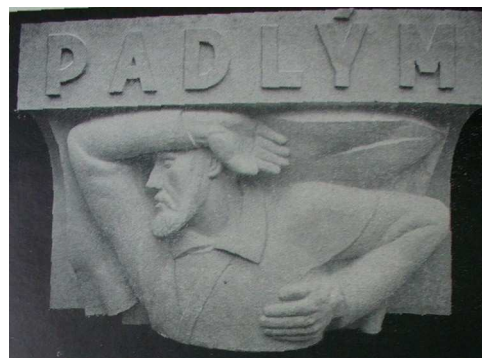
Obr. 340 Karel Kotrba, prostřední reliéf na Legiozáložnu, 1924, hoř. pískovec, 230 x 160 x 55 cm, Praha, Myslíkova ulice 6

Obr. 341 Karel Kotrba, Obchod (sochařská výzdoba Legiozáložny), 1924, hoř. pískovec, 230 x 80 x 55 cm, Praha, Myslíkova ulice 6

Obr. 342 Otto Gutfreund, Voják z roty Nazdar, 1924-25, polychromované dřevo, výš. 48 cm, Vojenský historický ústav, Praha

Obr. 343 Karel Kotrba, Pomník padlým v Dalovicích (detail), 1924, žula, reprodukce z: Život IV, 1924

3.16. Zátíší: věci – mlčenliví soudruzi

Obr. 344 Karel Kotrba, Pomník padlým v Dalovicích, reprodukce z: Život IV, 1924

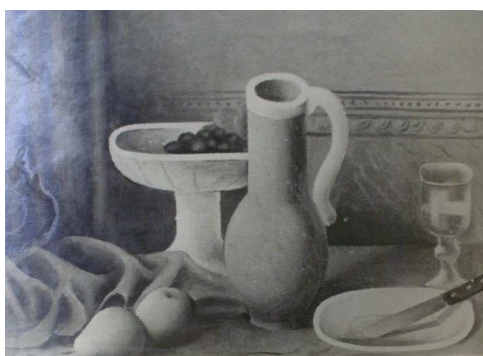
Obr. 345 Wilhelm Schmidt, Lilie, před 1925, reprodukce z: Deutsche Kunst und Dekoration, 1925, s. 280

Obr. 346 Henri Rousseau, Váza s květinami a větvíčkou břečťanu, 1909, olej na plátně, 45,4 x 32,7 cm, Bufalo, Albright-Knox Art Gallery

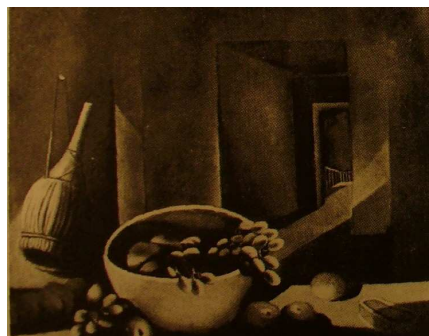
Obr. 347 Pablo Picasso, Zátiší se džbánem a jablky, 1919, olej na plátně, 65 x 43,5 cm, Paříž, Musée Picasso

Obr. 348 František Muzika, Zátiší se džbánem, 1924, olej na plátně, 48 x 64 cm, soukromá sbírka

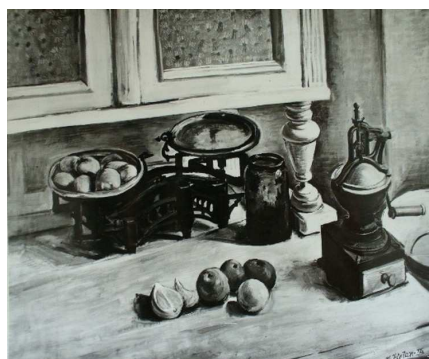
Obr. 349 Giorgio Morandi, Zátiší, 1920, olej na plátně, 49,5 x 52 cm, Düsseldorf, Kunstsammlung Nordrhein-Westfalen

Obr. 350 Carlo Mense, Zátiší s hrozny, kol. 1924, reprodukce z: Deutsche Kunst und Dekoration, 1925, s. 144

Obr. 351 Miloslav Holý, Bílé zátiší s novinami, 1926, olej na plátně, 48 x 58 cm, soukromá sbírka

Obr. 352 Karel Holan, Kuchyňské zátiší, 1924, olej, plátno, 80 x 93, Galerie výtvarného umění Ostrava

Obr. 353 Karel Holan, Zátiší se zeleninou, 1927, olej, plátno, soukromá sbírka

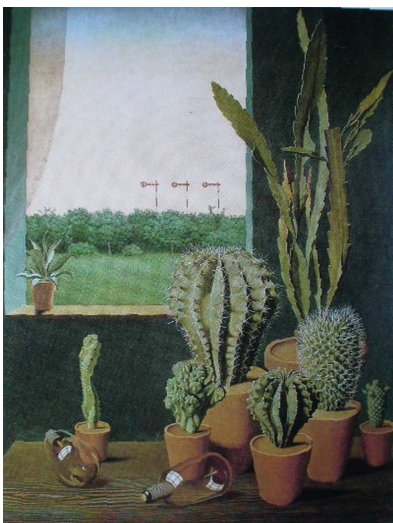
Obr. 354 Miloslav Holý, Zátíší s perníkem, 1926, olej na plátně, 34 x 60 cm, soukromá sbírka

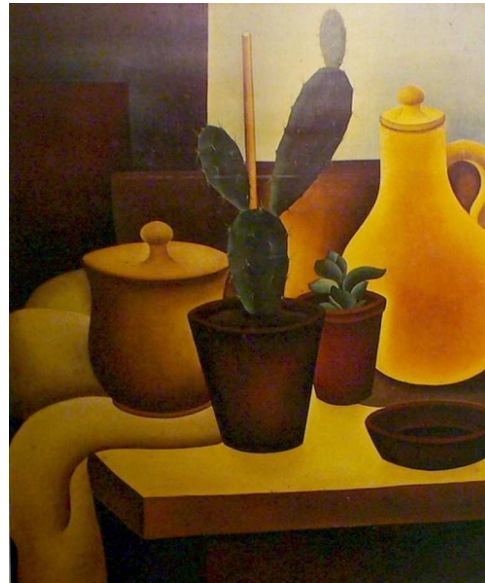
Obr. 355 Miloslav Holý, Zelená jablka a banány, 1927, olej na plátně, 39 x 50 cm, soukromá sbírka

Obr. 356 Karel Holan, Zátíší, nedat., soukromá sbírka

Obr. 357 Georg Scholz, Kaktusy a semafony, 1923, olej na tvrdé lepence, 69 x 52,3 cm, Münster, Westfälisches Landesmuseum für Kunst und Kulturgeschichte

Obr. 358 Eberhard Viegner, Kaktus a žlutý džbán, 1927, olej na dřevě, 58 x 48 cm, Dortmund, Museum am Ostwall

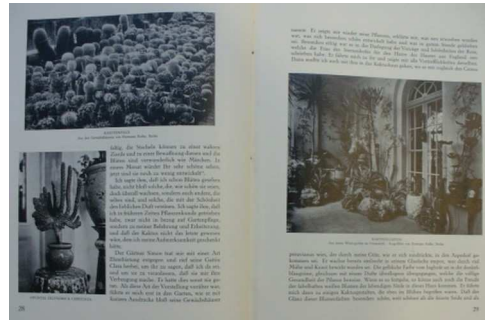
Obr. 359 Franz Lenk, Kala a mísa s ovocem, 1931, olej a vaječná tempera na plátně / dřevě, 71,5 x 55 cm, Basel, soukromá sbírka

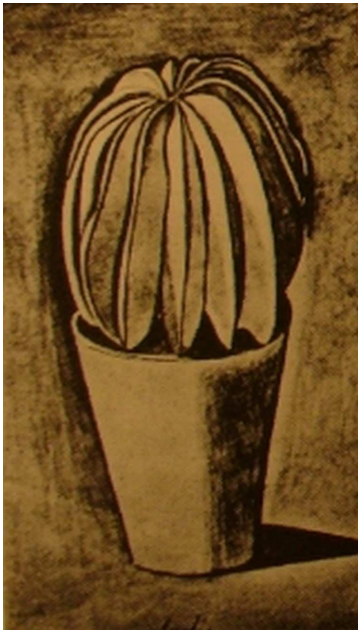
Obr. 360 Karel Holan, Zátíší s kaktusem, 1928, olej na plátně

Obr. 361 Alexander Kanoldt, Zátiší se džbány a červenou dózou na čaj, 1922, olej na plátně, 77,5 x 88,5 cm, Karlsruhe, Staatliche Kunsthalle

Obr. 364 Článek o kaktusech v Kunstblattu, V. roč., 1921, s. 28-29

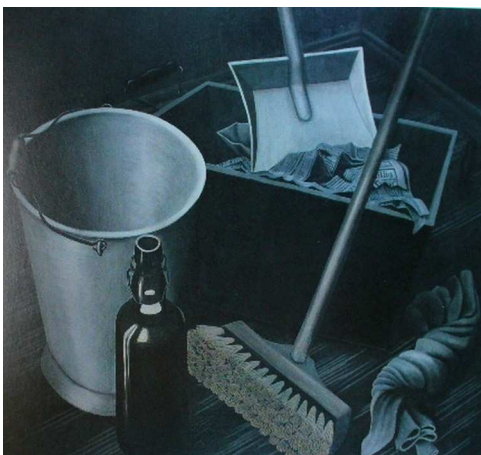
Obr. 362 Giorgio Morandi, Kaktus, 1918, akvarel, reprodukce z: Valori Plastici, 1919, nestr.

Obr. 365 Carlo Mense, Okno s květinou, 1928-29, Breslau

Obr. 366 Franz Lenk, Okno ateliéru, 1923, olej na plátně, 60 x 70 cm

Obr. 363 Hans Mertens, Zátiší s domácím náčiním, 1928, olej na plátně, 65 x 70 cm, Hannover, Sprengel Museum

Obr. 367 Pravoslav Kotík, Zátiší s brambořiky, 1926, olej, plátno, 59 x 79 cm, Západočeská galerie v Plzni

Obr. 368 Karel Holan, Zátiší, kol. 1924, soukromá sbírka

Obr. 369 Pravoslav Kotík, Zátiší, dnes nezvěstné, reprodukce z: Prager Presse, 21. 3. 1926

Obr. 370 André Derain, Zátiší s košíkem, 1914, olej na plátně, 33,5 x 41 cm, Národní galerie v Praze (koupeno státem r. 1923)

KRITIKY VÝSTAV Sociální skupiny Ho-Ho-Ko-Ko

A) Kritiky publikované ve výběrech pojednávajících o teorii umění 20. let 20. století

ČAPEK, Josef. Secese z Umělecké besedy, 1925. In: PEČINKOVÁ, Pavla. *Josef Čapek - Méně výstav a více umění!*, Praha 1999, s. 74.

MARKALOUS, Bohumil. Výstavy. K. Holan, M. Holý, P. Kotík, K. Kotrba, M. Schnablová. *Právo lidu* 5, 1926, č. 99, 25.4., s. 11-12. In: CHADRABA, Rudolf; KRULICHOVÁ, Marie (ed.). *Bohumil Markalous. Estetika praktického života*. Praha 1989, s. 509-510.

ČAPEK, Josef. Kotík, Holý, Holan, Kotrba. Lidové noviny 1927, In: PEČINKOVÁ, Pavla. *Josef Čapek - Méně výstav a více umění!*, Praha 1999, s. 18.

B) Kritiky existující pouze v dobových novinách a časopisech

TEIGE, Karel. Pražské výstavy v jarním období. *Národní osvobození*, roč. II, 1925, č. 112, 24. 4., s. 5.

V „Krasoumné jednotě“, v Domě umělců, uspořádali jakousi protestní výstavu odštěpenci z Výtvarného odboru Umělecké Besedy. V celku není jasno, proč v tomto starém spolku mladých umělců došlo k secesi, ježto nevidíme mezi tamní pravicí a touto rozkolnickou levicí programově rozdílů tak podstatných, aby opravňovaly roztržku. Levice Umělecké Besedy odešla ze spolku už před třemi roky, když nastaly rozpory o sborník „Život II“ jí redigovaný. Tehdy byl programový rozpor jasný. Mezinárodní umění konstruktivní proti národnímu umění rustikálního realismu. Dnes příčiny nynějšího rozporu nejsou tak evidentní a jisto je, že rozkol asi neprospěje ani jedné, ani druhé straně, nejvíce ovšem utrpí spolek, jemuž odchází několik nejzralejších sil. Jako na minulých výstavách vítězí tentokrát upřímná a citově bohatá malba Holého. Kotík má poměrně širší zájem a širší možnosti. Ale to právě jej nutí, aby eklektizoval mezi různorodými možnostmi a také nedostatek kázně způsobuje určitou rafinovanou manýrovanost, danou zkřížením několika cizích vliv. Holan trpí stále nedostatkem formy. Záliba v anekdotičnosti, která vede k zanedbávání tvarů

a oddaluje od vlastních koncepcí čistě malířských, je vůbec závadou pravice i levice výtvarníků z Umělecké Besedy. Kotrba, snad příliš mladý, je ještě málo samostatným pracovníkem. Povšechně sluší se říci o této výstavě, že její úroveň byla velmi dobrá, skutečně nadprůměrná.

PEČÍRKA, Jaromír. Kunst im Künstlerhaus, Prager Presse, roč. V, 1925, č. 94, 5. 4., s. 8.

Vier einstige Mitglieder der „Umělecká Beseda“ - drei Maler und ein Bildhauer - haben eine schöne Ausstellung im Künstlerhause veranstaltet. Die drei Maler - Karel Holan, Miloslav Holý, Pravoslav Kotík - sind bereits bekannt, doch fehlte ihnen bisher die Gelegenheit, ihr Wert so vollständig auszustellen, wie sie es diesmal tun können. Es werden Bilder aus der letzten Zeit, 1923-1925, ausgestellt, gute Bilder, eine Kunst, über welche zu referieren dem Kritiker Freude bereiten muss. Warum?

Dass wir grosse, talentvolle Künstler haben, Künstler, welche durch grosse Arbeit in ihren Werken ein hohes künstlerisches Niveau erreicht haben, und dass es erfreulich ist, beobachten zu dürfen, wie ihre Kunst mit den Jahren an Tiefe ewinnt, ist wohlbekannt. Aber jemand - der Kritiker z. B. - dem nicht nur die ruhmvolle Gegenwart, sondern ebenso sehr die Zukunft der tschechischen Kunst am Herzen liegt, ist gespannt, unter den Jüngsten Talente zu finden, Künstler, welche dafür bürgen, dass auch für die Zukunft der tschechischen Kunst gesorgt wird. Gerade in unserer Zeit, in welcher noch vor wenigen Jahren die Zukunft der Kunst ganz düster erschien, gewinnen diese Fragen eine gesteigerte Bedeutsamkeit. Es ist ein Glück, bekennen zu dürfen, dass wir nun tatsächlich eine Reihe guter junger Künstler haben, welche, im vollen Bewusstsein der Verantwortlichkeit es künstlerischen Schaffens, gute Werte produzieren. Eine Reihe von Bildhauern, jungen Architekten und Malern, welche dem Chaos der Kunstverhältnisse entronnen sind und welche suchen und findne, weil sie etwas zu finden haben. Kürzlich war es der Maler Šíma, dessen Ringen um eine Bildschöpfung uns mit Hoffnung und Freude erfüllt hat, und heute stehen wir im Künstlerhause vor Bildern dreier Maler, welche - anscheinend so fern dem Trachten Šímas - uns ebenso in unserem Glauben an die Zukunft der Kunst bekräftigen.

Ihre Kunst basiert auf einem gesunden Grund. Sie lernen andauernd. Sie sind keine Umstürzler. Sie bekennen in der Kunst dasjenige, was ihr so notwendig und was ja auch so zeitgemäss ist. Sie sind einfach. Man hat sich schon früher gern damit befreundet, dass unsere Kunst keine Angelegenheit

der Virtuosen ist - die grosse Fingerfertigkeit früherer Jahrhunderte besessen wir einfach nicht. Man vermisste aber unter der Jugend die Aufrichtigkeit und verspürte eher eine unheilvolle Tendenz nach Modernität unter allen Umständen. Nun zeigte uns Šíma und zeigen uns Holan, Holý und Kotík und andere junge Künstler, eher auf feine Art, dass hier ein ernstes, zielbewusstes Streben ist, aus sich selber, aus eigenem Bekenntnis eine Kunst schaffen zu wollen.

Ich möchte nichts fabeln, was auf der Ausstellung zu sehen ist, denn ich habe das Empfinden, dass ihre etwaigen Fehlschritte (wie z. B. das Bildnis Frau M. D. von Holý) die Maler selber korrigieren werden. Wenn ich Pravoslav Kotík an erster Stelle nennen möchte, so vor allem deswegen, weil mir scheint, gerade dieser Maler entwickle sich sehr glücklich zu einer immer grösseren und bedeutungsvolleren künstlerischen Leistung. Er wählt, wie ja alle diese drei Maler, ganz schlichte Motive für seine Bilder. Es sind natürlich fremde Beeinflussungen zu spüren - wie denn nicht? - doch befreit sich Kotík seicht und immer mehr von ihnen. Eine Landschaft „An der Ufer“, aber das schöne Bild „Montag“ sind vollkommene Schöpfungen, denen kaum etwas vorzuwerfen wäre. Er ist manchmal bewusst primitiv, doch wirkt dann diese Primitivität („Begrüssung“) als Stimmungselement sehr gut. Noch besser, wo dann das literarisch gefärbte bei Seite tritt und wo der Maler die Naturerscheinung bedeutend genug findet, um sich mit ihr auf eine ganz eigenartige, doch liebevolle Weise zu beschäftigen. Die „Freunde“, „Eisarbeiter“, „Der Sonntag“, „Der Blinde“ und viele andere Bilder sind zu loben, auch die Landschaften, gut gebaut, voll Frische der Empfindung. Die Schaubuden auf dem Nikolo-Markt, mit den hölzernen buntschedigen Pferdchen, das Karoussel - solche unbedeutende und doch ewig lebendige Erinnerungen werden wach, wenn man diese Kotík-Bilder anschaut. Sie rühren den Menschen im Beschauer und das tut wohl.

Von den Bildern Karel Holans sind die Stadt- und Landschaftsbilder vor allem hervorzuheben. Das schöne Bild des „Zirkus“, so sparsam in der Farbe, so fein abgewogen und von solches unmittelbarer Wirkung, oder das so malerisch bedeutungsvolle Bild der „Geleise“, die kleine „Winterlandschaft“ und „Wolschan“ zeugen von grossem Wollen und Können. Ich möchte fast von einer keuschen Kunst sprechen, von einem Maler, welcher die Farben liebt, dessen Farbesinn jedoch mit grosser Disziplin sich entfastet, welcher nichts vortäuschen will, obzwar es so leicht wäre, ein wenig Effekt herauszuschlagen. Die zwei Skulpturen Holans sind bemerkenswert. Weniger die Illustrationen zu Erbens „Kytice“, deren Manier der Maler überwunden zu haben scheint.

Miloslav Holý ist ein guter Zeichner, seine „Menschen“ (Bleistiftzeichnungen) sind reinlich und ausdrucksvoll mit klaren Linien

aufs Papier gebracht. Er hat schöne Stadt-Motive in Paris gemalt. Liebt auch die Farbe, welche er manchmal in ganz heller Freude erstrahlen lässt. Und seine figuralen Bilder - der schöne „Ziegenhirt“, die so schlichte und gute „Gartenbaut“ - sind voll unmittelbaren Schauens und neuer Schönheit. Er wagt sich und es glückt ihm, z. B. in dem Bilde „Beim Schlachten“, ganz gewaltige malerische Wirkungen zu erzielen. Oder das schöne, so einfach umgebaute Bild „Kirche in Bürglitz“!

Der Bildhauer Karel Kotrba zeigt uns nicht viel. Das Bildnis ist wohl am besten.

V. V. Š. (Václav Vilém Štech). Noví lidé, České Slovo, roč. XVIII, 1926, 15. 4.

Přiznám se, že chodím do výstav mladých umělců se skepsí a bez očekávání. Snad je to tím, že člověk stárne (bože, za našich mladých let se malovalo jinak... atd.), či snad proto, že už víme, že talentů nerodí se tolik, kolik jsme si ve dvaceti letech představovali. Ale právě pro tu skepsi je tím příjemnější takové překvapení, jaké způsobuje výstava K. Holana, M. Holého, P. Kotíka, K. Kotrba, M. Schnablové, otevřená ve výstavní síni Parlamentu. Neboť to je konečně zase jednou výstava mladých, kde je se na co podívat, kde malíři si opět něco myslí o barvě, mají kus řemesla a k tomu ještě nějaký umělecký program, nikoliv nějakou ideologii z neumělosti, ale malířský názor na svoje nejbližší okolí. Vím dobře, že lez jim vyjmenovati řadu vzorů ze současného umění a vidím také některé dobové nectnosti a sezónní recepty i vypůjčené palety, ale to vše nezakrývá, že pracují na díle chytré a vnímavé oči. Ostatně soudím, že organicky strávený vliv není škodou, ale přímým příkazem a ziskem pro mladého umělce. Doufám, že takový K. Holan v dané chvíli zmůže v obě vliv Utrillův, od kterého přejímá názor, barevnou stavbu až do takových efektů, jako jsou pestré plakáty na obraze „Holešovice“. Věřím to proto, že Holan pochopil z Utrilla právě jeho dobré vlastnosti, cit pro zvláštní a osobitou atmosféru města, smysl pro plochu a pro výrazovou sílu barvy. Umí vylíčiti malířský charakter látky, ať je to sníh, zeď nebo rozmoklý terén a špinavé větve stromů v předjaří, a udrží je při tom v celku a na ploše. Není tak pestrý ani tak dekadentní jako Utrillo; řekl bych, že je srdečnější a že do pařížského kompozičního systému mísí se už cosi dobře pražského. Takové „Klužiště“ na Štvanici nebo „Cesta na Letnou“ jsou už pozorovány vlastníma očima a nejlepší obraz souboru „Jaro“ je opravdu svěží, plná a zajímavá podobizna naší krajiny.

Malba figurální patrně Holanovi nesvědčí. Aspoň jeho „Akt“ má tělo neživé a ploché, namalované studeně popisně proti zajímavě podané modré pokrývce.

Dá-li se u Holana zjistit Utrillo jako vzor, tož u Pravoslava Kotíka je jich hned několik (Pascin, Picasso), a je znáti, že se křížují a nevyrovnávají. Kotík neuvědomil si ještě, v čem záleží malování, a tak mísí kresebnou stylisaci do čistě barevné modelace. Nad to je tato stylisace vnějšně o námětu vnášena, a proto násilná, a také poměr k námětu není dosti přímý. Krajiny jsou moc estetické nebo hračkářské, ve figurách mísí se živel ilustrativní do malby a sloh podání není jednotný. Na „Zpěvácích“ jest hlava houslisty malována jinak než housle a okolí je zase jiné. Kotík necítí ještě dosti s olejem a jeho kuráž vybíjí se vnějšně. Nezdravě působí jakási perverse v pojetí a často i v barvě.

To už Miloslav Holý je jednodušší a také vyslovenější malíř. Zase lze říci vlivy: Vlaminck, Derain i někteří domácí, ale za to nutno vyzdvihnouti jeho patrný smysl pro figuru vskutku živou, chápanou jako člověka a nikoliv jako zátiší. Zajímá jej asi také více než krajiny, ač takové „Jarní stromy“ jsou docela zajímavé. Holý pokročil ze svých druhů nejdále k obrazu jako samostatnému celku a je nutno chváliti, že se tak nestalo na úkor živosti. „Dvě ženy s kočárkem“, „Dvě dívky u bílého domu“, „Deštníky“, to jsou plátna, ve kterých se něco dozvíte, a která vás nenudí, jako tolik soudobé malby. Ale i pro portrét malířsky řešený má Holý patrný smysl. Vskutku zajímavý zjev!

Karel Kotrba je sochař, který dovede založiti figuru, účinně ji postaviti, udržeti ji v plastické souvislosti a nechati jí také dosti života. Skládá nutně daň době a sloh je ovšem převzat. V „Sedící dívce“ je trochu sezónní strnulosti, ale „Torso ženy“ je velmi solidně uděláno. Zatím jsou jeho figury ještě jen studiemi, tedy nejsou to zmocněné a uzavřené sochy, a z několika ukázek nedá se souditi, kam talent Kotrčův se obrátí. Ale je viděti, že má smysl pro charakter, že plasticky cítí, a že je živý. Je to jistě lépe než předčasná originalita slohu, která by za pár let vyprchala.

Nejméně lze toho dosud říci o Marii Schnablové. Má jistě mnoho dobré vůle a poctivého úsilí. Ale její kresby jsou obyčejné a matné, obrazy v barvě tupé a neplastické; při tom chudé ve formě i ve výrazu. Pod moderním zevnějškem ukrývá se stará ilustrace, která prokukuje také z imitací holičské nedovednosti a srdečnosti. Zatím je to chudé, ale doufejme v lepší!

PEČÍRKA, Jaromír. Prager Kunstausstellungen (Im Kunstverein-Die Maler Holan, Holý, Kotík). Prager Presse, roč. VI, 1926, č. 107, 18. 4., s. 7.

Die Maler Holan, Holý, Kotík haben schon auf den Ausstellungen der „Umělecká Beseda“ eine geschlossene Gruppe gebildet, da ihre Kunst wesensbe?wandt ist. Sie haben auch gemeinsam den genannten Verein verlassen und vereinslos veranstalteten sie nun ihre Ausstellungen auf eigener Faust. Ausstellungen, die man gerne besucht, da man dort immer gute Kunst zu treffen hoffen kann. Auch die heutige Ausstellung, in welcher sich zu den genannten drei Künstlern noch Marie Schnablová und der Bildhauer K. Kotrba gesellen, enttäuscht keineswegs.

Pravoslav Kotík war immer der Originellste unter ihnen. Zuerst schien und war seine Kunst eine gewagter Herausforderung an alle malerische Kultur. Gleichsam absichtlich unsachgemäss, ungelent, ungesucht war seine Linie, gleichsam forciert die Naivität aller Mal - und Bildvorstellung, ein Protest gegen alles, was nur von fern an die Akademie erinnerte! Das Positive war ein eigenartiges, nicht zu bezähmendes Temperament und Beharrlichkeit, eine gewisse Assonanz zwischen dem Dargestellten und den Darstellungsmittel, die Fülle des inneren Inhaltes der Bilder, die eine merkwürdige Volkspoesie ausströmten. Dies alles kennzeichnet auch die Bilder der jetzigen Ausstellung. Verändert hat sich nur der malerische Vortrag, die Struktur der Bilder, welche innunmehr viel kunstvoller, viel unauffälliger geworden ist. Kotík hat wohl seine Auffassung des Bildes geprüft, hat Zufälligkeiten zugunsten der Gesamtwirkung zu vermeiden betrachtet, seine Kunst scheint mehr durchdacht, mehr diszipliniert zu sein. Doch nicht so wie, um die derbe, eigenartige Note zu unterdrücken. Da find zwei grosse Landschaften, die trotz der mühevollen, schweren Pinselführung sehr gut wirken, und noch eine andere (Nr. 67), deren Stimmungsinhalt und fast raffinierte Einschränkung der malerischen Mittel den Beginn eines neuen eigenartigen Stiles bedeuten könnte. Es sind figurale Bilder da; die Menschen Kotíks beharren in ihrer ungelenken Apil, doch musste hier und da die Poesie einer nicht zu rühmenden Akademie-Realistik weichen. Wir wollen keine Bilder von „Modellen“ von Kotík sehen, dazu scheint es überdies schon zu spät zu sein, wir wollen von ihm eine Erzählung vom kleinen Menschen und seiner Welt hören. Ist doch das Erzählende die starke Seite seiner Bilder.

Karel Holan und Miloslav Holý lieben seit seher Vorstadtmotive. Eine typische Romantik, welche alle Kunstzweige der letzten Zeit beherrscht. Der blaue Matrose mit seiner weissen, bebänderten Mütze und dem Dufte von sieben Weltteilen - der scheint von der Bühne verschwunden zu sein. Es gibt in einer Vorstadt Menschen, welche weniger weltgereist find und doch von

Zauber und geheimer Kraft strosen. Die Arbeiter, aglöhner, der Fleischer - und da ist die Vorstadt selber, ihre kleinen, unbedeutenden Strassen, irgend ein kleines Wirtshaus, ein - Gott, wie nüchternes - Bahnhofsgebäudel. Die Impressionisten haben es wohl auch getroffen, eine kleine , malerische , stimmungsvolle Gasse zu malen - aber dann war vor allem der malerische Vortrag da, die Gasse verschwand unter der vibrierenden Oberfläche des Bildes. Bei Utrillo wirken solche Motive sehr sachlich, schlicht, nichts wird ihrer Alltäglichkeit, ihrer Unbedeutsamkeit hinzugefügt irgendwie nackt stehen die kleinen Häuser da, naiv, wie schlichte Menschen. Utrillo und Vlamick wurdn von Holý und Holan eifrig studiert. Und die beiden haben manches erlernt, ohne Kopisten geworden zu sein.

Also von Holan sehr schön: „Holleschowitz“, mit farbigen Akzenten, ebenso „Stalkerinsel“. Wie gut weiss er seine Prager Motive zu finden! Das kleinbild „Tobogan“, sehr geschackvoll und kultiviert sehr gut die Schneelandschaften. Holan hat sebviele gelernt in der letzten Zeit, auch er baut, was die Farbe abelant, seine Bilder viel bedächtiger antrüber auf. Er koloriert nicht mehr. Manchmal kommt er, durch sein Können verleitet, in die Nähe der Impressionismus-Nachzügler („Sommer“) dann bewegt er sich auf ziemlich gefährlichen Boden.

Auch Holý wagt farbige Kunststücke und stellt sie, ein „weisses Stilleben“ zusammen, das eine Singerfertigkeit versündet. Schön sind die Landschaften „Aus Lieben“, „Karolinenhal“ , „Bahnhofsgebäude“, „Wirtschaus beim Ausstellungsplatze“, farbit äusserst einheitlich die olivgrünen Bilder der „Bäume im Frühling“, „Bäume am Weiher“, des „Weiher“. Die figuralen Bilder meistens noch immer Versuche aber manche - wie etwa „die Regenschirme“ - voll lebendiger Ursprünglichkeit.

Marie Schnablová liebt und verehrt den göttlichen Zöllner. Ihre Landschaften sind gar nicht rizlos, aber vielleicht doch zu absichtlich in ihrem dilettantenhaftem Gepräge. Der „Herbst im Baumgarten“, wo die Naturwunder in grösserem Format geschaut sind, ist jedenfalls das schönste Bild.

Die Skulpturen Karel Kotrbas halten immer noch ncht Schritt mit den Bildern seiner Kollegen.

PISKAČ, Bedřich. Výstava malířů Holana, Holého, Kotíka, Šnoblové a sochaře Kotrby, (Dům umělců, duben 1926), Volné směry, roč. XXIV, 1926, s. 167.

Hned na začátku nutno poznamenati, že výstava má velmi slušnou úroveň. Tato skupina, po svém odchodu z Um. Besedy, kde představovala levé křídlo a nejlepší malíře a která po prve se loni představila samostatnou výstavou,

letos znovu potvrdila a zhodnotila svoje malířské métier tak, že dnes tvoří skupinu několika mladých výtvarníků, jež navzájem poutá jistá seriosnost a řekl bych i stránka výtvarně technická a řemeslná jejich malířského umění.

Také letos těžiště výstavy leží v krajině. Je to v první řadě Holan, který svoji Letnou maluje s láskou připomínající takového pražského Utrilla, jako byl kdysi neprávem podceňovaný Minařík. Ať je to pohled z Letné, klubová ohrada, lanová dráha, nebo restaurační kiosk v parku, vše malováno se sentimentálností, jež mnohde až příliš lpí na vzhledu a povrchu věcí. Holý naproti tomu je více zaujat Utrillem a Derainem. Jeho obrazy krajin jsou francouzštější, . Kromě nich vystavuje i dvě zátiší (č. 42 a č. 51) velmi jemně barevně cítěná. Figurální obrazy Holého nejsou dost přesvědčivě dělány, Jsou to na mnoze dosud příliš anekdotické výseky (dvě paní s dětským kočárkem, č. 37, několik dívek s deštníky, č. 52, atd.) působící ještě hodně genrovitě a postrádající značně obrazové logiky.

P. Kotík je letos ještě více dotčen vlivem J. Čapka, z něhož namnoze přejímá jisté geometricko-daumierovské pojetí figury. Sám je jaksi nejsvráznější a nejvýbornější a tím na něm jsou též patrnější cizí vlivy než na ostatních.

Portréty sl. Šnablové jsou velmi pečlivě dělány, ale celkem nevynikají (až na portrét matky č. 81, a kresbu dítěte) nad úroveň akademickou.

Kotrba je jistě sochař veliké útočnosti a energie, vzdor tomu schází jeho věcem jistá výtvarná inteligence a stojí ještě příliš pod vlivem Gutfreunda a ještě více snad Dvořáka.

Nebyla to idea revolučnosti a vytýčení si nového výtvarného ideálu, která svedla tyto umělce dohromady. Výbojnost a hledání nových cest není v jejich programu. Přes to, co chtěli, dosáhli již málem dnes a na tomto podkladě lze pracovat, beze všech velikých převratů s důvěrou, že výsledek bude vždy čestný.

N. (Viktor Nikodem). Kulturní hlídka, Národní osvobození, roč. III, 1926, č. 116, 27. 4., s. 3.

(...) V **Krasoumné jednotě** vystavuje skupina mladých, bývalých členů Umělecké Besedy: malíři **Holan, Holý, Kotík, Schnablová a sochař Kotrba**. U všech je patrna francouzská orientace (hlavně tu působí Utrillo, Vlaminck, Rousseau). Cizích podnětů je užito k líčení domácího života (Besední tradice). Převládá charakterisační realismus nad čistě výtvarnou stránkou. Mimo Schnablovou malíři opustili novoklasicismus a rovněž sociálně sentimentální líčení periferijních proletářských výjevů. Nejsympatičtěji se

představuje **Holan** ve velkoměstských a periferijních pražských krajinách silně ovlivněných Utrillem a Vlaminckem, v nichž operuje hodně charakteristickými černými, hnědými a šedými tóny pastózně špachtlí nanášenou barvou, líčící strukturu země, omítky atd. Holanova malba je svěží a živá, pozorně vytvářející s pěkným barevným smyslem. Jeho barva, třeba že má pro mladého malíře příliš kultivované vzory je živá, má výtvarnou sílu. Méně živosti, kde klassicisující formální pojetí je ožívováno pohnutější strukturou malby hlavně v pozadí, čímž vzniká jistá nesourodost.

Kotík usilující o robustní charakterní sukovitost a až groteskní syrovost je právě v charakteristice někdy dosti nevýrazný („Balkon“, „Z jara“); jeho sukovitě lámaná, silná, jindy zas tvrdě tenká linka tvar spíš ohraničuje než vytváří a je při ní i při Kotíkově barvě značně odvážné a bizarní a jaksi suché nebezpečí jisté dekorativnosti.

Lyričtější **Holý** zesiluje výraznost své poněkud mdlé malby aktů, portrétů, uličních výjevů a prostých velkoměstských i venkovských přírodních motivů krajinných (tento zájmový rozsah je vlastní všem třem malířům skupiny) z vnějška a ex post na řídce podmalovaném podkladu pastosně špachtlí nanášenou barvou svítivými lesky, linií kreslenou, nebo obráceným štětcem vyrytou strukturou listů atd.

Akademické portrétní hlavy, drobné obrázky chtěné naivity, již vzorem jsou malby na pouťových střelnicích a celník Rousseau i velký „staromistrovský“ černý klassicisující „Dvojportrét se psem“ malířky **Schnablové** jsou stejně pečlivě uhlazené a výrazově mrtvé.

Kotrbovy plastiky při snaze o zjednodušenou sevřenou formu hodně všední. Vedle této skupiny vystavují zde ještě Ditrichová-Bochořáková běžnou grafiku dřevorytovou a poněkud živější studie a skizzy pohybové, vilé Fischer pohlednicové akvarely malebných architektur z Českého Krumlova, Prachatic, Prahy a Rothenburgu.

J. Č. (Josef Čapek). Pražské výstavy, Lidové noviny, roč. XXXIV, 1926, č. 198, 18. 4.

(...) V Krasoumné Jednotě otevřela svou výstavu skupina dissidentů z Umělecké Besedy, jaksi její mladší odnož, vyznačená zde jmény: K. Holan, M. Holý, P. Kotík, K. Kotrba a M. Schnablová. Proti domovinnému rázu tvorby, jaký je charakteristický pro kmenové mužstvo Umělecké Besedy, ukládá se tu nový vývojový rys, podnícený již příklady části Moderní Francie, jak je reprezentována zvláštní tvorbou Rousseauovou, Utrillovou, Foujítovou. Domácká inspirace přetavuje se tu tedy v nový intimismus, který mnohde, pod tlakem ovzduší novoklassicisujícího přechází až v dosti vyslovený

biedermeierisující ráz. V této manýře nejdále dostoupil **M. Holý**, který tu má obrazy velmi vkusné úrovně a stylisovanosti a při tom zvláště starodávnoho charakteru. U **Holana** se ukazuje tento návrat k rysům staromistrovství přes intimní koloristiku Utrillovu až ke způsobu malby z osmdesátých let. Jeho výraz je kultivovaný, podání velmi vážné a svědomité, jen by tu bylo žádoucí více modernějšího výtvarného vzruchu, více nervnosti a mocnosti. I zde je obraz často pojat jako zátiší, jako subtilní modloslužba intimní malbě, kde někdy bychom si vroucně žádali výrazu osobnějšího, dobově živějšího a hutnějšího. **Kotík** přináší rovněž obrazy velmi svědomité a jaksi ctižádostivě pojaté, neboť ukládá si tu zároveň vedle sebe dvě vážné úlohy, totiž přesnou kresebnost, téměř drátovitě se vkládající do prostoru, vybudovaného z barvy. Kresba tu zůstává stránkou převládající; má ostrost a konciznost moderního leptu, onu tenkou kresebnou stylisovanost, jakou známe od Foujity a někdy od Coubina, a neváže se dosti jednotnou a živou vlnou v celkový výraz malebný, vážený tu na vážkách skoro lékárnických. Sochař **Kotrba** náleží do této souvislosti poněkud volněji; hledá jednoduchý a kompaktní plastický výraz, který tu zatím nedostupuje nad hranice jisté obyčejnosti. **M. Schnablová** vězí beze zbytku v zakletí kresebného novoklasicismu a obrázkového biedermeierismu; vznikají tak práce úhledného a pečlivého rázu, poněkud však bezvýrazné, neživé a jakoby antikvitní.

PEČÍRKA, Jaromír. Holan, Holý, Kotík, Kotrba. Prager Presse, roč. VII, 1927, č. 92, 3. 4., s. 8.

Die genannten vier Künstler, welche in der „Mánes-Halle“ ausstellen, haben sich bereits seit Jahren in unserem Kunstleben vorteilhaft geltend gemacht. Anfangs als Mitglieder der „Umělecká Beseda“, seit 1921 als eine ausserhalb stehende Gruppe versäumen sie es nicht, alljährlich ihre Werke der Öffentlichkeit zu zeigen und ihr die Gelegenheit zu bieten, die Entwicklung ihrer Kunst zu verfolgen.

Der interessanteste Fall dieser künstlerischen „Vier“ dürfte ihr Ältester Pravoslav Kotík sein (geb. 1889). Man nahm zuerst Anstoss an seinen Werken, welche bewusst unedel in ihrer Form waren, aber gleichzeitig durch eine wohlerwogene Naivität und durch die eindringliche Art ihrer Erzählung den Beschauer gefesselt haben. War ja Kotík tatsächlich ein Erzähler, welcher in den als Kunstsujet modern gewordenen Schichten des arbeitenden Volkes immer neue Darstellungs-Motive zu finden musste. Und diese Motive an und für sich haben durch das Neuartige etwas Bestechendes an sich gehabt. Zudem wurden sie in einer ungelenkten Malart vorgetragen,

welche ihnen durchaus entsprach. Die Form war im Einklang mit dem Inhalt der Bilder. Der heutige Kotík ist bereits an einem anderen Orte seines künstlerischen Weges angelangt. Die Form seiner Bilder ist kunstvoller geworden, das Nationale wurde nun in den Zusammenstellungen der breiten Farben-Flächen offensichtlicher. Aus einer Budenkunst wurde jetzt eine Ausstellungskunst. Kotík, der einstige offenherzige Argot-Erzähler, ist nun Problematiker geworden. Ein Rückgang? Ein Entwicklungsstadium. Ich schätze Kotíks Kunst auch in dieser neuen Form, welche ja wieder nur eine Übergangsform ist, die wohl aber dem Maler neue Ziele zu zeigen imstande ist. Kotík empfindet intensiver als früher die Schönheit, Herrlichkeit der Farben und das allein dürfte ein gutes Zeichen seiner künftigen Entwicklung sein.

Karel Holan malt seine beliebten Vorstadtmotive mit derselben ruhigen Hingabe an das Motiv, das Modell wie in den früheren Jahren. Seine Bilder sind wahre Illustrationen des Geländes an der Peripherie. Dass er von Utrillo kommt und Vlaminck gerne hat, sieht man seinen Bildern unschwer an. Dass er weniger fest schreitet, wenn er die sachliche, trockene Darstellungsweise verlässt und sich in einer breiteren, fliessenderen Art versucht, ist auch zu merken. Auch dass ihm Kisling vertraut ist. Miloslav Holý ist ihm gegenüber ein Feinschmecker der Farbe. Übrigens hat er sich schon früher mit Farbenharmonien abgegeben. Bei ihm tritt das Gegenständliche des Motivs in den Hintergrund, zu Gunsten des Farbenproblems. Dass auch er feine Franzosen eifrig betrachtet, ist ebenso lobenswert, wie klar.

„Die Mutter mit dem Kinde“ von Karel Kotrba, eine grosse Gipsplastik, kann nicht gerühmt werden, da in ihr die Einheit eines wahrhaften Kunstwerkes nicht erreicht worden ist. Die Naturform grenzt da an die Kunstform, Abguss an Modelliertes. Eine Disharmonie, welche allzu störend wirkt.

Sociální skupina Ho-Ho-Ko-Ko výstavy 1925 - 1927

AK 1231/a

My 128i

KRASOUMNÁ JEDNOTA PRO ČECHY PRAHA
(DŮM UMĚLCŮ - PARLAMENT)

Tři výstavy:

- I. Obrazy a plastiky **Karla Holana, M. Holého, P. Kořínka a K. Kořby.**
- II. Výstava **Kateřiny Schöffnerové.**
- III. **Daumier.**

25. BŘEZEN — 13. DUBEN 1925.

Síň I.—IV.

Karel Holan — Praha:

	Kč
1. Olšany, olej, 1924	3000.—
2. Vodárna, olej, 1924	3000.—
3. Cirkus, olej, 1924	2500.—
4. Kuchyňské zátíší, olej, 1924	2000.—
5. Trať, olej, 1924	1500.—
6. Portrét děvčátka se psem, olej	neprod.
7. Krasojezdce, olej, 1923	3000.—
8. Umývání, olej, 1924	1500.—
9. Čerňovice, olej, 1924	900.—
10. Troja, olej, 1923	900.—
11. Pelc-Tyrolka, olej, 1923	600.—
12. Zimní krajina, olej, 1923	700.—

MALÍŘSKÉ
POTŘEBY

MALÍŘSKÁ
PLÁTNÁ

JAROSLAV ŠTOLOVSKÝ

Barvy pro umělce školy

„ŠTOLO“

1. československé továrny
akad. malíře J. Štolovského

Ochr. známka

Telef. 7450

Prod. a sklady: Tř. march.

FOCHE 45.

Praha XII., Král. Vinohrady.
El. dr. 10 a 11 Pštr.-Tržnice.

Cenky a vzorky pláten na požádání zdarma.

KRASOUMNÁ JEDNOTA PRO ČECHY PRAHA
(DŮM UMĚLCŮ – PARLAMENT)

Tři výstavy:

I. Obrazy a plastiky **Karla Holana, M. Holého, P. Kotíka a K. Kotrby**

II. Výstava **Kateřiny Schöffnerové**

III. **Daumier**

25. březen – 13. duben 1925

Síň I.-IV.
Karel Holan – Praha:

1. Olšany, olej, 1924
2. Vodárna, olej, 1924
3. Cirkus, olej 1924
4. Kuchyňské zátíší, olej, 1924
5. Trať, olej, 1924
6. Portrét děvčátka se psem, olej
7. Krasojezdkyně, olej, 1923
8. Umývání, olej, 1924
9. Čeřenice, olej, 1924
10. Troja, olej, 1923
11. Pelc-Tyrolka, olej, 1923
12. Zimní krajina, olej, 1923
13. Portrét pí. M. D., olej, 1925
14. Portrét sl. M. P., olej, 1924
15. Lída, olej, 1923
16. Krotitel lvů, olej, 1925
17. Akrobatky, olej, 1925
- 18.-31 14 ilustračních kreseb k Erbenově „Kytici“, tužka, 1923
32. Cirkus, pálená hlína, 1923
33. Utopeným, sádra, 1924

Miloslav Holý – Karlín:

34. Krajina z Paříže, 1923
35. Ze St. Cloud, 1923
36. Pasák koz, 1923-24
37. Lavička, 1924
38. Rybáři, 1924
39. Setkání, 1924
40. Rodiče, 1924
41. Jarní krajina, 1924
42. Kvetoucí zahrada, 1924
43. Kostel na Křivoklátě
44. U porážky, 1924
45. Na venkově, 1924
46. Podzim na Letné, 1924
47. Portrét, 1924
48. U Rohanského ostrova, 1924
49. Kavárna, 1925
50. Portrét, 1925
51. Portrét pí. D., 1925
52. Lidé, tužkové kresby

Pravoslav Kotík – Mladá Boleslav:

53. Krajina od Turnova, 1923 (sbírka pí. Fišerové)
54. Podobizna, 1923

55. Vítání, 1923-24
56. Přátelé, 1923-24 (sbírka pí. Fišerové)
57. Ledaři, 1924
58. U Jizery, 1924
59. Stěhování, 1924
60. Párky, 1923
61. Matka, 1924
62. Frydolínka, 1924
63. Dvě ženy u vody, 1924
64. Žena, 1924
65. Ráno, 1924 (sbírka pí. Fišerové)
66. Pondělí, 1924
67. Před obědem, 1924
68. Hory, 1924
69. Na předměstí, 1924
70. Ústroj
71. Dvě nahé ženy, 1924-25
72. Neděle, 1924
73. Hospoda, 1924
74. V hospodské zahradě, 1924
75. Podobizna, 1923
76. Podobizna slečny J. G.
77. Koníci, 1924
78. Slepý, 1924
79. Mlékař, 1924
- 80.-88. 9 kreseb

Karel Kotrba – Dejvice:

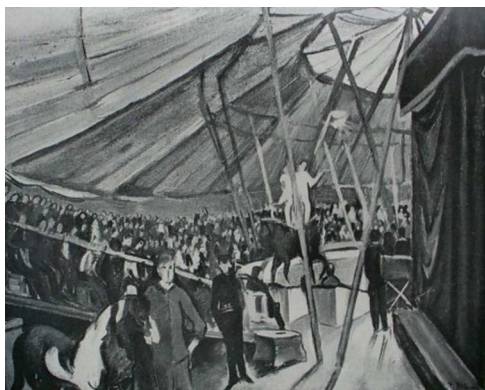
89. Portrét sl. Č., pálená hlína,
90. Chůva, sádra
91. Setkání, sádra

Identifikovatelné exponáty:

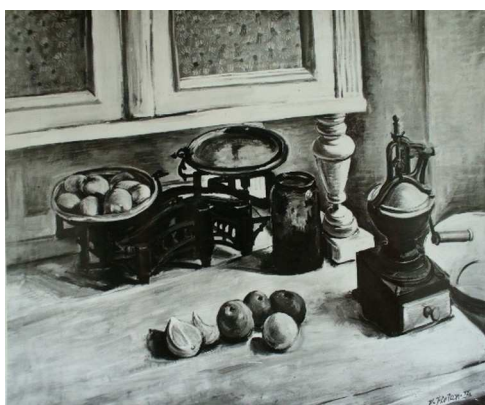
1. Olšany, olej, 1924

Karel Holan, Olšany, 1924, olej na plátně, 80 x 100 cm, značeno vpravo dole: K. Holan 24, Národní galerie v Praze, O 5301.

3. Cirkus, olej 1924

Karel Holan, Cirkus, 1924, olej, dnes nezvěstné, reprodukce z: Život IV, 1924.

4. Kuchyňské zátiší, olej, 1924

Karel Holan, Kuchyňské zátiší, 1924, olej na plátně, 80 x 93 cm, značeno vpravo dole: K. Holan 24, Galerie výtvarného umění v Ostravě, O1313.

7. Krasojezdkyně, olej, 1923
Karel Holan, Krasojezdkyně, 1922, olej na plátně, 111 x 90 cm, soukromá sbírka.

18.-31 14 ilustračních kreseb k Erbenově „Kytici“, tužka, 1923, soukromá sbírka.

32. Cirkus, pálená hlína, 1923

Karel Holan, Cirkus (Krasojezdkyně), 1923, pálená hlína, nedochováno, reprodukce z: ŠMÍD, Jiří. *Karel Holan*, Praha, 1984.

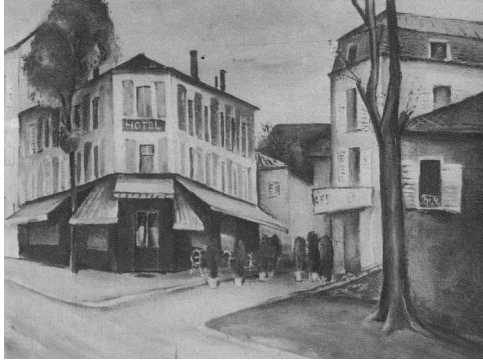
33. Utopeným, sádra, 1924

Karel Holan, Utopeným, 1924, sádra, dnes neznámé, reprodukce z: *Život IV*, 1924.

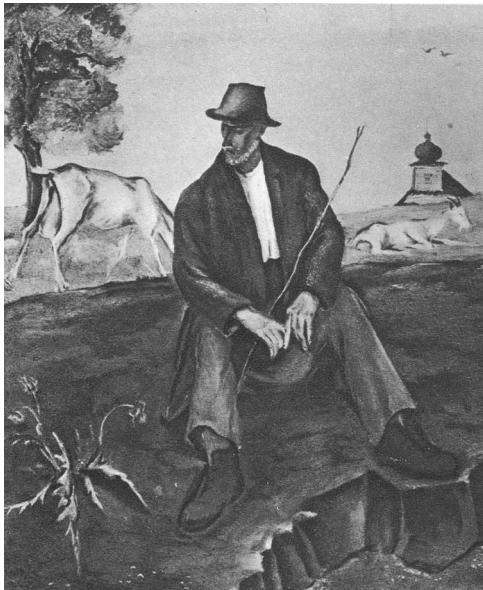
34. Krajina z Paříže, 1923

Miloslav Holý, Krajina z Paříže (Most v Paříži), 1923, olej na plátně, 50 x 60 cm, značeno vpravo dole: Holý 23 Paříž, soukromá sbírka.

35. Ze St. Cloud, 1923

Miloslav Holý, Ze St. Cloud (Z Paříže), 1923, olej na plátně, 49 x 59 cm, značeno vlevo dole: Holý 23, Západočeská galerie v Plzni, O 1165.

36. Pasák koz, 1923-24

Miloslav Holý, Pasák koz, 1923-24, olej na plátně, 70 x 62 cm, Státní galerie ve Zlíně, O – 973.

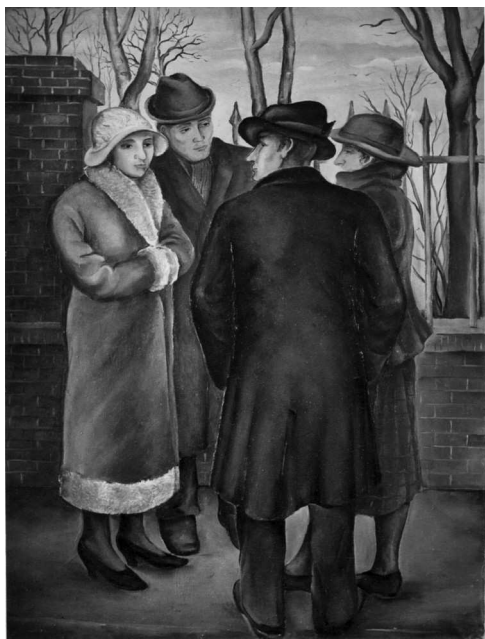
37. Lavička, 1924

Miloslav Holý, Lavička, 1924, olej na plátně, 95,5 x 104 cm, značeno vlevo dole: Holý 24, Národní galerie v Praze, O 8259.

38. Rybáři, 1924

Miloslav Holý, Rybáři, 1924, olej na plátně, 105 x 74 cm, značeno vlevo dole: Holý 1924, Národní galerie v Praze, O 11643.

39. Setkání, 1924

Miloslav Holý, Setkání, 1924, olej na plátně, 110 x 80 cm, v r. 1968 prodáno do SSSR.

40. Rodiče, 1924

Miloslav Holý, Rodiče, 1924, olej na plátně, 85 x 70 cm, Galerie umění v Karlových Varech, O 687.

42. Kvetoucí zahrada, 1924

Miloslav Holý, Kvetoucí zahrada (Jaro v zahrádkách – U Bulovky), 1924, olej na plátně, 60 x 80 cm, soukromá sbírka.

43. Kostel na Křivoklátě, 1924

Miloslav Holý, Kostel na Křivoklátě, 1924, olej na plátně, 61 x 80 cm, Oblastní galerie v Liberci, inv. č. 1636.

44. U porážky, 1924

Miloslav Holý, U porážky v Karlíně, 1924, olej na plátně, 75 x 70 cm, soukromá sbírka.

45. Na venkově, 1924

Miloslav Holý, Na venkově (U plotu – z Křivoklátu), 1924, olej na plátně, 70 x 75 cm, Východočeská galerie Pardubice, O 675.

46. Podzim na Letné, 1924

Miloslav Holý, Podzim na Letné, 1924, olej na plátně, 52 x 65 cm, Národní galerie v Praze, O 5714.

48. U Rohanského ostrova, 1924

Miloslav Holý, U Rohanského ostrova, 1924, olej na plátně, 46 x 53 cm, Muzeum hl. m. Prahy, MMP 37 805.

49. Kavárna, 1925

Miloslav Holý, Kavárna (Kavárna Union), 1925, olej na plátně, 76 x 90 cm, značeno vpravo dole: Holý 25, Galerie moderního umění, Hradec Králové, O 770.

50. Portrét, 1925

Miloslav Holý, Podobizna staré paní, 1925, olej na plátně, 90 x 81 cm, značeno vpravo dole: Holý 25, Národní galerie v Praze, O 5298.

51. Portrét pí. D., 1925

Miloslav Holý, Portrét pí. D. (Podobizna ženy), 1925, olej na plátně, 53 x 47 cm, značeno vpravo dole:
M. Holý 25, Galerie výtvarného umění v Ostravě, O 1143.

52. Lidé, tužkové kresby

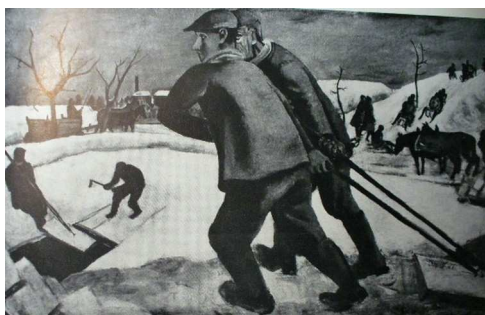
Miloslav Holý, Lidé, tužkové kresby

Např. Dívka v klobouku, 1925, tužka, kresba 41 x 25 cm, papír 47 x 36 cm, soukromá sbírka.

56. Přátelé, 1923-24

Pravoslav Kotík, (Po představení), 1923-24, olej na plátně, 100 x 100 cm, Galerie hlavního města Prahy, M 3618.

57. Ledaři, 1924

Pravoslav Kotík, Ledaři, 1924, olej na plátně, 70 x 100 cm, býval v Domově důchodců v Krnsku, který byl restituován (dnes snad ve sbírce zámku Horní Krnsko).

59. Stěhování, 1924

Pravoslav Kotík, Stěhování, 1924, olej na plátně, 55 x 54 cm, značeno vpravo dole: P. Kotík 24, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, O 282.

61. Matka, 1924

Pravoslav Kotík, Matka, 1924, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 12. 4. 1925.

66. Pondělí, 1924

Pravoslav Kotík, Pondělí, 1924, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Salon IV*, 1925.

69. Na předměstí, 1924

údaje dle Pánkové: Pravoslav Kotík, Na ulici, 1924, olej na překližce, 39 x 55 cm, značeno vlevo dole štětcem: P. Kotík 1924, Muzeum umění Olomouc, O1137.

70. Ústroj

Pravoslav Kotík, Ústroj, 1925, olej na plátně, 70 x 41 cm, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 21. 3. 1926.

72. Neděle, 1924

Pravoslav Kotík, Neděle, 1924, dnes nezvěstné, reprodukce z katalogu: *I. členská výstava Sdružení výtvarných umělců a přátel československého umění Myslbek*, duben-květen 1932, Praha.

73. Hospoda, 1924

Pravoslav Kotík, Hospoda, 1924, olej na plátně, 43 x 54 cm, značeno vpravo dole: P. Kotík 1924, Národní galerie v Praze. O 5583.

74. V hospodské zahradě, 1924

Pravoslav Kotík, Hospodská zahrada (V hospodské zahradě), 1924, dnes neznámé, reprodukce z: Veraikon 1925, roč. XI, s. 99.

75. Podobizna, 1923

Pravoslav Kotík, Podobizna, 1923-24, dnes neznámé, reprodukce z: *Prager Presse*, 21. 3. 1926.

89. Portrét sl. Č, pálená hlína
Karel Kotrba, Portrét sl. Č. (Podobizna mladé ženy, Podobizna paní Kotrbové), 1924, bronz, v. 47 cm,
značeno: K. Kotrba, Národní galerie v Praze, P 1716.

AK 1230/a

AK 1230

KRASOUMNÁ JEDNOTA PRO ČECHY
PRAHA I., DŮM UMĚLCŮ-PARLAMENT

TŘI VÝSTAVY:

- I. Výstava obrazů a soch: K. Holan,
M. Holý, P. Kotík, K. Kotrba,
M. Schnablová.
- II. Výstava grafiky H. Bochořákové-Dittrichové, Brno.
- III. Obrazy Viléma Fischera, Č. Krumlov.

Od 10. dubna do 9. května 1926.

Seznam obrazů a soch.

Karel Holan — Praha:

	Kč
1. Přístav, 1925	1500.—
2. Jaro, 1925	600.—
3. Cesta na Letnou, 1926	900.—
4. Alej, 1925	700.—
5. Lída, 1925	soukr. maj.
6. Letná, 1926	600.—
7. Bubeneč v zimě, 1925	soukr. maj.
8. Strážní domek, 1925	900.—
9. Skleník, 1925	800.—
10. Lanová dráha, 1926	900.—
11. Portrét pí. M. H., 1925	soukr. maj.
12. Akt, 1926	2000.—
13. Císařský mlýn, 1925	1200.—
14. Letohrádek, 1925	1500.—
15. Kluziště, 1926	1500.—
16. Císařský ostrov, 1925	1500.—
17. Kytice, 1925	700.—

KRASOUMNÁ JEDNOTA PRO ČECHY PRAHA
(PRAHA I., DŮM UMĚLCŮ – PARLAMENT)

Tři výstavy:

I. Výstava obrazů a soch: **K. Holan, M. Holý, P. Kotík, K. Kotrba, M. Schnablová**

II. Výstava grafiky **H. Bochořákové – Ditrichové**, Brno.

III. Obrazy **Viléma Fischera**, Č. Krumlov.

Od 10. dubna do 9. května 1926

Seznam obrazů a soch.

Karel Holan – Praha:

1. Přístav, 1925
2. Jaro, 1925
3. Cesta na Letnou, 1926
4. Alej, 1925
5. Lída, 1925
6. Letná, 1926
7. Bubeneč v zimě, 1925
8. Strážní domek, 1925
9. Skleník, 1925
10. Lanová dráha, 1926
11. Portrét pí. M. H., 1925
12. Akt, 1926
13. Císařský mlýn, 1925
14. Letohrádek, 1925
15. Kluziště, 1926
16. Císařský ostrov, 1925
17. Kytice, 1925
18. Houpačky, 1926
19. Tunel, 1926
20. Tobogan, 1926
21. Holešovice, 1926
22. Pastouška, 1925
23. Léto, 1925
24. Zimní krajina, 1925
25. Kubíkův mlýn, 1925
26. Ulice v zimě, 1925
27. Ulice v Bubenci, 1926

Miloslav Holý – Karlín:

28. Karlín, 1925
29. „Alejíčky“, 1925
30. Za invalidovnou, 1925
31. Rybník, 1925
32. Stromy u rybníka, 1925
33. Kostelní náměstí v Bubenci, 1925
34. Zeď, 1925
35. Dům v zahradě, 1925
36. Dva akty, 1925
37. Dvě ženy s kočárkem, 1925
38. Dvě dívky u bílého domu, 1925
39. Portrét dívky v modrých šatech, 1925
40. Portrét z profilu, 1926
41. Portrét sl. K., 1925
42. Zátíší s kokosem a fíky, 1926

43. D.F.C., 1925
44. Hostinec u výstaviště, 1925
45. Bledý portrét, 1926
46. Jarní stromy, 1925
47. Dívka s růžovou šálou, 1926
48. Nádražní dům, 1925
49. Žena v košili, 1926
50. Zátíší se sardinkami, 1926
51. Bílé zátíší, 1926
52. Deštníky, 1926
53. Sedící akt, 1926

Pravoslav Kotík – Ml. Boleslav:

54. Krajina, 1925
55. Krajina, 1925
56. Z jara, 1925
57. Model, 1925
58. Siesta, 1925
59. Matka, 1925
60. Krajina, 1925
61. Dvě holčičky, 1925
62. Balkon, 1925
63. Spící, 1925
64. Zpěváci, 1925
65. U okna, 1925
66. Na předměstí, 1925
67. Krajina, 1925
68. Orání, 1925
69. Studentka, 1925
70. Děti, 1925
71. Zátíší, 1925
72. Zátíší, 1925
73. Krajina, 1925
74. Zátíší, 1925
75. Podobizna sl. M. Š., 1925

Karel Kotrba – Bubeneč:

76. Torso ženy, sádra
77. Sedící dívka, sádra
78. Portrét malíře P., pálená hlína
79. Dřímající, pálená hlína
80. Dřímající, sádra

Marie Schnablová – Vinohrady:

81. Portrét matky
82. Portrét přítelkyně
83. Dvojportrét se psem
84. Jarní krajina
85. Jarní krajina
86. Podzimní krajinka
87. Podzimní krajinka
88. Vesnice
89. Troja
90. Na Františku
91. Okno s pelargonii
92. Podzim ve Stromovce
93. Ulice z Vinohrad
94. Portrét neznámého muže z lidu
- 95.-106. Portrétní kresby

Identifikovatelné exponáty:

1. Přístav, 1925

Karel Holan, Přístav, 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 25. 4.1926.

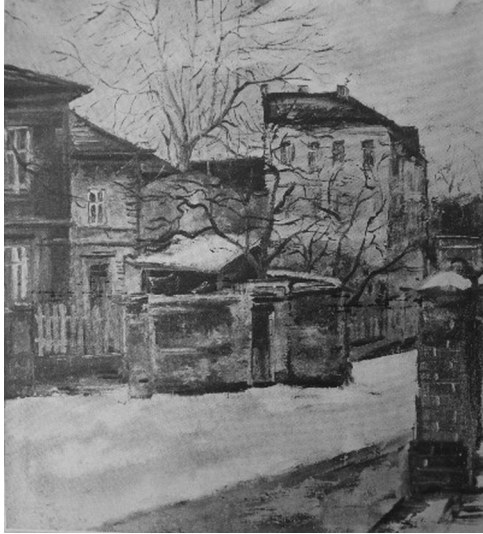
3. Cesta na Letnou, 1926

Karel Holan, Cesta na Letnou, 1926, dnes nezvěstné, reprodukce z archivu Milady Sukdolákové.

5. Lída, 1925

Karel Holan, Lída, 1925, olej na plátně, 44 x 38 cm, značeno vpravo nahoře: K. Holan, dnes nezvěstné; reprodukce z: *Salon IV*, 1925; údaje z: kat. výstavy Karla Holana, Sdružení výtvarných umělců a přátel československého umění Myslbek, Praha 1933.

7. Bubeneč v zimě, 1925

Karel Holan, Bubeneč v zimě, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Salon IV*, 1925.

10. Lanová dráha, 1926

Karel Holan, Lanová dráha na Letné, 1926, olej na plátně, 75x70 cm, značeno vlevo dole: K. Holan, vpravo dole: K. Holan 26, Galerie výtvarného umění v Ostravě, O 629.

13. Císařský mlýn, 1925

Karel Holan, Císařský mlýn, 1922, olej na plátně, 48 x 60 cm, soukromá sbírka.

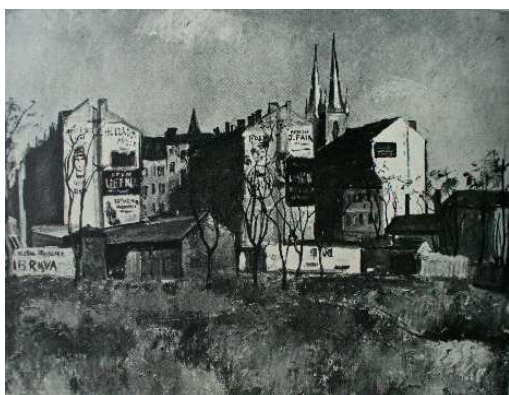
15. Kluziště, 1926

Karel Holan, Kluziště (Kluziště na Štvanici), 1926, olej na plátně, 80 x 100 cm, značeno vpravo dole: K. Holan 25, soukromá sbírka.

18. Houpačky, 1926

Karel Holan, Houpačky (Komedianti – Houpačky), 1926, olej na plátně, 74 x 55,5 cm, značeno vlevo dole: K. Holan, Galerie výtvarného umění v Ostravě, O 1275.

21. Holešovice, 1926

Karel Holan, Holešovice, 1926, dnes nezvěstné, reprodukce z: kat. výstavy Karla Holana, Sdružení výtvarných umělců a přátel československého umění Myslbek, Praha 1933.

23. Léto, 1925

Karel Holan, Letní den, 1925, soukromá sbírka.

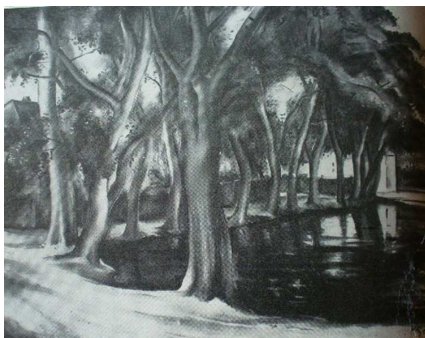
29. Alejíčky, 1925

Miloslav Holý, Alejíčky (Alej s akáty), 1925, olej na plátně, 71 x 85 cm, soukromá sbírka.

30. Za Invalidovnou, 1925

Miloslav Holý, Za Invalidovnou (Za Invalidovnou v Karlíně), 1925, olej na plátně, 60 x 80 cm, značeno vlevo dole: Holý 25, Galerie moderního umění v Hradci Králové, O 1027.

31. Rybník, 1925

Miloslav Holý, Rybník (Rybník na Křivoklátě), 1925, olej na plátně, 61 x 80, soukromá sbírka.

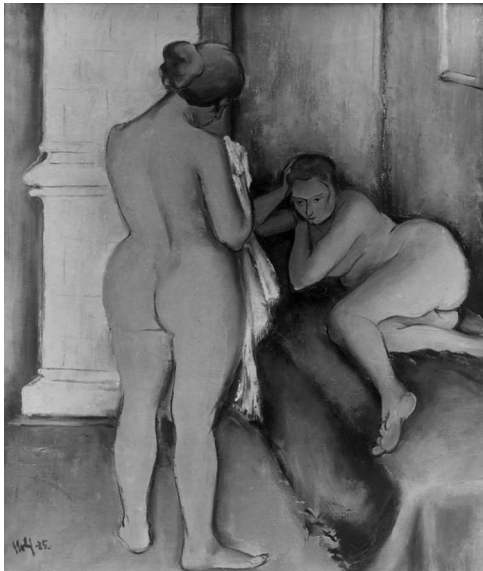
32. Stromy u rybníka, 1925

Miloslav Holý, Stromy u rybníka (Křivoklát), 1925, olej na plátně, 70 x 75 cm, soukromá sbírka.

35. Dům v zahradě, 1925

Miloslav Holý, Dům v zahradě (Dům v zahradě na Křivoklátě), 1925, olej na plátně, 41 x 50 cm, soukromá sbírka.

36. Dva akty, 1925

Miloslav Holý, Dva akty, 1925, olej na plátně, 85 x 70 cm, zničeno, reprodukce z archivu pozůstalosti malíře, soukromá sbírka.

37. Dvě ženy s kočárkem, 1925

Miloslav Holý, Dvě ženy s kočárkem, 1925, olej na plátně, 69 x 62,5 cm, značeno vlevo dole: Holý 25, České muzeum výtvarných umění, O 538.

38. Dvě dívky u bílého domu, 1925

Miloslav Holý, Dvě dívky u bílého domu (Vzpomínání na mrtvého), 1924, olej na plátně, 69 x 62 cm, soukromá sbírka.

39. Portrét dívky v modrých šatech, 1925

Miloslav Holý, Portrét dívky v modrých šatech, 1925, olej na plátně, 68 x 55 cm, dnes neznámé, reprodukce z archivu pozůstalosti malíře, soukromá sbírka.

41. Portrét sl.K., 1925

Miloslav Holý, Portrét slečny K., 1925, dnes neznámý, reprodukce z: *Prager Presse*, 25. 4. 1926.

43. D.F.C., 1925

Miloslav Holý, D.F.C. (Hřiště D. F. C. na Letné), 1925, olej na plátně, 34 x 43 cm, soukromá sbírka.

44. Hostinec u výstaviště, 1925

Miloslav Holý, Hostinec u výstaviště (Restaurace u Stromovky / Restaurace ve Stromovce), 1925, olej na plátně, 38,5 x 46,5 cm, značeno vlevo dole: Holý 25, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, O 893.

45. Bledý portrét, 1926

Miloslav Holý, Bledý portrét, 1926, olej na plátně, 51,5 x 45 cm, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem, O 567.

46. Jarní stromy, 1925

Miloslav Holý, Jarní stromy, 1925, olej na plátně, 41 x 50 cm, soukromá sbírka.

48. Nádražní dům, 1925

Miloslav Holý, Nádražní dům, 1925, olej na plátně, 51 x 60 cm, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích.

49. Žena v košili, 1926

Miloslav Holý, Žena v košili (Podobizna Andy v košili), 1926, olej na plátně, 69 x 62 cm, soukromá sbírka.

51. Bílé zátiší, 1926

Miloslav Holý, Bílé zátiší, 1926, olej na plátně, 48 x 58 cm, soukromá sbírka.

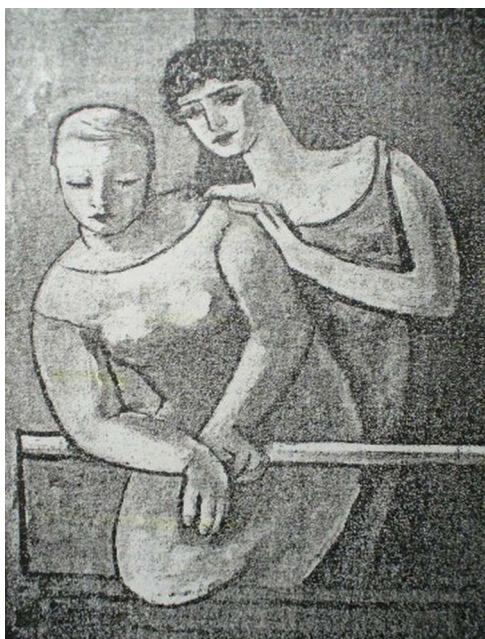
52. Deštníky, 1926

Miloslav Holý, Deštníky, 1926, olej na plátně, 74 x 91,5 cm, značeno vpravo dole: Holý 26, Galerie výtvarného umění v Ostravě, O 520.

54. Krajina, 1925

Pravoslav Kotík, Krajina, 1925, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 25. 4.1926.

62. Balkon, 1925

Pravoslav Kotík, Balkon (Na balkóně), 1924-25 olej na plátně, 35 x 28 cm, soukromá sbírka, reprodukce z: katalog výstavy Holan – Holý – Kotík – Kotrba 1927.

64. Zpěváci, 1925

Pravoslav Kotík, Zpěváci (Pouliční zpěváci), 1925, dnes neznámé, reprodukce z: SOLDAN, Fedor. Sociální umění : Sociální malířství a sochařství dvacátých a třicátých let, Praha 1980 (údaje o obraze neuvedeny).

66. Na předměstí, 1925

Pravoslav Kotík, Na předměstí, 1925, dnes neznámé, reprodukce z: *Prager Presse* 25. 4. 1926.

70. Děti, 1925

Pravoslav Kotík, Děti, 1925, dnes neznámé, reprodukce z: *Prager Presse* 21. 3. 1926.

72. Zátiší, 1925

Pravoslav Kotík, Zátiší, 1925, dnes neznámé, reprodukce z: *Prager Presse* 21. 3. 1926.

76. Torso ženy, sádra

Karel Kotrba, Torso ženy, nedat., bronz, v. 104 cm, neznačeno, Galerie výtvarného umění v Ostravě, PI 141.

77. Sedící dívka, sádra

Karel Kotrba, Sedící dívka, 1926, sádra, v. 74 x 40 x 51 cm, neznačeno, Národní galerie v Praze, P 3991.

79. Dřímající, pálená hlína

Karel Kotrba, Dřímající (Podobizna ženy), nedat., nesign., pálená hlína patinovaná, v. 39 cm, Východočeská galerie v Pardubicích, P 273.

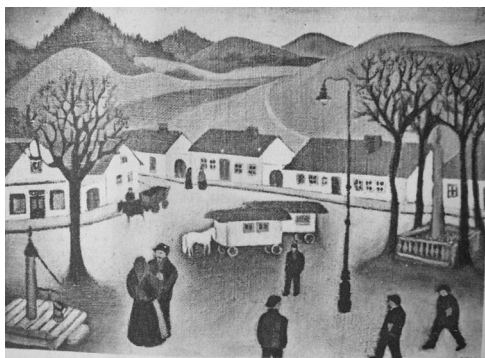
81. Portrét matky

Marie Schnablová, Portrét matky (Matka), 1924, olej, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Život IV*, 1924, s. 110.

83. Dvojportrét se psem

Marie Schnablová, Dvojportrét se psem, 1924, olej, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Život IV*, 1924, s. 94.

88. Vesnice

Marie Schnablová, Maloměsto, dnes neznámé, reprodukce z: Prager Presse, 10. 2. 1924.

92. Podzim ve Stromovce

Marie Schnablová, Podzim ve Stromovce (Ze Stromovky), dnes neznámé, reprodukce z: Život III, 1923, za s. 32.

95. Portrét přítelkyně

Marie Schnablová, Portrét ženy, 1922, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Život* II, 1922, s. 173.

„SÍŇ MÁNESA“
CXXIV. VÝSTAVA S. V. U. MÁNES

HOLAN – HOLÝ – KOTÍK – KOTRBA

19. březen 1927 – 10. duben 1927
PRAHA

Seznam obrazů:

Karel Holan, Praha.

1. Máňa, olej
2. Akt, olej
3. Zimní krajina, olej
4. Zátíší, olej
5. Radlice, olej
6. Radlice ve sněhu, olej
7. Černá vrata, olej
8. Viadukt, olej
9. Zátíší s uzenáči, olej
10. Blok s ohradou, olej
11. Podobizna dívky, olej
12. Santoška, olej
13. Dvorek, olej
14. Továrna, olej
15. Letná, olej
16. Kytice, olej

Miloslav Holý, Karlín.

17. U Pelc-Tyrolky, olej
18. Silnice ke Kobylisům, olej
19. Palmovka, olej
20. Zvonice, olej
21. Bílé domky u tratě, olej
22. Bílé domky, olej
23. Zátíší s novinami, olej
24. Květiny, olej
25. Havelkova továrna v Karlíně, olej
26. Akt v modrém, olej
27. Půlakt, olej
28. Žena v hnědých šatech, olej
29. Portrét pana S., olej
30. U Rohanského ostrova, olej
31. Sedící akt, olej

Pravoslav Kotík, Ml. Boleslav.

32. Pekaři, olej
33. Podobizna, olej
34. Žebrák, olej
35. Komposice I., olej
36. Komposice II., olej
37. Komposice III., olej
38. Zedníci, olej
39. Kytice, olej
40. Akt, olej
41. Zátíší, olej
42. Holčička, olej

- 43. Milenci, olej
- 44. Pradleny, olej
- 45. Děvče s konví, olej
- 46. Žluté šaty, olej
- 47. Akt s květinou, olej

Karel Kotrba, Praha.

- 48. Matka, sádra
- 49. Portrét paní M., bronz
- 50. Portrét paní S., sádra

Identifikovatelné exponáty:

1. Máňa, olej

Karel Holan, Máňa, 1926, olej na plátně, 60 x 40 cm, značeno vpravo po straně: K. Holan 26, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 27. 3. 1927, údaje z: kat. výstavy Karla Holana, Sdružení výtvarných umělců a přátel československého umění Myslbek, Praha 1933.

2. Akt, olej
Karel Holan, Akt (Sedící), 1925, olej na plátně, 120 x 80 cm, značeno vpravo dole: K. Holan 25,
Národní galerie v Praze, O 13973.

6. Radlice ve sněhu
Karel Holan, U Malvazinek (Radlice ve sněhu), 1927, olej na plátně, 60 x 81 cm, značeno vlevo
uprostřed: Karel Holan, Galerie výtvarného umění v Ostravě, O 1271.

7. Černá vrata, olej
Karel Holan, Černá vrata, nedat., dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 27. 3. 1927, roč.VII,
č. 85.

12. Santoška, olej

Karel Holan, Santoška, nedat., dnes nezvěstné, reprodukce z: *Světlozor*, 1927, roč. XXVII, č.25, s.489.

13. Dvorek, olej

Karel Holan, Dvorek (Kout na zahrádce), 1927, olej na plátně, 73,5 x 61,5 cm, značeno vpravo dole:
K. Holan – 27, Národní galerie v Praze, O 3294.

15. Letná, olej

Karel Holan, Letná, 1923, olej na plátně, 80 x 80 cm, soukromá sbírka

17. U Pelc-Tyrolky, olej
Miloslav Holý, Jaro na Pelc-Tyrolce, 1926, olej na plátně, 70 x 85 cm, Galerie hlavního města Prahy.

19. Palmovka, olej
Miloslav Holý, Palmovka, 1926, olej na plátně, 39 x 66, značeno vpravo dole: Holý 26, Národní galerie v Praze, O 6123.

21. Bílé domky u tratě, olej
Miloslav Holý, Bílé domky u tratě (Domky u tratě), 1926, dnes nezvěstné, reprodukce z: *Prager Presse*, 27. 3. 1927.

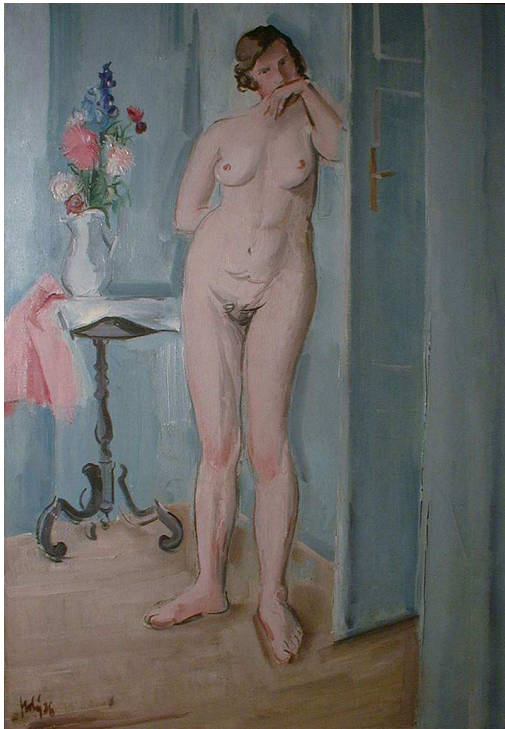

22. Bílé domky, olej
Miloslav Holý, Bílé domky (Jihočeská vesnice), 1927, olej na plátně, 47x79 cm, Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou, O-1361.

25. Havelkova továrna v Karlíně, olej, 1927

Miloslav Holý, Havelkova továrna v Karlíně, (Havelkova kovárna v Karlíně), 1927, olej na plátně, 61 x 80cm, Galerie moderního umění, Hradec Králové, O-7.

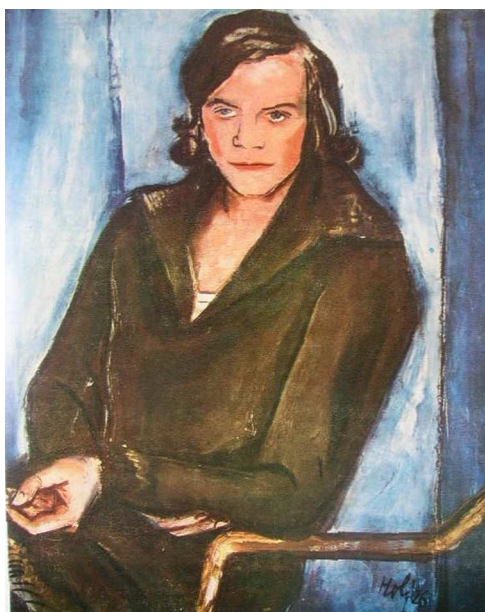

26. Akt v modrém, olej

Miloslav Holý, Akt v modrém, 1926, olej na plátně, 95 x 63 cm, soukromá sbírka.

27. Půlakt, olej
Miloslav Holý, Půlakt, 1926, olej na plátně, 53 x 46 cm, značeno vlevo dole: Holý 26, Národní galerie v Praze, O 14670.

28. Žena v hnědých šatech, olej
Miloslav Holý, Žena v hnědých šatech (Dívka v hnědých šatech), 1926, olej na plátně, 65 x 50 cm, Oblastní galerie v Liberci, inv. č. O1901.

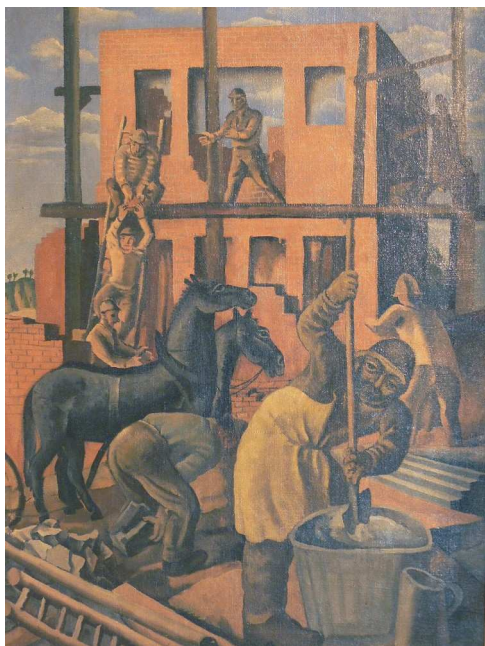
29. Portrét pana S., olej
Miloslav Holý, Podobizna pana Šteinera, 1927, olej na plátně, 65 x 51 cm, soukromá sbírka.

32. Pekaři
Pravoslav Kotík, Pekaři, 1926, olej na plátně, 100 x 130 cm, značeno vpravo dole: P. Kotík 1926,
Národní galerie v Praze, O 7960.

34. Žebrák, olej
Pravoslav Kotík, Žebrák, 1926, olej na plátně, 98,5 x 75,5 cm, značeno vlevo dole: P. Kotík 1926,
České muzeum výtvarných umění, O 260.

38. Zedníci, olej
Pravoslav Kotík, Zedníci, 1923 ,olej na plátně, 110 x 80 cm, Památník národního písemnictví v Praze, i. č. 22/65-17.

41. Zátiší, olej
Pravoslav Kotík: Zátiší s brambořiky, 1926, olej na plátně, 59 x 79 cm, Západočeská galerie v Plzni, O 1067 (není jisté, zda šlo o toto zátiší).

42. Holčička, olej

Pravoslav Kotík, Holčička (Podobizna Vendulky), 1922, olej na plátně, 46 x 37 cm, značeno vpravo nahoře: P. Kotík 1922, soukromá sbírka, reprodukce z: Veraikon XXI/1925, s. 101.

46. Žluté šaty, olej

Pravoslav Kotík, Žluté šaty, 1926, olej na plátně, 73 x 53 cm, Galerie výtvarného umění v Chebu, O 748.

47. Akt s květinou, olej
Pravoslav Kotík, Akt s květinou, 1927, olej na plátně, 55 x 77 cm, značeno vlevo dole: P. Kotík 1927,
Galerie hlavního města Prahy, M 306.

48. Matka, sádra
Karel Kotrba, Matka (Matka s dítětem), 1927, sádra, v. 87 cm, soukromá sbírka.

49. Portrét paní M., bronz

Karel Kotrba, Podobizna paní M. (Podobizna paní Maidlové), 1927, bronz, v. 36 cm, Národní galerie v Praze, P 1283.